

แบบเรียนเร็วใหม่

เล่ม ๑ ตอนปลาย

ค ๑๒๒๔

กองวิชาการ กระทรวงธรรมการ

แบบเรียนภาษาไทย

แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม ๑

ตอนปลาย

หลวงตรวจกิจการผู้เคยสอนวิชาครูประถมและมัธยม

เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๘

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑๒ สตางค์

พิมพ์ที่โรงเรียนช่างพิมพ์ วัดสังเวช

ปากคลองบางลำพูน พระนคร

ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

เพลงชาติ

ขุนวิจิตรมาตรา กับ นายฉันท ขำวิไล แต่ง

๑. แผ่นดินสยามนามประเทืองว่าเมืองทอง
ไทยเข้าครองตั้งประเทศเขตต์แดนสง่า
สืบเผ่าไทยดึกดำบรรพ์ ไบราณลงมา
ร่วมรักษาสามัคคีทวีไทย
บางสมัยศัตรูจู่โจมตี
ไทยพลซพร่วมรวมลูกไล่
เข้าลุยเลือดหมายมุ่งผดุงผไท
สยามสมัยบุราณรอดตลอดมา

๒. อันดินสยามคือว่าเนาของเชื้อไทย
นารีนไหหลกือว่าเลือดของเชื้อข้า
เอกราชคือเจดีย์ที่เราบูชา
เราจะสามัคคีร่วมมีใจ
รักษาชาติประเทศเอกราชงดี
ใครข้ายี้เราจะไมละให้
เอาเลือดล้างให้สิ้นแผ่นดินของไทย
สถาปนาสยามให้เทิดไทย ชัยโย

๓. เหล่าเราทั้งหลายขอน้อมกายถวายชีวิต

รักษาสีทหรือสสระณแดนสยาม
ทพอแม่สุยอ้อมม้วยด้วยพยายาม
ปราบเสี้ยนหนามให้พินาศสืบชาติมา
แม่อิงไทยไทยค้อยจนย่อยยับ
ยังกู้กลับคงคนได้ชนหน้า
ควรแก่นามงามสุดอยุธยา
นั้นมิใช่ว่าจะขัดสนหมดคนดี

๔. เหล่าเราทั้งหลายเลือดและเนื้อเชื้อชาติไทย

มิให้ใครเข้าเหยียบย่ำอำชย
ประคับประคองบองสีทหรือสสระเสรี
เมื่อยกยวมช่วยกันจนวันตาย
จะสิ้นชีพไวขอให้ตลอด
ว่าไทยมั่นรักชาติไม่ขาดสาย
มิไ้ใครด้อยทั้งหญิงทั้งชาย
สยามมิวายผู้มุ่งหมายเจตชัย ชโย.

บัญชีเรื่อง

หน้า

วิธสอนทั่วไป

ก

บทที่ ๒๕	ทวิสะกตอื่นๆ ทักขณเสียงเหมือน น. ก. ก. บ. สะกต	๑
	แบบฝึกหัด	๒
	เรื่องกีฬา	๖
	เพลง	๑๖
บทที่ ๒๖	คำทมิเครื่องหมาย (ไม่ทมิขนาด) ไม่ต้องอ่านออกเสียง	๑๗
	แบบฝึกหัด	๑๗
	เรื่องเที่ยวในที่ต่างๆ	๑๘
	เพลง	๓๒
บทที่ ๒๗	ทวิสะกตทมิทวิทวิหรือทวิสะกตทมิสระ ถ้าเป็นคำเดียวโดดๆ	
	ถึงไม่เครื่องหมาย ก็ไม่ต้องอ่านออกเสียง	๓๓
	แบบฝึกหัด	๓๓
	ทวิ ร ล ห ทักขณอยู่หน้าทวิสะกตไม่ต้องอ่านออกเสียง	๓๔
	แบบฝึกหัด	๓๔
	เรื่องเริ่มอบรมคนในขณะที่ยังเยาว์	๓๕
	เพลง	๓๘

๗

บทที่ ๒๘	ตัวสะกดที่อ่านออกเสียงตัวสะกดด้วย แบบฝึกหัด เรื่องเริ่มอบรมตนในขณะที่ยังเยาว์ (ต่อ)	๕๐ ๕๐ ๕๑
	เพลง	๕๒
บทที่ ๒๙	คำเรียงที่อ่านออกเสียงเหมือนอักษรนำ แบบฝึกหัด เรื่องว่ายนน้ำ	๕๔ ๕๔ ๕๕
	เพลง	๕๕
บทที่ ๓๐	สระ - อ ลกรป ตัว ร สะกดอ่านออกเสียงเป็น ออน รร. (ร หัน) อ่านออกเสียงเป็น อน าลา แบบฝึกหัด เรื่องงานร่นเรงวนชินบใหม่	๕๖ ๕๗ ๕๗ ๕๘
	เพลง	๖๒
บทที่ ๓๑	สระ - อ ลกรปทมีตัว ร ซึ่งไม่ใช่ตัวสะกดอยู่ข้างหลัง อ่านออกเสียงเป็นสระ - อ แบบฝึกหัด เรื่องเล่นว่าว	๖๓ ๖๓ ๖๔
	เพลง	๖๔

ก

บทที่ ๓๒	ไ...ย (ไม้มีลายมีตัว ย) อ่านออกเสียงเหมือน ไอ	๗๐
	ตัว ฤ ฦ	๗๒
	แบบฝึกหัด	๗๓
	เรื่องของเรา	๗๔
	เพลง	๗๕
บทที่ ๓๓	เครื่องหมายที่ใช้แทนตัวหนังสือ	๗๗
	แบบฝึกหัด	๗๘
	เรื่องขงบขารัฐธรรมนูญของเรา	๗๙
	เพลง	๘๐
บทที่ ๓๔	คำไทยบ ร กับ ล	๘๑
	แบบฝึกหัด	๘๒
	ฟ กับ คว	๘๓
	แบบฝึกหัด	๘๔
	ฝ กับ ขว	๘๕
	แบบฝึกหัด	๘๖
	เรื่องเที่ยวงานประกวดสินค้า	๘๗
	เพลง	๘๘
บทที่ ๓๕	สระที่ใช้ในสมัยโบราณ	๘๙
	แบบฝึกหัด	๙๐

	เรื่องนกกะกายกับชาวนา	๑๐๙
	เพลง	๑๑๓
บทที่ ๓๖	คำกลอน ว่าด้วยระเบียบการเขียนหนังสือไทย	๑๑๔
	เพลง “รักกัน”	๑๑๗
	เพลง “รักสยาม	๑๑๘
	เพลงชาติ	๑๒๐

วิธีสอนทั่วๆ ไป

วิธีสอนในแบบเรียนเร็วใหม่ตอนปลายนี้ ถ้าบทใดมีลักษณะวิธีสอนทำนองเดียวกับวิธีสอนที่กล่าวไว้ ในแบบเรียนเร็วใหม่ตอนต้น หรือ ตอนกลางแล้ว ก็ให้นำเอาวิธีสอนนั้นมาเป็นหลักวิธีสอนของแบบเรียนเร็วใหม่ตอนปลายนี้อีกด้วย ในที่นี้จะกล่าวแต่เฉพาะวิธีสอนทั่วๆ ไป ซึ่งมีลักษณะกฎเกณฑ์เพิ่มเติมขึ้นใหม่ตามบทเรียนนั้นๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ในตอนต้นและตอนกลาง เพราะฉะนั้น เมื่อครูจะทำการสอน ควรรู้และเข้าใจวิธีสอนตามความมุ่งหมายของแบบเรียนเร็วใหม่ให้เสียก่อน คือ

๑. มาตราตัวสะกด ต้องให้เด็กสังเกตกำหนดคำมาตราตัวสะกดไว้ให้แม่นยำ ว่ามีกี่มาตรา คือมาตราอะไรบ้าง และมาตราไหนมีตัวสะกดกี่ตัว คืออะไรบ้าง ส่วนมาตราที่มีตัวสะกดหลายตัว ควรให้รู้แต่คำง่ายๆ ที่เหมาะแก่วัยและชั้น

๒. ตัว ร ล หรือ ห ที่ควยอยู่หน้าตัวสะกด ไม่ต้องอ่านออกเสียง ร ล หรือ ห เลย ออกเสียงแต่เฉพาะตัวหลังเป็นตัวสะกดตัวเดียวเท่านั้น เช่น สามารณ (สามาต) มารค (มาก) ปาลม (ปาม) พิลม (พีม) พรหม (พรม) เกียรติ (เกียต) ขวารถนา (ขวารถหนา) ฯลฯ ควรให้เด็กสังเกตกำหนดคำคำยากเว้นเหล่านี้ไว้ให้เป็นหมวดเป็นหมู่

๓. คำเรียงบางคำออกเสียงเหมือนอักษรนำ คำเรียงบางคำยกเว้น
ต้องอ่านออกเสียงเหมือนอักษรนำ เช่น สิริ (สิหรี) ทิลก (ทิลก)
ประโยค (ประโทยก) ประวัติ (ประหวัด) ยุโรป (ยูโรบ)
บรม (บหรด) ฯลฯ คำเหล่านี้เป็นคำเรียง ไม่ใช่อักษรนำ เพราะ
พยางค์ต้นมีสระทำนองเดียวกับคำเรียง แต่อ่านออกเสียงเหมือน
อักษรนำ ให้เด็กสังเกตกำหนดจดจำคำยกเว้นเหล่านี้ไว้ให้เป็นหมวด
เป็นหมู่

๔. คำเรียงที่แผลงมาจากอักษรควบ มักออกเสียงเหมือนกัน
กับอักษรนำ เช่น คำรว (คำหรว) ลำเร (ลำเร) (ลำเร)
คำริ (คำหริ) ฯลฯ คำเหล่านี้เป็นคำเรียง ไม่ใช่อักษรนำ เพราะ
พยางค์ต้นมีสระทำนองเดียวกับคำเรียง แต่อ่านออกเสียงเหมือนอักษรนำ
ให้เด็กสังเกตกำหนดจดจำคำยกเว้นเหล่านี้ไว้ให้เป็นหมวดเป็นหมู่

๕. ไม่ทณฑนาต พยัญชนะที่อยู่ข้างหลังตัวสะกดที่ไม่ใช่อักษร
ควบ หรือไม่มีคำเชื่อมข้างหลัง ต้องมีเครื่องหมายไม่ทณฑนาต เช่น
วันเสาร์ (วันเส้า) เจกัย (เจกั) อาทิกัย (อาทิก)
พระจันทร์ (พระจัน) กษัตริย์ (กะสัถ) เถาวลล (เถาวัน)
สภาราษฎร์ (สะพาราก) ฯลฯ แต่ถ้าพยัญชนะที่อยู่ข้างหลังตัวสะกด
ที่เป็นอักษรควบ หรือมีสระ , ไม่ต้องมีเครื่องหมายไม่ทณฑนาต

เพราะเป็นตัวละคร เช่น ศุกร (สุก) บุตร (บุต) สมุทร (สมหุต)
ชาติ (ชาต) ภาควิม (พากพม) เหตุ (เหต) ชาติ (ทาท)
ช่วงโชติ (ช่วงโชต) ฯลฯ ให้เด็กสังเกตกำหนดจดจำคำยกเว้น
เหล่านี้ไว้ให้เป็นหมวดเป็นหมู่

๖. ตัวละครที่ไม่ต้องอ่านออกเสียง อะ ตัวละครที่อยู่ในพยางค์
วรรค คือตัวละครที่อยู่ในวรรค ก, วรรค จ, วรรค ฎ, วรรค ท
หรือ วรรค ฌ. ตัวละครนั้น ๆ ไม่ต้องอ่านออกเสียง อะ เช่น

อาชญา (อาชยา) ลิปดาห์ (ลิปดา) บุคคล (บุคคน)
สัตบุรุษ (สัตบุรุต) พระวิมเนศ (พระวิกเนต ฯลฯ)

๗. ตัวละครที่ใช้ทั้งสะกดและออกเสียงด้วย เช่น กุกกา
(กักกะตา) ทักแทน (ตักกะแทน) จักจั่น (จักกะจั่น) ชักเย่อ
(ชักกะเย่อ) มาตรา (มาตตรา) อัดคัต (อัดทะคัต) วิทยา
(วิททะยา) ฯลฯ

คำภาษาเดิมที่เป็นคำเรียงพยางค์ (ออกเสียงเป็นสระ อะ) แล้ว
ไทยเอามาใช้เป็นตัวละคร แต่เมื่อมีคำมาเชื่อมต่อกัน (เข้าสมาส)
แล้ว ต้องอ่านออกเสียงตัวละคร เหมือน ประ ะ (วิสรรชนีย์) เช่น

อหะหราช (อหะหราช)	ราชสีห์ (ราชะสี)
ทุกขัสส (ทุกขัส)	สุขัสส (สุกขะสัส)

นามสกุล (นามสกุล)

กุลบุตร (กุลบุตร)

พญานาค (พญานาค)

นาคราช (นาคราช)

เหตุผล (เหตุผล)

ผลไม้ (ผลไม้)

ให้เด็กสังเกตกำหนดจากคำยกเว้นเหล่านี้ไว้ให้เป็นหมวดหมู่กัน

๘. ตัวสะกดควบหรือสระ ถ้าเป็นคำเดี่ยวโดดๆ ไม่ต้องอ่าน

ออกเสียงตัวสะกดควบหรือสระ เช่น จักร (จัก) ภูมิ (พม)

บุตร (บุต) ฯลฯ ถ้ามีคำเชื่อมต่อกัน (เข้าสมาส) ต้องออก

เสียงตัวสะกดควบหรือสระด้วย เช่น จักรยาน (จักระยาน) ภูมิศาสตร์

(พมมีสาค) บุตรหลาน (บุตตระหลาน) ฯลฯ

๙. สระ — อ ลกรป ถ้า ร อยู่แต่ลำพังตัวเดี่ยวโดดๆ อ่าน

ออกเสียงเป็น “ออน” เช่น ละคร (ละคอน) บิทร (บิคอน)

พร (พอน) อุทาหรณ์ (อุทาหอน) ราชวร (ราชสะคอน) ฯลฯ

แต่ถ้ามีคำอื่นเชื่อมต่อกันอีก อ่านออกเสียงเป็น “ออ” เช่น จระเข้

(จระเข้) ทرفิ (ทอระฟิ) มรสุม (มอระสุม) สวลช (สอระลช)

หรรคิ (หอระคิ) ตัว บ ที่ไม่มีรูปสระก็อ่านออกเสียง “ออ” เหมือนกัน

เช่น บคิ (บอคิ) บรม (บอรัม) ฯลฯ ให้เด็กสังเกตกำหนด

จากคำไว้ให้เป็นหมวดหมู่

๑๐. เครื่องหมายต่างๆ ที่ใช้แทนตัวหนังสือ คำย่อเวลาอ่าน
ต้องอ่านให้เต็มความ เช่น น. (นาฬิกา) พ. ศ. (พุทธศักราช)
สต. (สตางค์) กรุงเทพฯ (กรุงเทพมหานคร) ฯลฯ

๑๑. คำเทียบ ร. ล. ฟ. คว. ฝ. ขว. ควรต้องออกเสียง
ให้เด็กฟังพร้อมกับคำอธิบายเสียก่อน แล้วจึงพยายามกวัดข้นให้เด็กอ่าน
คำเทียบให้ชัดเจนถูกต้องจริงๆ และควรให้เด็กท่องกลอนคำเทียบสำหรับ
จดจำให้คล่องปากจะได้อ่านถูกต้องไม่ผิดพลาดต่อไป

ร. เสียงเกิดแต่ริมเหงือก ทำให้ลิ้นรว โดยกะกิกปลายลิ้น
ทั้ริมเหงือก แต่ ล. เสียงเกิดแต่ฟัน ทำให้ปลายลิ้นแผ่กวไว้ที่เพดาน
แล้วกระแทกลงมาข้างล่างพร้อมกับออกเสียง ล. แล้วให้เด็กอ่านคำเทียบ
เปรียบเทียบกันทีละคู่ๆ

ฟ. เสียงเกิดแต่ริมฝีปากให้ลมผ่านฟัน แต่ คว. เสียงเกิดแต่
ลำคอโดยเม้มริมฝีปากเข้าข้างใน แล้วให้เด็กอ่านคำเทียบ ฟ. คว.
เปรียบเทียบกันทีละคู่ๆ

ฝ. เสียงเกิดแต่ริมฝีปากให้ลมผ่านฟัน แต่ ขว. เสียงเกิดแต่
ลำคอโดยเม้มริมฝีปากเข้าข้างใน แล้วให้เด็กอ่านคำเทียบ ฝ. ขว.
เปรียบเทียบกันทีละคู่ๆ

๑๒. ฤ ฎ เป็นสระที่ประสมกับตัว ร มีที่ใช้แต่เฉพาะคำที่
เนื่องมาจากคำภาษาสันสกฤตเท่านั้น

ฤ อ่านออกเสียงต่างกันเป็น ๓ อย่าง คือ

(๑) ฤ อ่านเป็นเสียง “เรอ” มีที่ใช้อยู่แต่เฉพาะคำว่า ฤกษ์
(เริก) คำเดียวเท่านั้น

(๒) ฤ ถ้าอยู่แต่ลำพัง หรืออยู่ข้างหลังตัว ค น พ ม ท.
อ่านเป็นเสียง ร เช่น

ฤๅ (รือ) ฤๅ (รือ) ฤๅหัต (ครุหัต)
นฤๅหิต (นระๅหิต) พฤๅษาคม (พริๅษาคม)
พฤๅจิกายน (พริๅจิกายน) มฤๅตก (มริๅตก)
หฤๅทัย (หริๅไท) ฯลฯ

(๓) ฤ ถ้าอยู่ข้างหลังตัว ก ข ค ท ศ ส หรือตัว ท ษ
สะกด อ่านเป็นเสียง “รี” เช่น

อริๅฤๅ (อริๅกริๅ) กฤๅณณา (กริๅกสะหนา)
ขฤๅณา (ขริๅกณา) ปฤๅษฏางค์ (ปริๅกสะตาง)
ทฤๅณ (ทริๅน) ทฤๅณู (ทริๅกสะคิ) ศฤๅงคาร
(ลึงๅคาน) สฤๅณู (สริๅก) ฤๅทธิ (ริๅก)
กำฤๅณณา (กำริๅกสะหนา) ฯลฯ

ฤๅ อ่านออกเสียงเป็น ร อย่างเดียว เช่น

ฤๅทัย (รือๅไท) ฤๅทิ (รือๅคิ) ฯลฯ

๑๓. อักษรใช้แทนสระในหนังสือโบราณ สระหนังสือโบราณ

ที่ใช้ทางกยสมยขยยน คือ

อักษรหัน อักษรหันตัวหน้าใช้แทน (ไม้ผกหรือหันอากาศ)
ส่วนอักษรหันตัวหลังนั้นใช้แทนตัวสระก เว้นแต่มาตรา เกอว เช่น
บง (บัง) ขน (ขัน) จก (จัก) ตต (ตัด)
กข (กข) ทว (ทว) ทังทว (ตั้งทว) แกงทว (แกงทว) ฯลฯ
ทว ข ที่อยู่ระหว่างพยัญชนะต้นกับตัวสระก ใช้แทนสระ เอ-
เช่น วยทย (เวียนเทียน) ทยมกย (เทียมเกียน)
รยรย (เรียบเรียง) ยมย (เยียมเยียน) ฯลฯ

สระ เอ- อ่านออกเสียงเหมือนสระ เอ- หรือ เอ- เช่น
เกอนเลอ (เกินเลอ) ลูกเออ (ลูกเออ) ฯลฯ เกยวนยังมี
ที่ใช้อยู่เพียง ๒ คำ คือ เทอญ เทอม ส่วนแม่เกยนั้นเล่ากลดทว อ เสีย
เช่น เกย เลย ฯลฯ

เครื่องหมาย (นฤคหิต) ที่อยู่บนพยัญชนะ อ่านเป็นเสียง
มาตรา ม สระก เช่น ประช (ประชุม) ชน (ชนม)
สเก (สมเก) กลกลย (กลมเกลีย) ฯลฯ เครื่องหมาย
เหล่านี้มีที่ใช้เฉพาะคำไทยเท่านั้น ส่วนคำที่มีรากเง้ามาจากภาษาบาลี
หรือสันสกฤตแล้ว จะใช้เครื่องหมายเหล่านี้ไม่ได้ ยکنถึงแม้ว่าคำไทย
เล็กใช้แล้ว แต่ก็ยังมีปรากฏอยู่ในสมุดข่อยหนังสือโบราณบ้าง การ

ทำให้เด็กรู้หนังสือโบราณนั้น มีความประสงค์เผื่อว่าต่อไปภายหน้าเมื่อเด็ก
ไปพบปะหนังสือโบราณของเราเข้า ก็จะได้อ่านออก บทนี้เป็นบทพิเศษ
ถ้าเห็นว่าเด็กเล็ก ๆ จะเรียนได้ยากแล้ว จะข้ามไปเสียก่อนก็ได้

๑๔. บทเรียนต้องง่ายยากให้พอเหมาะแก่วัยและชั้น ทุกๆ
บทเรียนควรต้องเลือกสอนแต่คำง่าย ๆ ที่ควรรู้ ให้พอเหมาะวัยและชั้น
ไม่ควรให้ยากเกินกำลังความคิดของเด็ก

๑๕. วิธีสอนอื่นๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ได้กล่าวไว้ใน
แม่บทเฉพาะบทเรียนบทหนึ่งๆ โดยสังเขปแล้ว นอกจากนั้นควรพยายาม
สังเกตค้นคว้าหาหลักเกณฑ์วิธีสอนที่ดี รวดและสะดวกที่สุด ที่จะ
ทำให้เด็กเข้าใจหลักเกณฑ์ได้ง่ายและเร็ว และสังเกตกำหนดจดจำได้
แน่นแฟ้นแม่นยำ อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ให้เหมาะแก่วัยและชั้น
ของเด็กจริงๆ การศึกษาของชาติสืบต่อไปภายหน้า.

บทที่ ๒๕

อธิบายตัวสะกดที่อ่านออกเสียงเหมือนมาตรา น ก ต บ สะกด
 ญ ณ ร ต พ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น
 กุญแจ อ่านว่า กุนแจ | นามสกุล อ่านว่า นามสะกุน
 ขอบคุณ อ่านว่า ขอบคุน | ปลาวาฬ อ่านว่า ปลาวาน
 ทหาร อ่านว่า ทะหาน

ทหาร

ปลาวาฬ

แบบฝึกหัด

คนโบราณ รูปร่าง การกุศล	เจริญมงคล งดำบด ต้นตาลหมู่
โครงปลาวาฬ ที่หน้าศาล เชิญท่านดู	ควรเรียนรู้ เป็นสำคัญ เกิดปัญญา
เป็นคนควร กตัญญู รู้คุณท่าน	เป็นทหาร ต้องหาญ เขียวชาญกล้า
จึงเป็นคุณ เป็นมงคล เป็นผลมา	เป็นบุญพา ให้เจริญ เน้นนานเอย

ช ค ฌ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น
 สุนัข อ่านว่า สุนัก พญานาค อ่านว่า พะยานาก เมฆ อ่านว่า เมก

แห่นาค

พญานาค

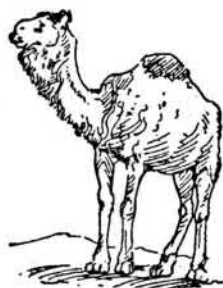
สุนัขใน

แบบฝึกหัด

แห่นาค ภาค หน้ามุง หายโรค สุข สามีคี่
 ทำเลข เมฆ ไชยคี่ พญานาค สุนัขใน
 จ ช ฎ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส สะกก อ่านออกเสียงเหมือน
 ต สะกก เช่น

เว็จ	อ่านว่า	เว็ด
กริช	อ่านว่า	กริต
กฎหมาย	อ่านว่า	กตหมาย
ปรากฏ	อ่านว่า	ปรากต
อิฐ	อ่านว่า	อิต
ครุฑ	อ่านว่า	ครุต

สังเกต	อ่านว่า	สังเกต
รถไฟ	อ่านว่า	รถไฟ
เงินบาท	อ่านว่า	เงินบาท
วันพุธ	อ่านว่า	วันพุต
อากาศ	อ่านว่า	อากาศ
กระต่าย	อ่านว่า	กระตาด
สัตว์คี่	อ่านว่า	สทวคี่

ครุฑ

แบบฝึกหัด

อูฐ

เดือนเมษ เมื่อวันตรุษ ยกตราครุฑ หน้าห้างเสร็จ
 ตรวจงาน ผ่านทางเว็จ ถูกเศษอูฐ เหมือน กริชดำ
 เห็นอูฐ มีชีวิต ก็เพ่งพิศ พินิจจำ
 ท้องบท กฎหมาย คำ— ภาษิตเลิศ ประเสริฐเหลือ
 อากาศ อาจแผกผิด ไปทั่วทิศ ประเทศเหนือ
 นั่งไป ในรถเรือ เราสังเกต ปราบกฐัต
 สวัสดิ์ มีเมตตา กันทั่วหน้า ประชารัฐ
 กถาอาชญา อย่าวิหิต พุทเทจเลย จะเคยทั่ว

ป พ ฟ ภ อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น

อุป อ่านว่า ทูป

ลาภ อ่านว่า ลาบ

เควพ อ่านว่า เควบ

ออฟฟิศ อ่านว่า ออบฟิต

แบบฝึกหัด

จุดประทีป ชูปเทียนครบ เคารพศพ โดยสุภาพ
ไปทัพ ไ้รับลาภ อย่าทำบาป ทราบไว้เคย

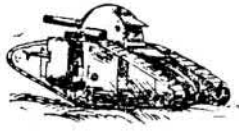

ข้อควรจำ มาตรการัวสะกดมี ๘ มาตรการ คือ

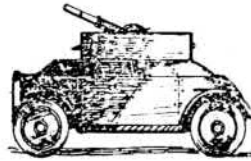
รูป
แม่ กง มีตัวสะกด ๑ ตัว คือ ง
แม่ กน มีตัวสะกด ๖ ตัว คือ ญ ณ น ว ถ พ
แม่ กม มีตัวสะกด ๑ ตัว คือ ม
แม่ เกย มีตัวสะกด ๑ ตัว คือ ย
แม่ เกอว มีตัวสะกด ๑ ตัว คือ ว

มาตรการตาย ๓

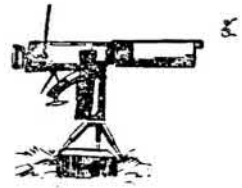
แม่ กก มีตัวสะกด ๔ ตัว คือ ก ข ค ฉ
แม่ กด มีตัวสะกด ๑๕ ตัว คือ จ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ
ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส
แม่ กบ มีตัวสะกด ๕ ตัว คือ บ ป ฟ พ ภ

รถเกราะ

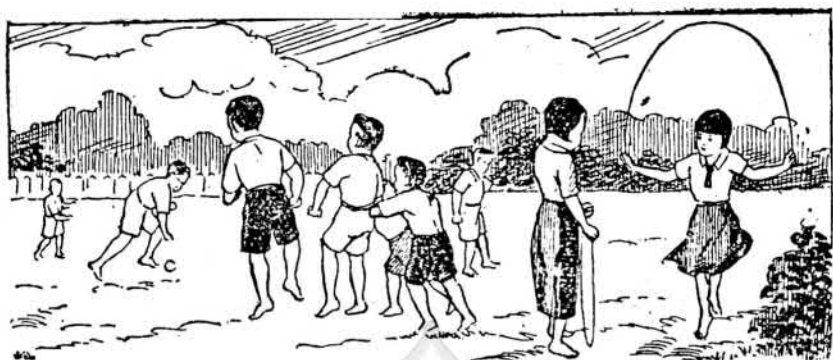
รถถัง

ปั่นกล

แบบฝึกหัด

ณวันพุธ คราวตรุษ จงเจริญ ร่วมสามัคคี ดีเทอญ เชิญท่าน
 คนสุภาพ พินิจ กิจการงาน อาจบันดาล ผลส่ง เป็นมงคล
 แต่กาลนาน คนโบราณ ท่านปรารถนา มโหรีสพ อุบาสก กิจกุศล
 พระบิณฑบาต ทำบุญ ทุกตำบล บำเพ็ญตน เป็นผล สุขสบาย
 เลือดทหาร กล้าหาญ ชาญองอาจ โชคโอกาส เกิดผล เพียรชวนชวาย
 เป็นนักรบ ปรารถนาเรียน เพียรจนตาย ชีวิตกาย ก็อุทิศ เพื่อกิจรบ
 นิทานใหม่ ไซ้บุราณ ชายการโรง ขอบุญไปรุ่ง นามสกุล บุญชนบ
 นิสัยเธอ ทั้งมวล สมควรคบ เคยประสพ อดสาเห พอประมาณ
 ในปัจจุบัน ไซ้บุญญา ทางพาณิชย์ เลี้ยงชีวิต สวัสดิ์ มีหลักฐาน
 ทำกระดาษ ทำอิฐ เป็นกิจการ คำนาดาล ข้าวสาร ผาลไถนา
 ขายกรอรูป รูปเทียน ทำประณีต อาวุธมีด มากมวล ควรขอหา
 อาจสังเกต ประเภทหมวด และตรวจตรา คมุลค่า ประมาณไว้ ในบัญชี
 อันกองทัพ สำหรับ บัองประเทศ ต้องวิเศษ สมยุค ทุกหน้าที่
 กาลังทหาร ประมาณ ให้มากมี อาวุธดี ดุจอ่าง ตัวอย่างยล
 มีเครื่องบิน เรือเหาะ รถเกราะครบ พร้อมรถถัง ทั้งเรือรบ รวมเป็นต้น
 ยังอาวุธ อื่นๆ เช่นปืนกล เตรียมประจัญ ประจำไว้ ไว้รบเอย.

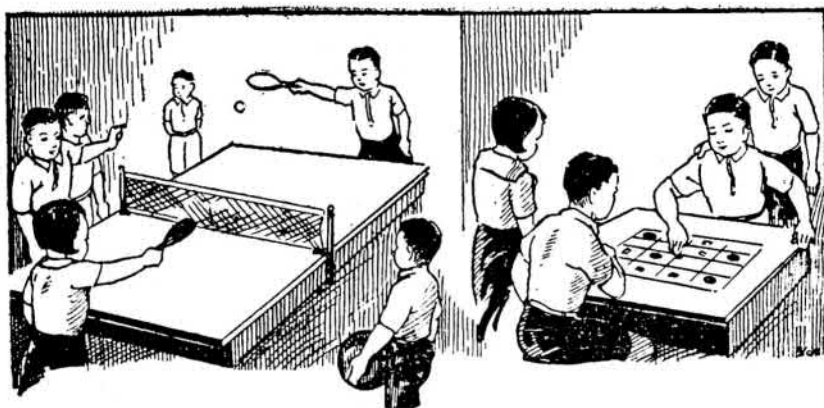

กีฬากลางแจ้ง

กีฬา

กีฬา คือ การ เล่น แข่ง ชน เพื่อ ความ สนุก เพื่อ
 บำรุง กำลัง ใจ แข็งแรง อยู่ ยืน เป็น สุข มี อายุ ยืน ยาว
 พุฒ ถึง การ เล่น แล้ว เด็ก ๆ คง ชอบ เล่น ด้วย กัน ทั้ง นั้น
 ทุก ๆ คน ทั้ง แต่ จำ ความ ได้ มา คง จะ ระลึก ชน ไหว ว่า ได้
 เคย เล่น อะไร กัน มา แล้ว ทั้ง นั้น การ เล่น เป็น การ สนุก
 สนาน เพลิดเพลิน อย่าง ไร เด็ก ๆ เมื่อ นึก ชน คง รู้ สึก ใจ ดี
 แต่ เพราะ ยัง เป็น เด็ก อยู่ จึง ไม่ ใคร คิด เลย ไป ถึง ว่า การ
 เล่น อย่าง ไร ควร เล่น อย่าง ไร ไม่ ควร เล่น เวลา และ
 สถานที่ ไหน ควร เล่น และ ไม่ ควร เล่น เล่น อย่าง ไร
 เป็น คุณ เล่น อย่าง ไร เป็น โทษ เช่น นี้ เป็น ต้น

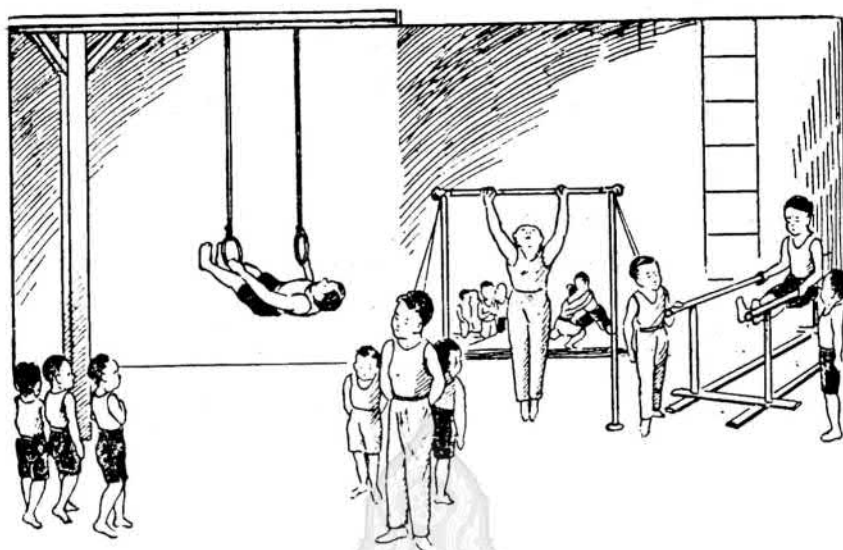
บัดนี้ เด็ก ๆ ได้เข้าโรงเรียน เป็นนักเรียนได้รับการ—
 ศึกษาในสถานที่ที่ดีแล้ว นอกจากความรู้วิชาต่างๆ ที่
 เรียนอยู่ทุกๆ วัน ทางโรงเรียนยังจัดให้นักเรียน เล่น กีฬา
 ในเวลาและโอกาสที่ควร จะเล่นได้อีกด้วย พุดถึงตรงนี้
 นักเรียน จะรู้สึก ชื่นชอบ ที่ว่า การ ที่ โรงเรียน ได้ จัด
 สนาม โรงพลศึกษา และ ห้องพัก สำหรับไว้ให้นักเรียน
 เล่น โดยครบครันเช่นนี้ ก็เพราะถือว่ากีฬาเป็นการศึกษา
 เช่นเดียวกับวิชา ความรู้ อื่นๆ เหมือนกัน ด้วยว่ากีฬา
 เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่ง นอกจากผู้เล่น จะได้รับ ความ—
 สนุกสนาน เพลิดเพลิน ดัง กล่าวแล้ว ยังเป็น การ บำรุง
 กำลังกายให้แข็งแรง เพราะทำให้ กล้ามเนื้อ โลหิต
 และ อวัยวะ ต่างๆ ออกกำลังทำงาน บำรุง กำลังใจและ
 สติปัญญาให้ดี มีความคิด ความอ่าน และไหวพริบ คล่อง—
 แคลว ฉะฉาน แลคมยิ่ง ขึ้น และเป็นเครื่อง นำให้เกิด
 การ รัก หมั่น อดทน รัก โรงเรียน ทำ ความสามัคคี ให้ เกิด ใน
 พวกเดียวกัน ตลอดจนทำให้ เป็นผู้มี นิสัย ยกย่อง
 รวม ความว่า เป็นสิ่งที่ อบรม กำลังกายและ กำลังใจ ให้

กีฬาในร่ม

เป็น นักกีฬา อย่าง ดีเลิศ นักเรียน บาง คน มัก มี กีฬา
 หอยเหาะ และ เชื้อม ชื้ม บาง คน ก็ ทำ ท่า ขวี่ม และ เกร่งครัด
 ในการ ต่ หนึ่ง สือ หรือ การ เล่น เรียน จน เกิน ไป แสดง อาการ
 อ่อน แอ เบื่อ หน่าย ไม่ เอา ใจ ใส่ ต่ กีฬา เสีย เลย ข้อ นี้
 นับ ว่า นักเรียน คน นั้น ขาด สิ่ง สำคัญ ใน การ ศึกษา ไป
 ส่วน หนึ่ง ที่ เตี้ยว เพราะ กีฬา เป็น การ บำรุง กำลัง กาย
 ตลอด จน กำลัง ใจ และ กำลัง ความ คิด ให้ สะอาด ใส ดี ขึ้น

การ กีฬา ที่ ควร เล่น นั้น มี มาก มาย หลาย ประการ
 รวม ก่อ ได้ เป็น ๒ อย่าง อย่าง หนึ่ง คือ กีฬา กลางแจ้ง
 เล่น กัน ใน สนาม หรือ สนาม เป็นต้น ว่า เล่น เอา เกติ ข้อ น-

โรงพลศึกษา

หา มอญซ่อนผ้า กาฟักไข่ ไม้หึ่ง กระโดดเชือก ซิงธง
 ดึงชิงหลัก วิ่งสวมกะสอบ วิ่งสามขา วิ่งเก็บของ วิ่ง
 เปี้ยว วิ่งผลัด วิ่งเร็ว ตีจับ กายบริหาร เล่นว่าว ว่าย
 น้ำ วิ่งวัว แข่งเรือ และเตะตะกร้อ เป็นต้น อีกอย่าง—
 หนึ่งคือกีฬาในร่ม เล่นในห้องพักสำหรับเล่น เป็นต้นว่า
 หมากรุก หมากร่อน เสือตกถัง เสือกินวัว ปิงปอง
 จู๋นางเข้าห้อง ตลอดจนการเล่นในโรงพลศึกษา เช่น
 ห่วง ราวเดี่ยว ราวคู่ มวยฝรั่ง มวยญี่ปุ่น เป็นต้น

กีฬาเหล่านี้ ถ้ารู้จักเล่นแต่พอที่ ทั้งเลือกเวลาและ
สถานที่ให้เหมาะ จึงจะมีคุณดังกล่าวมาแล้วข้างต้น
แต่ถ้าไม่รู้จักประมาณ เล่นมากหรือน้อยเกินไป ไม่พอ
เหมาะแก่เวลา หรือเล่นในที่ที่ไม่ควรไปเล่น เล่นอย่าง
ไม่รู้จักถนอมของเล่น ทำให้หมดเปลืองไปในสิ่งที่ไม่
จำเป็น เช่น เมื่อเล่นแล้วไม่นำไปเก็บไว้ที่ตามเดิม เป็นต้น
เหล่านี้ไม่ดี คืออาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่ง
อย่างใดแก่ตนได้ และควรกำหนดจดจำไว้ว่า เกียรติยศ
นั้นไม่ดี

กีฬา (ต่อ)

เมื่อทางโรงเรียนได้ฝึกหัดการกีฬาต่างๆ และอบรม
นิสัยให้นักกีฬาที่ดี ให้มีในหมู่นักเรียนของตนเรียบร้อย
ทางใดคิดเลือกคนที่เล่นเก่งๆ ที่จะเข้าแข่งขันกับโรงเรียน
อื่นๆ ได้แล้ว จึงรวบรวมชื่อส่งไปยังเจ้าหน้าที่ ครั้น
ถึงวันกำหนดแข่งขัน วันนั้นเป็นวันสนุกสนานอย่างยิ่ง
ของนักเรียนทั้งหลายทีเดียว จะได้เห็นสนามที่เล่น กีฬา

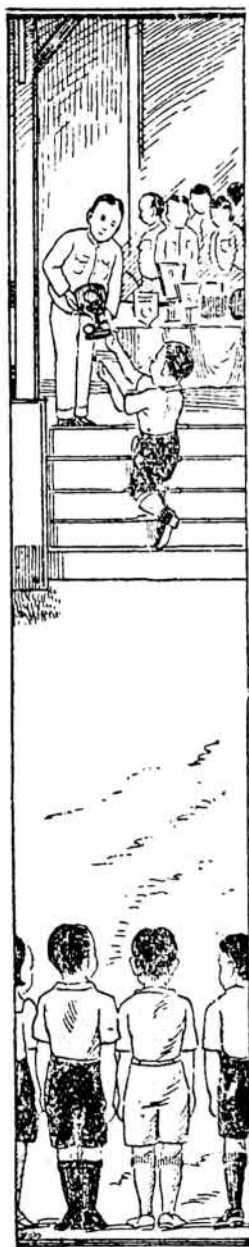

การแข่งขันกีฬาในสนาม

นั้น ตกแต่งงดงาม ประดับประดาด้วยธงทิวห้อยแขวน และปักรายเป็นระยะๆ ปลิวสะบัดอยู่ไหวๆ แลดูงดงาม น่าดู ทุกๆ ด้านสนาม กรีฑาก็เต็มไปด้วยผู้คนที่พากันเบียดเสียดเข้าไปดูเข้าไปชม ซึ่งโดยมากเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง พี่น้อง พวกพี่อง เพื่อนฝูง ของนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ในสนามก็มีเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยเครื่องใช้ประกอบการเล่นกีฬาทุกอย่าง อย่าง นักเรียนทั้งชายและหญิงทุกๆ รุ่น ซึ่งเป็นนักกีฬา สวมเสื้อกางเกงแบบกีฬาสี ของโรงเรียน สะอาดเรียบร้อย น่าดู คอย

เข้าแข่งขัน ใจก็ตื่นเต้นถึงโสด อยากจะได้เห็นเขามี
 ชัยชนะ เป็น อย่าง ยอดเยี่ยมใน การ กีฬา นั้น ๆ เมื่อชนะ
 แข่งขันได้เห็นเพื่อน นักกีฬา ร่วมโรงเรียน ซึ่งได้รับการ
 ผูกหัดอบรมให้เป็น นักกีฬาที่ดีแล้ว มีน้ำใจเป็นลูกผู้ชาย
 คือใจคอหนักแน่น แน่วแน่ มั่นคง กว้างขวาง เข้มขาค
 ไม่หวั่นไหว และรู้จักคุมสติไว้ได้ ไม่เสียมารยาทผู้ดี
 ไม่โกรธง่าย ไม่แสดงอาการร้ายกาจ สุภาพอ่อนโยน
 เมื่อทำผิดพลาดพลั้งล่วงเกินต่อผู้อื่น ก็แสดงความเสีย
 ใจและขอโทษ ถ้าเขาทำผิดแก่ตนก็แสดง ความยินดีและ
 ขอบคุณ ด้วย ถ้อยคำอัน อ่อนหวาน จับอกจับใจ เล่น
 ถูกต้องตามกติกา เป็นที่ไว้วางใจได้ ซื่อตรง ไม่เอา
 เปรียบใคร ไม่โกงเล็กโกงน้อย เอาชนะอย่างสง่าผ่าเผย
 ไม่รังแกหรือแกล้งใคร ไม่ทำร้ายใครลับหลัง ไม่ดูถูก
 ดูหมิ่นใคร ไม่เยาะเย้ยใคร ไม่พยายามปกป้องร้ายใคร
 ตลอดเวลาเล่นก็มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส มีกิริยาร่าเริง
 มีใจพร้อมเพรียงกัน ไม่แก่งแย่งชิงดีกัน รักหมู่รักคณะ

เข้าแข่งขันตามเวลากำหนด เมื่อได้เห็น พวก พ้อง ของตน
 ต่างรู้สึกว่ เล่น เพื่อ ความ ชะนะ สำหรับ โรงเรียน ของตน
 ไม่ใช่ เล่น เพื่อ ตัว คน เดียว ถึง คราว ชะนะ ก็ ชะนะ เป็น
 ไม่ อวด ตี ไม่ เอะ เย้ย ฝ้าย ผู้ แพ้ แม้ ประสพ คราว แพ้ ก็ แพ้
 เป็น ไม่ อาฆาต จอง เหว ฝ้าย ผู้ ชะนะ เป็น ต้น ใน เวลา
 ที่ อยู่ ณ นักเรียน หรือ ผู้ เป็น นัก กีฬา ย่อม อด ด้วย
 อาการ สุภาพ เรียบ ร้อย เห็น ใคร เล่น ดี หรือ ชะนะ การ กีฬา
 ใดๆ ก็ อด มือ แสดง ความ ยินดี พร้อม กับ ร้อง ชโย! ชโย!
 ด้วย เสียง อัน ดัง น่า สนุก สนาน ส่วน การ ตัดสิน เด็ด ขาด
 ในการ แพ้ หรือ ชะนะ นั้น อยู่ใน หน้าที่ ของ ผู้ ตัดสิน คน เดียว
 นัก กีฬา ที่ ดี ย่อม นิยม เชื่อถือ ตาม คำ ของ ผู้ ตัดสิน อย่าง
 เชียบ ขาด ไม่ มี การ คัดค้าน หรือ โต้แย้ง อีกร ะยะ เพราะ
 ผู้ เล่น ก็ ดี ผู้ ตัด ก็ ดี ไม่ใช่ ผู้ ตัดสิน จึง ไม่ มี หน้าที่ เช่น นั้น
 ถ้า ผู้ใด กล่าว ตี ตีเยน หรือ คัดค้าน โต้แย้ง ผู้ ตัดสิน แล้ว ผู้ นั้น
 นับ ว่า ไร้ เวลา และ เลว ทรมาน มาก เพราะ ยัง เป็น ป่าเถื่อน
 ไม่ รู้ จัก ระเบียบ แบบ แผน ของ นัก กีฬา

เมื่อเสร็จการแข่งขันทุกประเภทแล้ว
จะได้เห็นนักเรียนทั้งชายและหญิงทุก ๆ
รุ่นที่ชนะกีฬา เข้าไปรับรางวัลจาก
ผู้เป็นประธานในงานนั้น ตามลำดับก่อน
หลัง เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าดูน่าชม
น่ายินดียิ่งนัก ตอนนั้นแหละเป็นเวลา
ที่นักเรียนรู้สึกปลาบปลื้มอย่างฉ่ำเหลือ ที่
ได้เห็นพวกของตน เพื่อนของตน และ
โรงเรียนของตนมีชื่อเสียง ได้รับรางวัล
เป็นต้นว่าถ้วย ซึ่งโดยมากเป็นของรางวัล
ให้แก่คณะหรือโรงเรียน นอกจากนั้นก็
ยังมีเหรียญ กระเป๋าสีเหลือง นาฬิกา
ปลอก และเสื้อหมวกพิเศษ ซึ่งให้แก่ผู้
ชนะเป็นส่วนตัว เวลาแจกรางวัล ต่าง
ก็ตบมือเสียงเกรียวกราว เป็นการแสดงความ
ยินดีให้แก่ผู้ชนะอย่าง น่าใจ นึก
กีฬา

นักเรียนได้อ่านมาถึงเพียงนี้ ก็อาจจะรู้ได้แล้วว่า
 กิฬานันสำคัญอย่างไร นักกีฬาที่ตึ้นนี้มีลักษณะอย่างไร
 เพราะฉะนั้นทุกคนควรอบรมนิสัยนักกีฬา ให้เป็นนิสัย
 คิดสันดานประจำตัว ชั่วลูกหลานเหลนสืบไป และ
 นิยมส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วยกัน เมื่อ
 จะคบเพื่อน ก็ควรเลือกคบหาเพื่อนที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา อย่าง
 แท้จริง เพราะเพื่อนเช่นนี้แหละ ย่อมจะชักนำไปสู่
 ความดี ความเจริญ และความดีความเจริญนั้น ย่อม
 จะมีผลเนื่องไปเป็นคุณแก่บ้านเกิดเมืองนอนอันเป็นที่รัก
 ยิงของตนอีกด้วย ส่วนผู้ที่มีน้ำใจไม่ใช่ นักกีฬานั้น เป็น
 คนชั่วเลวทรามต่ำช้ามาก เหมือนกับคนพาล อันมี
 ลักษณะตรงกันข้ามกับนักกีฬา น่ารังเกียจมาก ไม่น่า
 คบ เป็นเพื่อนด้วยเลย ใครคบเข้าแล้วก็มีแต่จะชักจูง
 ให้ตกไปสู่ความเสื่อมเสีย และความเสื่อมเสียนั้น ก็
 อาจมีผลเนื่องไปเป็นโทษแก่บ้านเกิดเมืองนอนได้เช่น
 เดียวกัน เรารังเกียจเกลียดชังของโสโครก ไม่อยากแตะ
 ต้องและไม่อยากให้มาเปื้อนระเปื้อนร่างกายของเรา ฉะนั้น

เราก็จึงเกลี้ยกล่อมผู้มีน้ำใจไม่ใช่ นักกีฬา ชนนั้น ผู้ที่
พยายามอบรมตนให้มีน้ำใจเป็น นักกีฬา ได้ชื่อว่า เป็น
คนรักบ้านเกิดเมืองนอน อันเป็นที่รักยิ่ง อย่างแท้จริง

(เพลง)

ผู้ร่วมด้าว ชาวสยาม ชองามสม ควรอบรม ตัวเรา ให้เข้าหลัก
ทำตัวเรา ให้ชน ทุกคนรัก คือเป็นนัก-กีฬา ทุกท่าทาง
ใจเยือกเย็น หนักแน่น ชุ่มแค้นโกรธ ไม่ถ่อโทษ ยอมให้ ได้ทุกอย่าง
ทั้งมันคง เจ็บขาด ไม่พลาดพราง ลำบากบ้าง ก็มันทน ทนตรากตรำ
อีกใจคอ กว้างขวาง ทางเพื่อแผ้ว ไม่หมายแต่ เอาเปรียบ หรือ
เหยียบย่ำ

กรุณา ปรานี มีประจำ กล่าวถ้อยคำ ก็สุภาพ ไม่หยาบคาย
นักคือหลัก นักกีฬา ว่าอย่างย่อ เป็นเครื่องก่อ เกิดผล ควรชวนชวน
ทำตนเป็น นักกีฬา อย่าเว้นวาย สยามหมาย สมมุ่ง รุ่งเรืองเอย

บทที่ ๒๖

อธิบาย คำที่มี (ไม้ทัณฑฆาต) การันต์ ไม่ต้องอ่านออกเสียง เช่น

เจตีย์ อ่านว่า เจติ
วันเสาร์ อ่านว่า วันเสาร์
อาทิตย์ อ่านว่า อาทิต
พระจันทร์ อ่านว่า พระจัน

เถาว์วลดี อ่านว่า เถาว์วัน
พงศ์พนธ์์ อ่านว่า พงพน
พระราชารัษฎร์ อ่านว่า พระชาราด
กษัตริย์ อ่านว่า กะสัด

ต่อหนังสือคำ

แบบฝึกหัด

พระสงฆ์สอนศิษย์ให้ต่อหนังสือคำ เพื่อให้รู้จักสวดมนตร์ ไหว้พระ ฟังเทศน์ อันเป็นประเพณีดั้งเดิมของเรา นอกจากนั้นยังสอนหนังสือ คำศัพท์ ตัวสะกดการันต์ และสอนเลข คณิตศาสตร์ เลข เหลี่ยมลูกบาศก์ สี่เหลี่ยมหนึ่ง

มีวัน อาทิตย์ถึง วัน เสาร์ * ผู้เยาว์ที่รักษา อนามัยดีมี
 ร่างกายสมบูรณ์ พูนสุข เด็ก ๆ ต้อง ออกส่ำห่า เล่าเรียน
 วิชา ๖ สัปดาห์ ประหยัดทรัพย์ ซื่อสัตย์ ส่งเคราะห์กัน
 รักพงศ์พันธุ์ รักอาจารย์ รักการกีฬา เล่นฟุตบอลได้
 ไล่ให้ ครูบาอาจารย์ท่าน กล่าวว่า ประชากรของเรา
 นับถือ พระพุทธเจ้า เคารพ พระ มหา กษัตริย์ ถือ คำ สัตย์ มั่น
 เสียดชีพ อย่า เสียดสัตย์ มีจิตตั้งใจ ประสงค์ดี ถึงคราวถูก
 เกณฑ์ทหารก็เต็มอกเต็มใจ พระปรางค์ ต้นโพธิ์ โบสถ์
 วิหาร พระเจดีย์ เหล่านี้เป็น เครื่องหมาย ถึงถึง พระพุทธ
 พระพุทธ ก็ รวม อยู่ใน พระไตรรัตน์ พระไตรรัตน์ นี้ มี คุณ
 ค่ายิ่ง กว่า เพชร พลอย หงหลาย เป็น แบบ พิมพ์ งดงาม
 เป็น ดวง ประทีป ที่ จะ นำ ตัวเรา ไปสู่ ความสุข หนังสือพิมพ์
 ส่งทางไปรษณีย์ โดยทางรถยนต์ เรือยนต์ เรือเมล์
 เป็นต้น ถึง อยู่ เขตต์แดน ไกล ดั่ง โยชน์ ก็ได้อ่าน เนื่อง นิคม

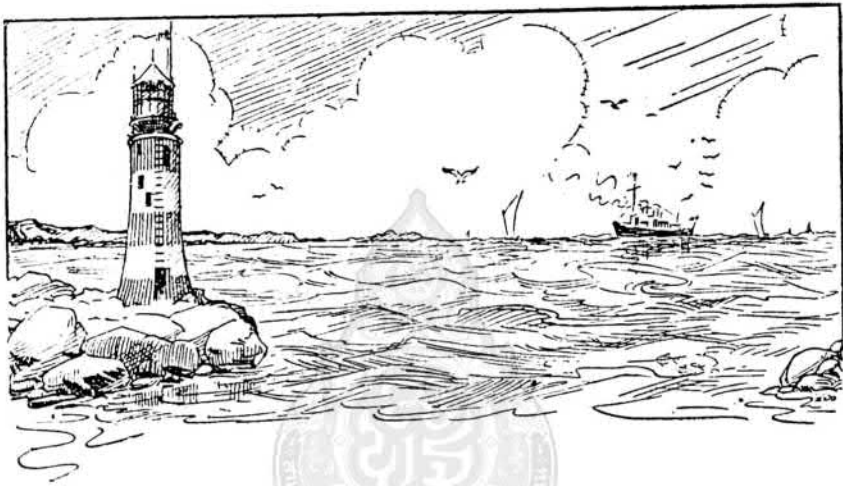
* ครูบาอาจารย์ออกส่ำห่าส่งสอน ชี้แจงให้ศิษย์รู้สึกสำนึกกันว่า
 เมื่อเยาว์ต้องรักษาวิชาไว้ ครั้นเติบโตขึ้น จึงจะมีวิชาสำหรับหาทรัพย์
 สิ้นเงินทอง เลี้ยงตัวได้คล่องและสะดวก

หนังสือพิมพ์ฉบับวันจันทร์ เต็มกมภาพน์ มีข่าวนายแพทย์พิสจน์ ศพ ปราบ โรคอหิวาต์ เรื่องการเพาะปลูกข้าวไรชนที่สังคิโปร และเรื่องไข่มุกที่ หอยสังข์เป็นสัตว์แปลกประหลาดน่าอ่าน ผู้ที่อุทิศสัปดาห์อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน ย่อมทำให้ตาหูกว้าง

เที่ยวในที่ต่าง ๆ ทางทะเล

การไปเที่ยวในที่ต่าง ๆ นั้น เป็นของสำคัญแห่งชีวิต เพราะเป็นการพักผ่อน ทำให้ร่างกายและจิตใจสดชื่นผ่องใส โดยได้รับอากาศสะอาดสดชื่น ได้รับ ความเพลิดเพลิน สนุกสนานเบิกบานใจ เพราะได้พบเห็นสถานที่ และสิ่งของแปลก ๆ ที่ยังไม่เคยพบเคยเห็น อันเป็นเครื่องบำรุงปัญญา ประดับประดาความรู้ ความคิดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นการเปิดหูเปิดตา โดยได้เห็น ทำเลในท้องถิ่นต่าง ๆ พืชต่าง ๆ สัตว์ต่าง ๆ และการทำมาหากินต่าง ๆ ของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ตลอดจนการฝีมือของช่างโบราณ อันงดงามต่าง ๆ อีกด้วยการไปเที่ยวนั้น จึงนับว่าเป็นการเรียนสำคัญส่วนหนึ่ง

ที่เดียว สมัยนี้ การไปมาก็สะดวกดี มีรถไฟ เรือเมล์
รถยนต์ เรือยนต์ เล่นชิลล์อยู่เสมอ ทั้งทางน้ำ
และ ทางบก จึงนำไปเที่ยวยิ่งนัก

ปากน้ำเจ้าพระยา

ถ้าไปเที่ยวทางน้ำ ก็จะได้เห็นภาพแม่น้ำ ตลอด
จนทะเล อันงดงามน่าดู พอเรือแล่นออกปากน้ำ ก็
รู้สึกเย็นสบายดี และแลเห็นปากน้ำนั้นกว้างออกไป
ทุกๆที แลดูลึกลงไป ซึ่งน้ำตื้นมาก พอสุดเขตต์ปากน้ำ ก็
ถึงปากอ่าว ที่ปากอ่าวสยามนี้ มีสันดอน คือเป็นที่เนิน
นูนขึ้นคล้ายหลังเต่า เรือใหญ่เดินข้ามได้แต่ตะเภาเมื่อ

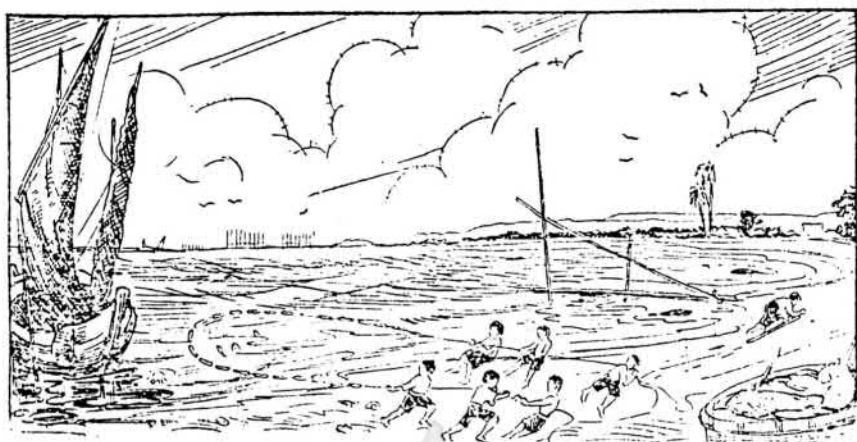
เวลาน้ำขึ้น ถ้าเป็นเวลาน้ำลงแล้วดินขึ้นมาก น้ำก็
 นำประหลาด ยิ่งแล่นไกลออกไป ก็เห็นแต่ทิวไม้
 ไร่ไร่นา สดสวยตา และถ้ายิ่งแล่นออกไปอีก ทิวไม้
 เหล่านั้นก็ดูเล็กเรียวลง ทุกที ๆ จนเห็นไม่ชัด และ
 ในที่สุดก็แลไม่เห็นอะไรเลย นอกจากน้ำกับฟ้าเท่านั้น
 น่าใจหาย สำนึกในทะเลนั้น ค่อย ๆ เขียวขึ้นทีละน้อย ๆ
 จนกระทั่งเขียวจัด และถ้ายิ่งลึกออกไป ก็เป็นสีน้ำเงิน
 จนในที่สุดเป็นสีดำ น้ำก็ประหลาดมาก ส่วนรสของน้ำ
 ทะเลนั้น เค็มจัด ถ้าตกขึ้นมาดูในเวลา กลางคืน จะเห็นมี
 แสงใสเป็นเม็ดพราว รวกับแสงหิ่งห้อยหรือแมงดาเรือง
 เป็นของน่าดูและประหลาดมาก กลางทะเลนั้นมีลมพัด
 แรงจัด ทำให้กระแสน้ำเต้นกะพือเป็นคลื่นระลอกอยู่
 ไหว ๆ เสียงน้ำปะทะกันแตกกระจายดังซ่า ๆ ถ้าเป็น
 คลื่นใหญ่ก็มีเสียงดังกึกก้อง คลื่นน้อยก็ค่อย ๆ เบาบาง
 ลง ขณะที่เรือแล่นอยู่ เมื่อมีคลื่นมากระทบเข้า ก็ทำให้
 เรือโคลงเคลงแกว่งไกวไปมา รวกับว่าเล่นชิงช้า เป็น
 สิ่งน่าดูและน่าประหลาดเหมือนกัน พอสุดเขตที่ปากอ่าว

ก็เข้าสู่ทะเล เห็นนกนางนวล ซึ่งงามน่ารักมาก เพี้ยว
บินโฉบลงลอยน้ำ โฉบปลา กินไปมาใกล้ๆ ลำเรือ นอก
จากนี้ยังมีนกทะเลชนิดอื่นๆ บินร่อน ขวักไขว้ไปมาอยู่
มากมาย น้าตุ๋นแต่ละตัว และที่กลางทะเลใกล้ๆ กับร่องน้ำ
หรือทางเดินเรือ มีกะโجمไฟ หรือที่เรียกว่าประภาคาร
เป็นเรือน กะจกมีสี่เหลี่ยมๆ แดงๆ ตั้งอยู่เป็นแท่งๆ เวลา
กลางคืน มีเจ้าหน้าที่ประจำ คอยฉายแสงไฟให้สว่าง
เห็นได้ในระยะไกลๆ เพื่อให้สะดวกแก่การเดินเรือไปมา
เพราะในทะเลนั้นมีเรือไปมา ค้าขายมาก

เที่ยวในที่ต่าง ๆ ทางทะเล (ต่อ)

เมื่อแล่นเรือไปในทะเล จะได้พบเห็นเกาะน้อยใหญ่
ซึ่งตั้งรายระเกะอยู่ ในทะเล มากมายเหลือที่จะนับ มีทั้ง
ทิวไม้และเขา ตูเรือชะงุ้ม งามน้อยนี้ตา น้าชมอย่างยิ่ง
ตามชายหาดบางแห่ง ก็มีทรายทั้งชนิดหยาบและละเอียด
กรวดหินก้อนเล็ก ก้อนน้อย มองดูเรือรายเกลื่อนกลาด
ไป ทั้งสัตว์จำพวกหอยต่างๆ เช่น หอยพิมพการัง หอย

สิ่ง หอยเลียบ หอยนมสาว หอยหลอด หอยจับแจ
 หอยแครง หอยแมลงภู่ หอยกะพง ก็มีอยู่ตามฝั่งทะเล
 เป็นอันมาก หอยเหล่านี้มีสีและรูปร่างต่าง ๆ กัน
 นอกจากนี้ก็ยังมีปูต่าง ๆ เช่น ปูทะเล ปูม้า และปูลม
 เป็นต้น กะตองของมันมีลายต่าง ๆ กัน สัตว์ประเภทนี้
 ก็เป็นของงามน่าดูน่าชม ในท้องทะเลนี้มีปลาต่าง ๆ
 นับอนันต์ เป็นต้นว่า ปลาแบน ปลาหู ปลากระดูก ปลา
 กะพง ปลากระบอก ปลาโลมา และปลาฉลาม เหล่านี้
 เป็นต้น ต่างว่ายแหวกเวียนวนไปมาเป็นฝูง ๆ แลดู
 สะพรั่ง นอกจากนี้ก็ยังมีแมงกะพรุน ตัวของมันมี
 ลักษณะคล้าย ๆ กับวุ้นและสีขาว หัวกลม ๆ มีหางเป็น
 สายรุ้ง แหวกว่ายอยู่ในน้ำ น่าดูมาก แมงดาทะเลก็มี
 รูปร่างของมันผิดกันกับแมงดา นาค คือ กะตองกลม ๆ มี
 ปากอยู่ใต้ท้อง มีตีนยุ่มยุ่มอยู่ริมฝีปาก และมีหางแข็ง
 แหลม ตัวผู้เกาะอยู่บนหลังตัวเมียเสมอ ถ้าจะนึกต่อไป
 แล้ว ก็ดูเลวทรามเต็มที เพราะตามปกติที่รู้จักกันอยู่ทั่วไป
 ไปนั้น มนุษย์ก็ดี สัตว์เดียรรณาก็ดี ผู้ชายหรือตัวผู้

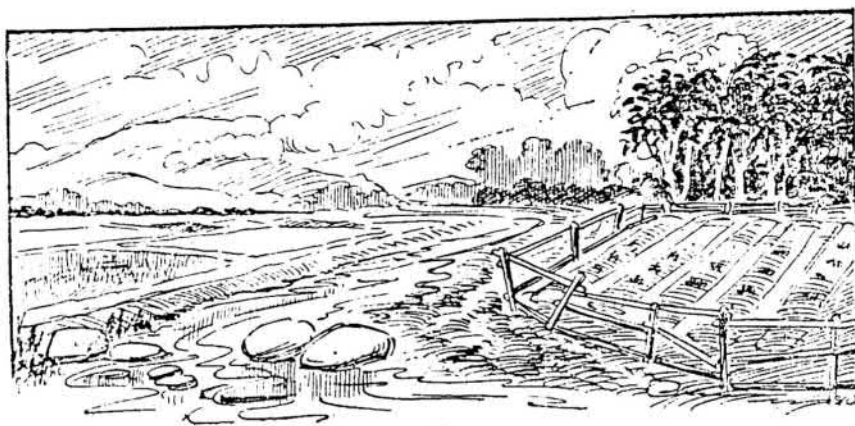
หากทรายทะเล

โลกได้สร้างมาให้ เป็นฝ่ายที่มีกำลังแข็งแรง จึงจำเป็น
 ต้องหาเลี้ยงผู้หญิงหรือตัวเมีย ซึ่งเป็นเพศฝ่ายที่มีกำลัง
 อ่อนแอกว่าทั้งสิ้น แต่แมงตาทะเลนี้ ทำไมกลับกลายเป็น
 เช่นนั้น เป็นของน่าขันและน่ารังเกียจแท้ๆ ถ้า
 เรือแล่นเลียบเข้าไปใกล้ๆ ฝั่ง ก็จะได้เห็นชาวประมง
 ทำโป๊ะ โพงพาง วางเผือก ลากฉวน ลงเบ็ด ยกยอ
 ซึ่งล้วนแต่เป็นเครื่องมือจับปลา บางพวกก็ปักหลักจับ
 หอยแมลงภู่ หอยกะพง บ้างก็ถีบกะตาน ลงไปเที่ยวเก็บ
 หอย เก็บปลาเล็กๆ ตามชายทะเล บ้างก็พายเรือเล็กๆ
 ไปหาปลาตามชายฝั่งทะเลที่ตนๆ ล้วนแต่เป็นการทำมา

หากิน ในท้องถื่นทะเลทั้งสิ้น เป็นสิ่งน่ารู้ น่าดูมิใช่น้อย
 บนฝั่งก็มีต้นไม้ เช่น ต้นลำพู ขึ้นอยู่ตามชายเลน มี
 หิ่งห้อยเกาะอยู่เป็นนิตย เวลา กลางคืน จะ เห็น แสง เป็น
 ประกาย รวากับ ประดับ ด้วย เพ็ชร พลอย พราวไปทั้ง นั้น
 แลดูงามตาและ น่าประหลาดยิ่งนัก นอกจากนั้น ก็ ยังมี ต้น
 โกงกาง ต้นตะบูน และไม้อื่น ๆ มีเถาวัลย์ ชวน พาดพัน
 ห้อยย้อยอยู่ย้วยเยย น่าดูมาก ตามต้นไม้เหล่านี้ มักมี
 ลิง ค่าง อาศัย อยู่เป็นฝูงๆ ส่งเสียงร้อง อยู่ ชรม น่าดูน่าฟัง
 ผู้ที่ไปเที่ยวทะเล เวลาเย็น ๆ มัก ชอบ เที่ยว เดิน เล่น ตาม
 หาดทราย เก็บกรวดหิน และ เบ็ดลอก หอย สัตว์ ต่าง ๆ เล่น บ้าง
 จับ หอย จับปู เล่น บ้าง ลุยน้ำตาม หาดทราย เล่น บ้าง บาง
 ที่วิ่ง หนี คดิ้น ทะเล เล่น บ้าง ลงเรือ ต่ กระเชียง หรือ เล่น ไบ
 เล่น บ้าง การ เล่น เหล่านี้ แต่ละ อย่าง ๆ ล้วน น่า สนุกสนาน
 น่าเพลิดเพลิน ทั้งนั้น

เที่ยวในที่ต่าง ๆ ทางบก

ถ้าแม้ว่าไปเที่ยวทางบก ก็จะได้พบเห็นภาพแปลก

ทุ่งนา

เปลี่ยนผิดไปจากที่กล่าวมาแล้ว อีกอย่างหนึ่งที่เดียว คือ
จะได้เห็นแผ่นดิน เป็นทุ่งนาใหญ่ กว้างขวาง เค้งกว้าง แล
คลัดส่ายตา เห็น คันนา คัน เป็น ตอน เป็น ระยะ ตลอดไป บ้าง
ก็ เป็น ที่มี หญ้า ป่าละเมาะ และ หมูไม้ อยู่เป็น แห่งๆ
ถ้า เป็น เวลา หน้าแล้ง จะ เห็น วัว ควาย เทียวหากิน อยู่เป็น
ฝูงๆ ถ้า เป็น หน้านา จะ เห็น ต้นข้าว งอกงาม เขียว
สะพรั่งไปทั้งนั้น มองดู คล้าย พรม สดงาม น่าดู และ
ถ้า เป็น หน้าข้าว ออกรวง ก็ จะ ได้ เห็น รวงข้าว สุก เหลือง
อร่ามทั่วไป ทั้งท้องทุ่ง ดูราว กับ สีทอง นี่ ก็ สดงาม น่าดู
พวก ชาวนา ทั้งหญิงชาย ลงแขกเกี่ยวข้าว ค้างว้าง

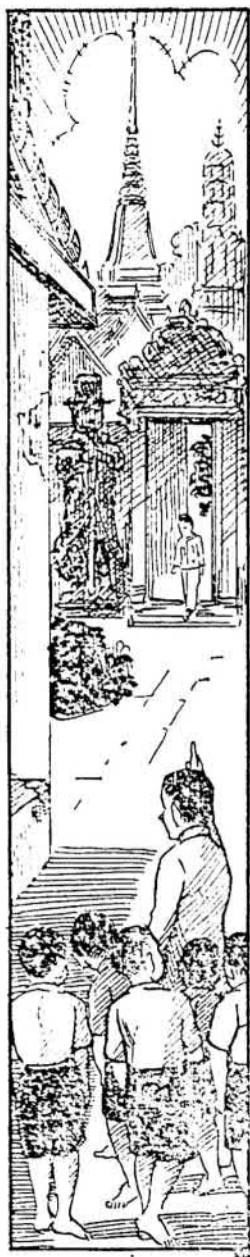
เพลงแกกัณ อย่างสนุกสนาน เป็นภาพที่งาม น่าดูมาก
 ในท่าเดียงแห่งจะได้พบพืชที่เป็นไร่ต่างๆ มีไร่ข้าว
 ไร่ถั่ว กล้วย อ้อย น้อยหน้า ถั่ว งา ฝ้าย และผักแพง
 แตงกวา เป็นต้น ซึ่งชาวไร่ได้ทะนุบำรุงเป็นอย่างดี งาม
 งาม น่าดู น่าชมมาก จะได้พบพืชเป็นส่วนต่างๆ
 เช่น สวนหมาก มะพร้าว มะม่วง มะไฟ ลำไย ลิ้นจี่
 เงาะ ทุเรียน ละมุด มังคุด เป็นต้น ซึ่งชาวสวนได้ปลูก
 ไว้และหมั่นบำรุงรักษาอยู่เสมอๆ ถ้าเป็นผลไม้ผลแล้ว
 ก็จะได้เห็นผลดกขยิบตา ถ้าเป็นส่วนไม้ดอก เช่น กุหลาบ
 พุด สายหยุด พุทธชาต มะลิลา กระดังงา จั๋งป่า จำปี
 ราตรี สารภี ยี่สุ่น บุนนาค หน้วว กล้วยไม้ ไม้ดอก
 เหล่านี้มีสีสันต่าง ๆ งาม น่าดู น่าชม ทั้งสิ่งกลิ่น
 หอม ฟุ้งเคลือบอบอวลน่าชื่นใจยิ่งนัก จะได้พบป่าไม้ใหญ่
 น้อยต่าง ๆ มีไม้หลายชนิด เป็นต้นว่า ไม้ไผ่ ไม้รวก
 ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ตะแบก ไม้สัก ไม้ยาง ไม้พะยุง ไม้มะ
 เกลือ ไม้ประดู่ ไม้แดง และไม้อื่นๆ ล้วนแต่มีลำต้นสูง
 ตระหง่าน แผ่กิ่งก้านงดงาม แลดูน่ารื่นเริง ชาวป่าที่

ทำมาหากินในทางป่า ก็พาพวกมาทำการไถ่น ตัด
 ต้นไม้ บ้างก็ทอนเป็นท่อนฟัน เผลอถ่าน ตีผึ้ง ล่าสัตว์
 กันอย่างสนุกสนานตามประเภทฟันบ้านฟันเมือง เวลาลม
 พัดไม้ชนิดนี้มีดอกหอม ก็ส่งกลิ่นหอมตลบ เป็นที่น่าสบาย
 ใจ น่าเที่ยว น่าชม ยิ่งนัก พื้นที่บางแห่งเป็นเขาน้อย
 ใหญ่เป็นทิว มีต้นไม้ขึ้นเขียวชะอุ่ม ร่มเย็น เป็นที่น่า
 ปีนป่ายขึ้นไปเที่ยวเล่น และประกอบด้วยแคว ลำธาร มี
 น้ำไหลคดเคี้ยวอยู่ตามเชิงเขา มีน้ำพุ น้ำตก ไสเย็น
 ชานกระเซ็น ฟุ้งขึ้นเป็นฝอย บ้างก็หยดย้อยไหลอยู่
 ตลอดวันตลอดคืน งามน่าดู น่าอาบเล่นอย่างยิ่ง ในที่
 บางแห่งก็เป็นหนองเป็นบึง มีกะจับ คับเต่า ผักตบ
 สันตะวา ผักแว่น ขึ้นอยู่สลบสลอน และมีปลา ปู เต่า
 ชุกชุม ต่างก็ดำผุดและว่ายน้ำแหวกไปมาอยู่ไหนๆ น่าดู
 มาก นอกจากนั้นในป่าใหญ่ๆ จะได้พบสัตว์ต่างๆ อัน
 มีอยู่มากมาย เช่น ช้าง เสือ เนื้อ กวาง ลิง ค่าง
 บ้าง ชนิดนี้เป็นต้น ต่างเที่ยวหากินและวิ่งขวักไขว่ไป
 มาอยู่ตามพื้นดิน บ้างก็ไต่หนาค่ายไปมาตามต้นไม้ ลัง

เสียงร้องก็ดังอยู่ทั่วไป ประกอบด้วยเสียงร้องของสัตว์
จำพวกแมลงต่างๆ เช่น เไร ร้องหึ่งๆ! ฟังดูวังเวง
เยือกเย็นมาก ยังมีสัตว์จำพวกนกอีกประเภทหนึ่ง มี
ขนาดรูปร่างและสีต่างๆกัน บ้างก็พลอตตามภาษา
ของมัน สำเนียงไพเราะเพราะพริ้ง น่าฟังยิ่งนัก ในป่า
ใหญ่ๆ เช่นนี้ ถึงคราวที่พวกพรานและนักล่าสัตว์ มา
เที่ยวล่าสัตว์ป่าเหล่านี้ ก็ดูเป็นการสนุกสนานมิใช่น้อย

เที่ยวในที่ต่าง ๆ ทางบก (ต่อ)

ถ้าไปเที่ยวตามวัดต่างๆ จะได้พบเห็น โบสถ์ วิหาร
มณฑป พระเจดีย์ พระปรางค์ พระพุทธรูป และของ
เก่าๆ ที่สร้างไว้ใหญ่โต มีอยู่เป็นอันมาก ของเหล่านี้
เช่น กรอบประตู หน้าต่าง ฝาผนัง เป็นต้น แกะสลัก
ขึ้น เขียนไว้เป็นรูปคน รูปสัตว์ เป็นภาพลวดลายต่างๆ
ด้วยฝีมือช่างโบราณของเรา ล้วนแต่สวยงามประณีต
น่าดูน่าชมยิ่งนัก และตามโบราณสถาน ก็มีกำแพง
ปราสาท กุฏิ เถวรูป อิศวร นารายณ์ เป็นต้น ทำด้วย

ฝีมือละเอียดและงดงาม โบราณสถาน
ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ เหล่านี้ เป็นเครื่อง
เชิดชูชื่อเสียงของเรา เราต้องพร้อมใจ
กันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ช่วยกัน
สงวนและบำรุงรักษาไว้ให้ปรากฏ อยู่
ตลอดกระทั่งลูกหลานเหลนสืบๆกันต่อไป
นอกจากนี้ ยังมีตลาด ซึ่งเป็นที่ชุมนุม
ชน คนไปมาซื้อขายสิ่งของที่มีในพื้น
บ้านพื้นเมืองนั้นๆ ก็เป็นของน่าดู
น่าชมเหมือนกัน ยังมีสิ่งอื่นๆ อีก
ซึ่งถ้าจะนำมากล่าวให้สิ้นเชิงแล้ว ก็
จะยืดยาวมากเกินไป รวมความว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ เป็นที่น่าไป
เที่ยวดู เที่ยวชม และเป็นสิ่งที่จะทำ
ให้บังเกิดความเพลิดเพลิน เป็นความ
สำราญกายสบายใจ ของผู้ที่ได้ไป
เที่ยว ได้พบได้ดูได้ชม ทั้งสิ้น

ตลาดนัดตามชนบท

เมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องเที่ยวในที่ต่างๆ แต่เพียง
ย่อๆ เท่านั้น ก็คงจะรู้สึกเพลิดเพลินมาก ถ้ามีโอกาส
อันเหมาะแล้ว น่าจะไปเที่ยวชมให้เห็นปรากฏแก่ตา
ของตนเอง และเมื่อนึกว่า การไปเที่ยวนั้น ได้รับผล
คือความสนุกสนาน ความสำราญกายสบายใจและความ
รู้ เป็นเครื่องบำรุงปัญญาให้ฉลาดขึ้นอีก เป็นต้น เช่น
นี้แล้ว แม้หากว่าจะได้ประสบความยากลำบาก หรือ
บางทีจะต้องเผชิญกับอันตรายต่างๆ บางทีก็ดี แต่ถ้าเรา
มีสติรอบคอบ โดยระมัดระวังตัว มีกำลังกายคล่องแคล่ว

ว่องไว อยู่ มีกำลังใจเข้มแข็งอดทนดีแล้ว ก็ไม่น่าจะ
เห็นเป็นความยากเข็ญในการเที่ยวโน้นเลย และถ้าหาก
ต่างว่า ตนจะต้องไปประสบความลำบาก หรือภัยอันตราย
เข้า ก็จำเป็นต้องมีใจกล้าหาญอย่างลูกผู้ชายแท้จริง จำ
เป็นต้องพยายามฝ่าความลำบาก หรือภัยอันตรายนั้นๆ
ให้รอดชีวิตกลับมาจนได้ ดังเช่นเรื่องผจญภัย เป็นต้น
ต้องหมั่นสังเกตกำหนดจดจำสิ่งต่างๆ ให้ดี เหมือนกับ
นักท่องเที่ยว ที่เที่ยวเสาะแสวงหาความรู้ต่างๆ อันจะ
เป็นคุณแก่ตน และประเทศอันเป็นที่รักยิ่งของตน แต่
ถ้าหากว่า การไปเที่ยวโน้น ไม่ได้รับผลดังกล่าวแล้ว ก็
น่าจะเสียดายทรัพย์สิน และเวลาที่หมดเปลืองไปโดยไร้ผล

(เพลง)

ชาวสยาม พยายาม อบรมอาตม์ ให้ฉลาด เลิศล้ำ อุดมศักดิ์
การศึกษา ไม่สิ้นสุด อย่าหยุดพัก เพียรหมั่น ขยันหมั่นหมาย จนวนาชนม์
หมั่นค้นคว้า ความจริง สิ่งนั้น คุณโทษมี เป็นโฉน หรือไร้ผล
ทำสิ่งดี จงดี เกอกุลตน แลเป็นผล เผยแผ่ แก่โลกเอย

บทที่ ๒๗

อธิบายตัวสะกดที่เป็นตัวควบ หรือตัวสะกดที่มีสระ อ ยู่ด้วย
ถ้าเป็นคำเดี่ยวโดดๆ ถึงแม้ (ไม่ทันหาขนาด) ก็ไม่ต้องอ่าน
ออกเสียง เช่น

วันศุกร์	อ่านว่า	วันศุกร์	เหตุ	อ่านว่า	เหตุ
ชาติ	อ่านว่า	ชาติ	พยาธิปากขอ	อ่านว่า	พะยาตปากขอ
บุตร	อ่านว่า	บุตร	ภูมิรู้	อ่านว่า	พุมรู้

แบบฝึกหัด

ตำรวจ	พยาธิ	บุตร	บุตร	ท่องสูตร	พูดสมเหตุ
มหาสมุทร	เข็นติเมตร		นำ	หา	ดิตร
			รัก	มิตร	ญาติ
ร่วมสมัคร	ขอ	อนุมัติ	ธนบัตร	ยี่สิบบาท	
รักชาติ	ร้องเพลงชาติ		ชักธงชาติ	ถือธงฉัตร	

ทหาร

ยวชน

ลูกเสือ

“สละชีพ เพื่อชาติ” จึง “รักชาติยิ่งชีพ” แน่ชัด
 “เสียชีพ อย่าเสียสัตย์” จึง ปฏิบัติ เคร่งครัดไว้

อธิบายตัว ร ฤ หรือตัว ห ที่ควมอยู่หน้าตัวสะกด ไม่ต้อง
 อ่านออกเสียงตัว ร ฤ หรือตัว ห ออกเสียงแต่ตัวหลังเป็นตัวสะกด
 ตัวเดียวเท่านั้น เช่น

สามารถ	อ่านว่า	สามาต	กระยาสารท	อ่านว่า	กระยาสาต
มารค	อ่านว่า	มาก	เกียรติ	อ่านว่า	เกียต
ต้นปาลม	อ่านว่า	ต้นปาม	พระพรหม	อ่านว่า	พระพรม

ปาลม

พระพรหม

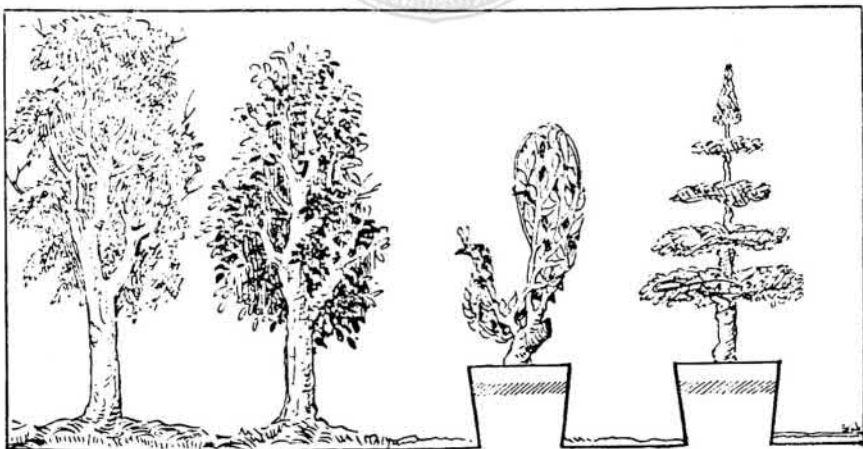
แบบฝึกหัด

มารค แปลว่า ทาง ถ้าเราไปทางบกหรือทางน้ำ
 ในวันสารทกลางปี จะเห็น ชาวบ้านเขานิยมทำบุญกัน

ด้วย กระจาสารท ในแผ่นฟิล์มนี้มี ภาพต้นปาล์ม และ
 เราสามารถ มอง เห็น ภาพ พราหมณ์ นุ่ง กัม ศีรษะ กราบ ไหว้
 พระ พรหม อยู่ใต้ต้น ปาล์ม นอกจาก นี้ ยังมี ภาพ ท่านผู้
 ทำ ความดี และ เกียรติ ให้แก่ ประเทศ ชาติ ของ เรา น่า บูชา
 น่า ปลานปล้มใจ ยิ่งนัก

เรื่องอบรมตนในขณะที่ยังเยาว์

บรรดาสิ่งต่างๆ อันเป็นสมบัติของโลก จะเป็น
 วัตถุสิ่งของ สัตว์หรือบุคคลก็ตาม ถ้าได้รับการ อบรม
 ฝึกหัด ดัดแปลง ตกแต่ง ให้ดีขึ้นกว่าเดิมแล้ว ย่อม
 มีค่ายิ่งขึ้น เช่น ต้นตะโก ต้นมะขาม ต้นปาล์ม ที่

เขาตัดเขาแต่ง ย่อมน่าตน่าชมกว่าต้นไม้ที่ไม่ได้ตัดไม่ได้
 แต่ง ไม่ถือก็ดี ไต่ เก่าก็ดี ถ้าขัดและทาสีให้
 ประณีตขึ้น ก็ย่อมงดงาม มีราคามากขึ้น เพ็ชร
 พลอย ก็เป็นแร่ธาตุชนิดหนึ่ง ซึ่งถ้านำมาเจียรไน
 จนสะอาดมีน้ำงาม รัศมีพราวตา ก็ย่อมมีราคาแพง
 กว่าเพชรพลอยที่ไม่ได้เจียรไน หรือเจียรไนแต่น้อย ข้าง
 ม้า วัว ควาย เสือ หมี สิงห์และสุนัข เป็นต้น ถ้า
 ฝึกหัดดีแล้ว ก็ย่อมใช้ได้ดีกว่าข้างเถื่อน ม้าเถื่อน
 ควายเถื่อน ที่อยู่ตามป่า และเที่ยวระเหวระหน ไปตาม
 ลำพังของมัน เราคงจะได้เคยเห็นตามที่เขานำมาแสดง
 บ้างแล้ว ซึ่งน่าตน่าชม น่าประหลาดยิ่งนัก ส่วน
 มนุษย์เราก็เป็นฉันนั้น คือถ้าได้รับการอบรมฝึกหัด
 กล่อมเกลามาให้เป็นคนมีภูมิรู้ดีแล้ว ก็ย่อมเป็นคนเป็น
 เกียรติทั้งแก่ตนเองและคนอื่น ๆ ตลอดถึงประเทศชาติ
 พระพุทธเจ้าจอมปราชญ์ผู้เป็นครูอย่างวิเศษของเรา แต่
 เดิมทีก็ทรงนิยมลัทธิพราหมณ์ผู้ถือพระพรหม แต่ภายหลัง
 ท่านได้ทรงคิดค้นคว้าหาความจริง จนกระทั่งทรงพบ

แล้วว่า ความสุขหรือความทุกข์ต่างๆ นั้นเกิดจากตนเอง และการกระทำของตนเอง ความดีหรือความชั่วที่ทำได้แล้วนั้นเองเป็นเหตุ ย่อมเกิดผลตามที่ทำได้ เหมือนหวานพืชชนิดใดลง ก็ผลิตผลชนิดนั้นขึ้น เช่น หวานข้าวก็ไม่กลายเป็นหญ้า หญ้าก็ไม่กลายเป็นถั่วงา พืชชนิดใดก็คงเป็นชนิดนั้น ถ้าเราทำดีก็ได้รับผลดี คือความสุข ความเจริญ ถ้าเราทำชั่วก็ได้รับผลชั่ว คือความทุกข์ ความเดือดร้อน ความเสื่อม เป็นเงาตามตัว เราทุกคนต้องเชื่อมั่น ในคำสั่งสอนของท่าน จะได้เป็นเครื่องคอยเตือนใจ เหนียวระวังใจ ชุ่มใจให้หมั่นพยายามปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และเว้นจากการกระทำชั่ว ทุกเวลาและทุกสถาน เราก็จะได้รับความสุขความเจริญ อาจสามารถเลี้ยงตัวเองได้ต่อไปภายหน้า เพราะฉะนั้น คนเราทุกคนจำเป็นต้องอบรมฝึกหัดตนเอง ให้หมั่นกำจัดความชั่วที่มีอยู่ในตัว แม้ทีละน้อยๆ บ่อยๆ เข้า ก็อาจมองใสมากขึ้นได้ เหมือนน้ำฝนที่ตกลงมาจากอากาศ อันคนเอาภาชนะเปล่าไปวางรองไว้ ณ กลางแจ้ง

แม่เม็ตฝน ตกกลง ในภาชนะนั้น ที่ละน้อยๆ บ่อยๆ เข้า
ก็ยิ่ง อาจเต็มภาชนะคุ่มไหนดั้นได้ การอบรมฝึกหัดตน
ต้องอบรมด้วย ความสมัครใจ และรู้ลึกสำนึกตัวเอง ต้อง
ตั้งใจ แน่วแน่ ตั้งเข็มทิศ และต้องเริ่มอบรมฝึกหัดตน เล็ก
ๆ แต่ยิ่งยาว เพราะจิตที่ใจยังอ่อน และ กำลังเจริญ
จึงจะได้ผล สมหวัง เมื่อเติบโต แล้วร่างกายเจริญเต็มที่
จิตที่ใจกล้าแข็ง อบรมฝึกหัดยากมาก ไม่ค่อยได้ผล
สมดังสุภาษิตโบราณ ท่านกล่าวไว้ว่า “ไม่อ่อนดัดง่าย
ไม่แก่ดัดยาก” บุรุษสยามทั้งหลายจงรู้ลึกสำนึกตัว
ไว้ว่า การอบรมตนให้เป็นคนดีนั้นแหละ ชื่อว่าเป็น
ผู้รักประเทศชาติ อันเป็นถิ่นฐานของตน พร้อมทั้ง
สกุลและมิตร ญาติ อย่างแท้จริง ควรภูมิใจได้

(เพลง)

ปรารถนา อบรมตน	เกิดทุกคน ชนสยาม
เรามา พยายาม	ทำด้วย ตนช่วยตน
หนึ่งผู้ มีสติ	หมั่นตรองครี ให้ผลผล
ยังไว้ อยู่ได้จน	ทุกอึดใจ ไปปล่อยตาม

ขนข่ม อารมณ์ชั่ว
 เช่นเชอ เกลือเค็มนาม
 ขอสอง ต้องยดยุติ
 ตนม้ คิขวมา
 ผลต้อง สมองมี
 ทำชั่ว ได้ชั่วยล
 สามนี้ ที่หมายมุ่ง
 งดชั่ว ชั่วเลวทรม
 จักสุข ทุกประชา—
 สยาม ย่อมงามสม

ไม่มายั่ว ทั่วทุกยาม
 ความเค็มนี้ มั่นรักษา
 ตามพระพุท ธวาท
 เพราะตนแท้ ทำเก้ตน
 หมายทำดี ได้ดีดล
 เหมือนอย่างเงา เฝ้าติดตาม
 คือพระคุณ คุณดงาม
 สามข้อครบ ครอบบรม
 ราษฎร์ทั่วหน้า สมากม
 อุดมพร้อม หอมฟุ้งเอย

บทที่ ๒๘

อธิบาย ตัวสะกดที่ใช้ทั้งสะกดและออกเสียงด้วย เช่น

ตุกตา อ่านว่า ตุ๊กกะตา
 ฝนไม้ อ่านว่า ฝนละไม้
 ราชสีห์ อ่านว่า ราชชะสี
 มาตรา อ่านว่า มาตตรา

ศาสนา อ่านว่า สาดสะหนา
 ภูมิศาสตร์ อ่านว่า พูมมิสาด
 เกียรติยศ อ่านว่า เกียดติยศ
 จักรยาน อ่านว่า จักกระยาน

ราชสีห์

ตักแตน

ตุกตา

จักรยาน

แบบฝึกหัด

รัฐบาล รัศมี มีไม้ผล
 ผ้าสักหลาด ภูมิศาสตร์ เลขมาตรา
 ราชสีห์ ตักแตน ตุ๊กตา
 สุขศึกษา พลเมือง ต่างมาชม
 มัธยม ชักเยอ จักรยาน
 เอ็ดตะโร อึกัก เรอควรงด

อักษาศัย ชันสูตร ศาสนา
 ปรรณนา วิทยา ชันมัธยม
 จักจัน เจริจา เสี่ยงขรม
 พัสดุ อุดม เป็นเกียรติยศ
 พิสดุ พิสดาร ไปทั้งหมด
 ถึงกำหนด พังวิายุ เรีนวิทยา

เริ่มอบรมตนในขณะที่ยังเยาว์ (ต่อ)

เด็ก ๆ ทุกคน จำต้องกระทำตัวให้เป็นเด็กดีที่สุด
ที่จะกระทำได้ ให้มีคุณความดี สมกับได้รับ การศึกษา
มาแล้ว หน้าที่ที่ตนนั้น มีอยู่เป็นอันมาก เหลือที่จะนำ
มากล่าวให้พิสดารในที่นี้ได้ ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าเหมือนนักเรียนได้
เรียน ถึง ชั้น มัธยม หรือได้รับ การ อบรม ในทาง ศาสนา
อีกแล้ว ก็คงจะเข้าใจว่า สิ่งไหน ควร กระทำ และ สิ่งไหน
ไม่ควร กระทำ กว้าง ขว้าง ออก ไปเป็นลำดับ แต่ในที่นี้

เด็กทำงานบ้าน

จะ กล่าว ถึง หน้าที่ที่เด็ก ๆ ควร อบรม ทางบ้าน ที่โรงเรียน
และ ต่อ ประชุมชน จะได้ มี อริยาบถ สุภาพ เรียบ ร้อย รู้จัก

ระเบียบแบบแผนอันดี ให้เป็นนิสัยติดตัวต่อไป ภายหน้า
จะได้เป็นพลเมืองดี เป็นกำลังของประเทศชาติ อันเป็น
ที่รักยิ่งของชนสืบไป

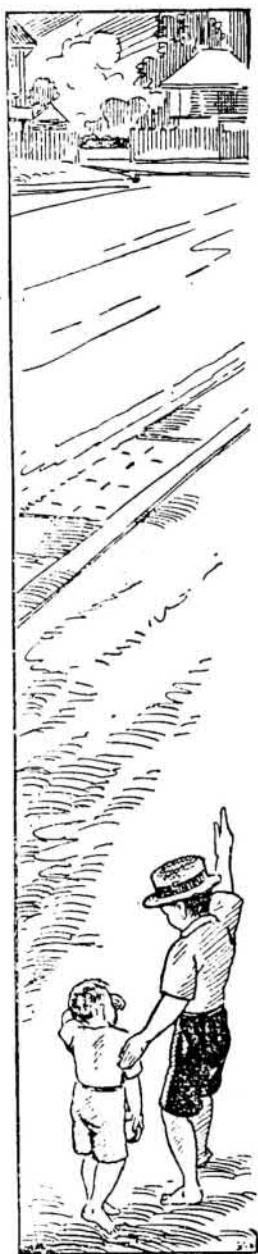
หน้าที่ซึ่งควรกระทำทางบ้านนั้น ข้อสำคัญ ต้อง
รู้จักเคารพนับถือ เชื่อถือ ยั้งคำผู้หลักผู้ใหญ่ ต้องแสดง
กิริยาอันอ่อน น้อม ต้องเจรจาถ้อยคำที่อ่อนหวาน ไพเราะ
อย่าทำเป็นคนต่อต้านมุกทะลุหูหน้ พลันแล่นถือทิฐิ
ในทางผิด ซึ่งเป็นสิ่งเลวทรามต่ำช้ามาก มีความกตัญญู
กตเวที รู้จักส่นองคุณผู้มีคุณ กับต้องรู้จักมัธยสถ์เก็บ
หอม รอม ริบทรัพย์ อย่าเป็นคนสุ่ยสุ่ย ต้องขยัน
แข็ง ทำการงาน อย่าเกียจคร้านหรือมั่งง่าย สิ่งของ
อะไรหยิบเอาไปใช้แล้ว ต้องเอามาเก็บไว้ที่ตามเดิม
ไม่ทิ้งขว้างพลัดถิ่นให้เสียหาย ทั้งกับต้องตั้งตนอยู่ใน
ระเบียบ เรียบ ร้อย เสมอ อย่าให้ใคร ๆ เขาติเตียนได้ว่า
เป็นเด็กไม่รู้จักสมบัติผู้ดี ไม่มีความสุภาพ เหล่านี้
เป็นต้น

หน้าที่ซึ่งควรกระทำที่โรงเรียนนั้น ข้อสำคัญต้อง
พยายามรักษาวินัย และตั้งใจกระทำตามกฎข้อบังคับของ

เด็กนักเรียนช่วยกันทำงานแต่งโรงเรียนในวันม้งงานประจำปี

โรงเรียนให้เด็กต้องเต็มที อย่าให้บกพร่องได้ ไม่ไปโรงเรียน
สายหรือหนีโรงเรียน ซึ่งเป็นศัตรูชั่วร้ายยิ่งกว่างูพิษ
กับต้องมี ความเคารพนับถือ ครูบาอาจารย์จริงๆ ตลอดจน
หัวหน้านักเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนโดยเคร่งครัด และ
เอาใจใส่ในบทเรียนของตน ไม่เกียจคร้าน การใช้จ่าย
ก็ต้อง กระหมัด กระหม่อม ใช้แต่พอสมควร แก่ฐานะที่เป็น
นักเรียน อย่าทำเป็นคนสุรุ่ยสุร่าย กับทั้งต้องมีใจสมัคร

ที่จะช่วยกัน ทำกิจการ ของ โรงเรียน
สารพัดทุกอย่าง ที่จะนำเกียรติยศชื่อเสียง
มาสู่โรงเรียน ของตัว เหล่านี้
เป็นต้น

หน้าที่ซึ่ง ควรกระทำต่อ ประชุม
ชนนั้น ข้อสำคัญต้อง คิดถึงคน หนึ่ง
มากเป็นใหญ่กว่า ที่จะถือเอา ความ
สะดวกสบายส่วนตัว เวลาเดินไปตาม
ถนน อย่าทำตนเป็นเครื่องจักร หรือ
ไม่มีชีวิตจิตใจ และหาความรู้ สัก ผิด
ชอบมิได้ เช่น เดินกลางถนน เกะกะ
กีดขวางทางรถไปมา และหากว่าพบ
คนไม่รู้จักทางมาใต้ถามถึงหนทางที่
เขาไม่รู้จัก ถ้าเรารู้จักก็ควรบอก
แก่เขาโดยดี ถือเหมือนกับเขาเป็น
ญาติมิตร ช่วยกันรักษาความสะอาด

เด็กแสดงความเคารพผู้ใหญ่

ไม่เทอะทะ มดฝอย เศษอาหาร อจจาระ ปัสสาวะ ลงใน
 แม่น้ำ ลำคลอง เพราะจะเพาะเชื้อโรคให้แพร่หลาย เต็ม
 ออกเต็มใจที่จะช่วยส่งเสริมทางอนามัย ไม่ก่อความรำคาญ
 ให้เดือดร้อนต่อประชุมชน เช่น สั่งเสียงอีกทีก็ควักโครม
 เป็นต้น เคารพและกระทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่
 ไม่ฝ่าฝืนเจ้าพนักงาน ผู้ทำการตามหน้าที่ เมื่อเราทำผิด
 พึงพลัดล่วงเกินต่อผู้ใด เราก็แสดงความเสียใจและ
 ขอโทษ โดยกล่าวว่า “ผมเสียใจ ผมขอโทษขอรับ”
 เมื่อผู้ใดแสดงบุญคุณอย่างหนึ่งอย่างใดต่อเรา เราก็

แสดง ความยินดีและ ชอบคุณ โดยกล่าวว่า “ขอบ พระคุณ
 ขอรับ” เมื่อเราพบปะผู้หนึ่งถือ เพื่อนฝูง เราก็แสดง
 ความยินดีทักทายปราศรัยกัน โดยกล่าวว่า “สวัสดิ์ ขอรับ”
 คำกล่าวทั้ง ๓ ข้อนี้ เป็นเครื่องสมาน ความสามัคคีอย่าง
 กุดเต็ม เราน่าจะ พร้อมใจกัน ปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง
 อันดีงามจริง ๆ เพื่อให้ฝัง อยู่ในจิตใจ ของยุวชน จน
 ให้ เป็น ประเพณี นิยม ตลอด จน กะทั่ง ลูก หลาน เหลน สืบ
 ต่อไป

เด็กนักเรียน ถ้ากระทำได้ตามที่ได้อ่านมา เพียง
 ข้อ ๆ ข้างบนนี้ จะได้ชื่อว่า เป็นคนรู้จักหน้าที่ ของตัว
 เป็น อย่างดี สมกับที่มีภูมิรู้ ซึ่งได้ศึกษาอบรม อย่างดี
 ดังกล่าวมาแล้ว

(เพลง

)

ประเพณี ที่นิยม สมควรยิ่ง
 ถ้วนสำแดง ด้วยใจ ไม่ตรีเจ้อ

เพราะเป็นสิ่ง สดชื่น รบรื่นเหลือ
 โอนอ้อมเออ เพื่อสมาน สามัคคี

คือเช่นพบ ผู้ใหญ่ ใครทั้งหลาย มิตรสหาย เมื่อเห็น เป็นหน้าที่
 ต้องทักกัน พลันว่า “สวัสดี” โดยหมายมี มิตรใจ เนืองในกัน
 กับอกเมือ เพื่อผิต ด้วยกิจพลาด เพราะเวลาขลาด, เล่นเลื้อ เผลอ

ผลุนพลัน

“ผมขอโทษ ขอรับ” กล่าวจับปล้น เพื่ออดกลั้น โกรธให้ อกภัยเรา
 อนึ่งใคร ให้อะไร หรือได้รับ บุญคุณนับ เนืองยินดี มีต่อเขา
 ต้อง “ขอบคุณ ขอรับ” ให้นับเอา เป็นคำเคา-รพตอบ ขอบบุญคุณ
 จิงชาวเรา เหล่าผู้ รูเรียนร่ำ ควรกระทำ สำหรับ สันนิสนุน
 เสนอสนิท มิตรจิตต์ มาจนเจอ แก่สกุล แก่คณะ ประชาชน
 เป็นเครื่องนำ ดำเนิน เจริญเน่ ประจำแก่ สยามรัฐ ภิพัฒน์ผล
 พึงทำไว้ ให้เป็นแบบ เยี่ยงเยบยด เพื่อยุวชน ขึ้นหลัง ผังใจเอย

บทที่ ๒๙

อธิบาย คำเรียงขางคำ ที่อ่านออกเสียงเหมือนอักษรนำ เช่น

สิริ	อ่านว่า	สิหริ	สำเร็จ	อ่านว่า	สำเร็จต
ดิลก	อ่านว่า	ติหลก	ตำริ	อ่านว่า	ตำหริ
อติเรก	อ่านว่า	อะติเหรก	ตำรับ	อ่านว่า	ตำหรับ
ประมาท	อ่านว่า	ประหมาท	อำมาตย์	อ่านว่า	อำหมาท
จตุรัส	อ่านว่า	จัตตุหรัต	ตำรัส	อ่านว่า	ตำหรัต

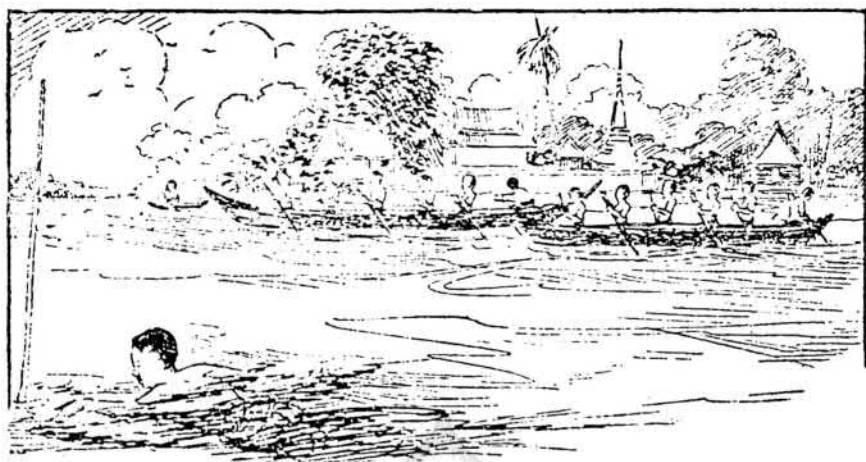
ตำรวจ

แบบฝึกหัด

สำเร็จ สิริ ตำริ สำรว ตำรับ ตำรว จตุรัส
 จรัส ยุโรป อติเรก อติเรก ตำรัส ดิลก ประวัต
 ประโยค ประมาท อำมาตย์ ไม่ประมาท พระราช
 บัญญัติ รู้พุทธประวัติ ประวัติศาสตร์ สุภาพบุรุษ เป็น
 ผู้รักชาติ ทำประโยชน์ แก่ราษฎร และแก่อนุ งาน
 อติเรก ตำริ สำรวสอบ สำเร็จรว รู้กฎ บทบัญญัติ
 ตำรับตำรา เรียนดู ให้รู้จัก สิริสวัสดิ์ มงคล
 สุนทนาย

ว่ายนํ้า

ถ้าเราสำรวจพื้นที่ของประเทศเราดูแล้ว จะเห็น
 ได้ว่ามีแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึงบางอยู่ทั่วไป
 แม่น้ำ ลำคลองเหล่านี้ เมื่อถึงหน้าฝน ตลอดจนไปถึง
 หน้านํ้า ก็เต็มเปี่ยมไปด้วยน้ำ ซึ่งไหลหลากลงมา
 จากที่สูงสู่ที่ต่ำ แล้วกระแสนํ้า นั้น ก็เซาะบ่าไป
 ตามสวน ตามนา ตามที่ทำการเพาะปลูก เราแลไป
 ทางไหนก็ จะเห็นแต่นํ้านอง จึงอยู่ทั่วไป บางแห่งตลุด
 สายตาราวกับท้องทะเล ทั้งประกอบด้วยพืช เช่น ข้าว
 และผักนํ้า ชนิดต่างๆ ขึ้นงอกงาม เขียวชะอุ่มดูสะพรั่ง
 ภาพภูมิประเทศที่สมบูรณ์ด้วยน้ำ เช่น สยามของเรา น
 งตงามตานัก และพื้นที่นี้ก็อุดมดี เป็นเอติเรกลาภของ
 ชาวเราไทยแท้จริง ในเวลาหน้านํ้าเช่นนี้ นอกจาก
 เราจะได้ชมภาพภูมิประเทศ อันงามตามท้องถื่นทาง
 นํ้าแล้ว จะได้เห็นประชาชนชาวเราเขาเล่นเรือ ว่ายนํ้า
 เล่น แข่งเรือกันอย่างน่าสนุกสนาน แต่ถ้าใครว่ายนํ้า

คนว่ายน้ำ, พายเรือ, แข่งเรือ

ไม่เป็นแล้ว ก็ได้แต่เพียงดูเขาเล่น และ นึกสนุกอยู่
 ในใจตนเองเท่านั้น จะลงไปเล่นให้สนุกอย่างเขาบ้าง
 ก็ไม่ได้ เพราะว่าว่ายน้ำไม่เป็น ส่วนการว่ายน้ำเป็นนั้น
 ก็มีใช้เพื่อสำหรับว่ายน้ำเล่นสนุกๆ เท่านั้น ยังมีประโยชน์
 อย่างอื่นอีกมากมาย เช่นในทางคมนาคมซึ่งเราต้องใช้
 เรือแพไปมา เป็นต้น สรรพวัตถุสิ่งๆ ก็คือภูมิประเทศของ
 เรามีส่วนที่เป็นน้ำอยู่ทั่วไปดังกล่าวแล้ว เพราะฉะนั้น
 เราประชาชนชาวสยามทุกคน จำต้องว่ายน้ำเป็น เพื่อ
 เป็นการช่วยตัวเองในทางน้ำ แท้จริงการว่ายน้ำเป็น

กีฬาชนิดหนึ่ง ซึ่งนับเนื่องเข้าใน พลศึกษา เป็นการ
 ศึกษา ของนักเรียนทุกคน ถึงแม้เรียนอยู่ในชั้น ประโยค
 ประถม ก็ต้องรู้และควรเริ่มฝึกหัดไว้ การว่ายน้ำ
 เป็นการ ออกกำลัง กายแทบทั่วทั้งตัว จึงทำให้ร่างกาย
 แคล้วคล่อง ว่องไว และแข็งแรงดีมาก และเป็นกีฬาที่นิยม
 กันทั่วโลก ในทวีปยุโรปถึงแก่มีตำรับตำราไว้ สำหรับ
 เรียน และ ฝึกหัด ผู้ว่ายน้ำ ชะนะเลิศบางคน ถึงแก่มี
 ประวัติการ เลื่องลือ ชื่อเสียง ยิ่งผู้ที่จะต้องผ่านไปมา
 ทางน้ำด้วยแล้ว ก็ยังเป็นประโยชน์มาก เมื่อตกน้ำ
 หรือเรือล่ม หากไม่มีใคร ช่วย ก็จะได้ช่วยตนเองให้
 รอดพ้น จากภัยอันตราย เพราะการ จมน้ำตาย จะไม่
 ต้องเดือดร้อน ถึง ตำรวจ หรือผู้หนึ่งผู้ใด ผู้ที่ว่ายน้ำ เป็น
 จึงมีประโยชน์มาก และ น่าภาคภูมิใจ

ว่ายน้ำ (ต่อ)

ผู้ที่ไม่เคย ว่ายน้ำ หรือว่ายน้ำไม่เป็น ย่อม
 หวาดหวั่น ต่อ การ จมน้ำตาย เมื่อตกลงไปในน้ำแล้ว
 มักจะสิ้นสติ ไม่รู้ว่า ควร จะใช้มือและเท้าช่วยตัวเอง

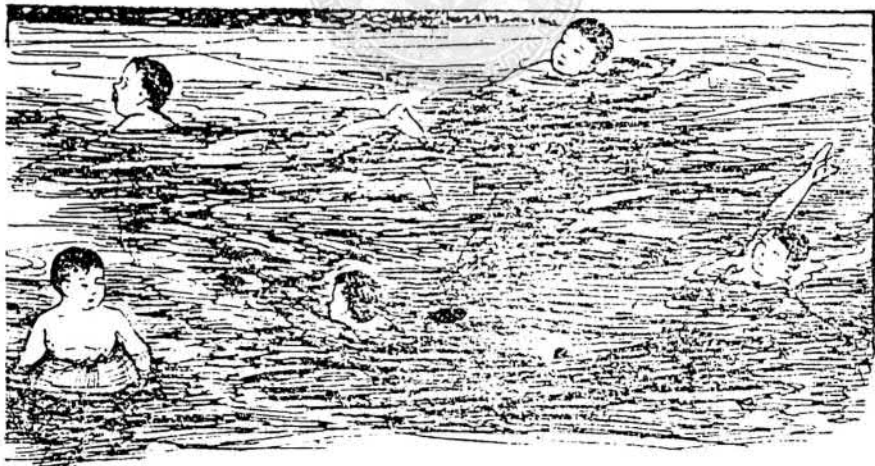
ได้อย่างไร เลยปล่อยมือและทำให้เท่ากับตายเสีย โดย
 ไม่กระตุกกระตีก หรืออย่างตีกก็ใช้มือและเท้าตะกุกตะก่าย
 ป่ายไปป่ายมาเกะๆ กะๆ ลงท้ายเมื่อไม่มีคนมาช่วย
 เหลือแล้ว ก็เลยจมน้ำตาย คนที่ไม่เคยว่ายน้ำหรือ
 ว่ายน้ำไม่เป็นนั้น เมื่อตกน้ำ ถ้าเขารู้จักพยายามใช้มือ
 และเท้าของตนช่วยตนเองแล้ว ก็อาจจะรอดพ้นจาก
 อันตรายได้บ้าง

ฝึกเด็กว่ายน้ำ

วิธีฝึกหัดว่ายน้ำนั้น อันที่จริงก็ไม่น่าจะมีท
 ษณฺญัตติอะไร แต่เด็กพึงจำใส่ใจไว้ว่า จะฝึกหัดว่ายน้ำ

แต่ถ้าพึ่งตนเองไม่ได้ เพราะอาจมีอันตรายมาก เด็กๆ
 ควรจะต้องให้ผู้ใหญ่ท่านฝึกหัดให้ และ ควรฝึกหัดว่ายน้ำ
 ในที่มีน้ำสะอาดปราศจากอันตราย และ น้ำตื้นๆ ก่อน
 ใช้บันได หลัก ต้นกล้วย โถงกจาก ผลมะพร้าวแห้ง
 ผูกเข้าเป็นคู่ พวงมาลัยชุบน้ำ ทำด้วยสังกะสี หรือยาง
 เหล็กเป็นต้น สำหรับเกาะ พัก หรือ พะยุงตัว ทำให้
 ตัวลอยอยู่ในน้ำ วิธีว่ายน้ำ ต้องกลืนลมหายใจ แล้ว
 ใช้มือพายน้ำ เท้าถีบน้ำ ยกศีรษะให้พ้นน้ำ ว่ายน้ำไป
 ไผมาบ่อยๆ เข้า ก็ฝึกหัดได้สำเร็จ คือว่ายน้ำเป็น
 ต่อจากนี้ ก็จะได้ว่ายน้ำเล่น สนุกสนาน วิธีว่ายน้ำนั้น

แสดงวิธีว่ายน้ำ

มีหลายวิธี เช่น ว่ายวา ว่ายอย่าง กบ ว่ายอย่าง
 ตีกระเชียง ว่ายกะทุ่ม ว่ายลอยคอ ถ้าจะว่ายน้ำให้ได้
 อยู่ นาน ๆ และไม่ให้เห็นน้อยมาก ก็ใช้ผ้าทำเป็นโปง
 รูปต่างๆ เช่น โปงกลม โปงยาว โปงพวงมาลัย สำหรับ
 อาศัยเกาะ เหล่านี้เป็นต้น แต่ละอย่างๆ ล้วนน่าสนุก
 สนุกทั้งนั้น แต่เมื่อสนุกแล้ว ก็จงอย่าเพละเลื้อย
 ให้เกินไป จนเป็นการเล่นพรวดพราด และอย่าได้เชื่อ
 ใจตัวเองว่า จะไม่มีภัยอันตราย เพราะในน้ำบางแห่ง
 มีกระแสน้ำไหลเชี่ยว บางแห่งมีสัตว์ร้ายแอบแฝงอยู่
 บางแห่งมีปลาไฟฟ้า และสิ่งอื่นๆ อีก ในปีหนึ่งๆ
 มีเด็กจมน้ำตายไม่ใช่น้อย ดังนั้นจึงน่าจะใช้ความ
 ระมัดระวังให้มาก อย่าได้ประมาท เมื่อเวลาเห็นน้อย
 เหลือยังไม่ทันแห่งไม่ควร ว่ายน้ำ เพราะอาจเป็นลม
 เป็นไข้ เป็นหวัดได้ง่าย เวลาแดดร้อนจัดก็ไม่ควร ว่ายน้ำ
 เพราะเมื่อศีรษะร้อน แต่ร่างกายเย็น อาจทำให้โลหิต
 ชนสมอง แล้วเลยกลายเป็นลมหรือเจ็บป่วยได้ง่าย

ตามที่ได้อธิบายมาแล้วนี้ เด็กๆ ทุกคน คงจะดำริ

เห็นชอบด้วยว่า การว่ายน้ำนั้น เป็นกีฬาที่สนุก เป็น
พลศึกษาอย่างดี และมีประโยชน์มาก เมื่อฝึกหัดว่ายน้ำ
จนเป็นดีแล้ว เมื่อจะไปประสพภัยอันตรายทางน้ำ เช่น
เรือล่มลงกลางแม่น้ำ เป็นต้น ก็จะได้ใช้อวัยวะของตน
ช่วยตัวเองได้ หรือสามารถหาสิ่งของอื่นๆ เช่นผ้า
ที่เหมาะสมทำเป็นโปง พวงมาลัยชีวิต พอพักพะยุงตัวไว้
อย่างที่ได้เคยทำใช้ฝึกหัดว่ายน้ำมาแต่ก่อน ก็จะได้ทำ
ขึ้นใช้ได้เป็นประโยชน์สำหรับช่วยชีวิตตัวเอง แล้ว
พยายามว่ายน้ำให้ตลอดรอดฝั่งมาจนได้

(เพลง

)

ประเทศใด ดินดี ด้วยน้ำ น้ำฝนเจ้า ร่มเงาเพราะพืชผล
ถึงน้ำน้ำ น้ำช่วย เปี่ยมด้วยชล เหลือเลี้ยงตน ผลไม้ ทั้งไร่นา
นั้นแหละคือ เขตต์คาม สยามน ภูมิพนา คืออุดม สมเรียกว่า
“ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ” เมื่อน้ำมา ต้องมก้า ขนเอง อย่าเกรงจน
ในแม่น้ำ ล้าคลอง มองคุณภาพ คนลงอาบ น้ำเล่น กันเป็นต้น
สนุกสนาน หนักหนา หนักน้ำชล นอกจากคน ขบเถิง จึงเกลียดกลัว
การว่ายน้ำ จำเป็น เว้นไม่ได้ ต้องฝึกไว้ ให้คล่อง ไข่ของขัว
เป็นประโยชน์ ยิ่งด้วย ได้ช่วยตัว ในที่ทั่ว ทางน้ำ สำคัญเอย

บทที่ ๓๐

อธิบาย สระ — อ ลกรูป ทวิ ว สะก ข่านออกเสียงอื่น อน เช่น

ละคร อ่านว่า ละครอน

บิตร อ่านว่า บิตอน

วานร อ่านว่า วานอน

อุทาหรณ์ อ่านว่า อุทาหอน

สุกร อ่านว่า สุกอน

ราชฏร อ่านว่า ราชสะทอน

วานร

ศร

แบบฝึกหัด

บิตรมารดร ผู้ใหญ่ให้พร

อากรภาษี คือราชฎรดี

นั่น วานรไพร อูกรเท่าไ

เล่นไล่สุกร พวกราชฎร

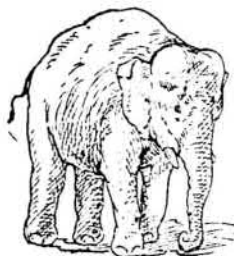
ถาวรจงมี เสือสมพัตสร

อ้างอุทาหรณ์

ถือไม้เหมื่อนสร ขักฤษฺรใหญ่

ตุลฺลครลิ่ง

กฤษฺร

สุกร

อธิบาย รร (ร หัน) เท่ากับ (ไม้ผกหรือหันจากวค) และ
 ควัน สระก อ่านออกเสียงเป็น อิน แต่ถามตัวตามเข็มนาฬิก ไม้ หรือ
 ค หรือ ฤ หรือ พ ก็อ่านออกเสียงเป็น ไม้ ไม้ ไม้ ไม้ เช่น

จรรยา	อ่านว่า	จันยา	จรรย	อ่านว่า	จัต
จรรวม	อ่านว่า	จ่า	จรรพ	อ่านว่า	จ๊
จรรค	อ่านว่า	จัก	จรรพ	อ่านว่า	จัน

คำเหล่านี้ ถ้ามีคำขึ้นต่อท้ายเชื่อมเป็นคำเดียวกันหมด ก็ต้องอ่าน
 ออกเสียงตัวสระกเหมือน ประ ะ (วิสรรชนีย์) ด้วย เช่น

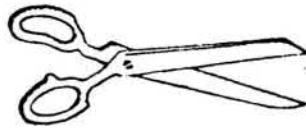
จรรวมตา	อ่านว่า	จ่ามะตา	จรรณยุกต์	อ่านว่า	จันนะยุก
จรรวมกร	อ่านว่า	จ่ามะกอน	จรรพบุรุษ	อ่านว่า	จันพะบุรุษ

แบบฝึกหัด

จรรณิกัร จรรยา จรรณยุกต์ อัศจรรย์ บรรทุก อุปสรรค
 พิษพรรณ พินัยกรรม บรรดาพรรค บรรทัด วรรณ กสิกรรม จรรวมตา
 ฟังบรรเลง บทเพลง สรรเสริญชาติ ธรรมศาสตร์ ครบสรรพ เข้าพรรษา
 รักษาศีลธรรม วัชรธรรมจริยา พร้อมสรรพ ฝ่าอุปสรรค ทราบ

จรรคตอน

กรรไกร

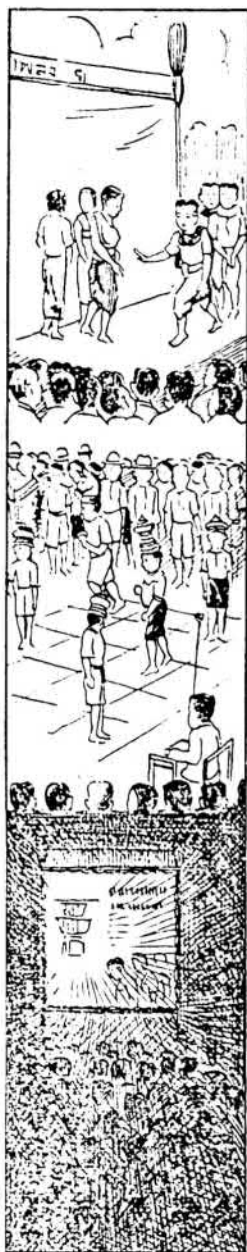

ถือกรรไกร ไปกับกรมการ
กลักร กรรกร ร่วมอวยพร

วันม้งาน หัตถกรรม กล่าวธรรมสอน
รัฐธรรมนุญ ถาวร ด้วยคุณธรรม

งานรื่นเริงวันขึ้นปีใหม่

การที่เราอยู่เย็นเป็นสุขตลอดปีหนึ่ง ๆ โดยผ่านพ้นอุปสรรคใด ๆ มาได้นั้น นับว่าเป็นบุญอันเหลือ ด้วยเหตุนี้เมื่อบรรลุดังวันขึ้นปีใหม่ เราจึงมีงานรื่นเริงเป็นการต้อนรับวันขึ้นปีใหม่ เพราะทุกชาติทุกภาษาถือกันว่า เป็นประเพณีนิยมอันดียิ่ง เป็นวันสำคัญของชาติ เพราะเป็น การเชิดชูเกียรติยศชื่อเสียงของชาติ พ่อแม่ ปู่ย่า ตาทวดของเรา ท่านได้เคย นับถือและ กระทำสืบ ต่อ ๆ กันมาเป็นเวลาช้านาน หลายชั่วบรรพบุรุษแต่ครั้ง ก่อนชาวเราเคยถือเอาวันที่ ๑๓ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ครั้น มาบัดนี้ เรานิยมเอาวันที่ ๑ เมษายน ซึ่งเหมาะ และ สะดวกที่จะ มีงานรื่นเริง ด้วย ประการ ทั้ง ปวง

พรจากท่าน ให้อยู่เย็นเป็นสุข มีความ
เจริญถาวรสืบไป ทั้งยังมีการ บังคับ
คือทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ แก่บรรพบุรุษ
ผู้ล่วงลับไปแล้ว เป็นการ แสดง จรรยา
อันดีงาม ว่าเป็นผู้รู้จักคุณ และ ตอบ
แทนบุญคุณ ต่อท่านผู้ที่มีคุณ น่าชม
เชยยิ่งนัก

เวลาบ่าย บรรดาชาวบ้านทั้งหนุ่ม
และสาว ตลอดจนเด็กผู้ใหญ่ ได้พร้อม
ใจกันไปชุมนุมเล่นการรื่นเริงตามประ-
เพณียังที่หนึ่งทีใด เพื่อความสนุกสนาน
เฮฮาว่า เรื่งนั้น เจริงใจ เป็นการเอิกเกริก
ครึกครื้น น่าดู น่าชม โดยมีได้มีการ
ถือเนื้อถือตัวกันเลย นับว่าเป็นการ
ปลุก และ สมนามความสามัคคีกัน ในระหว่าง
คนทุกชั้น ทุกวัย ทุกเพศ ให้สนิทสนม
กลมเกลียวกัน เป็นอย่างดี การ เล่น

ตามประเพณีของเรานั้นมีมาก จะชักอุทาสมาเพียง
เล็กน้อย เช่น โนรา กาฟักไซ่ ช่างชัย ไม้หึ่ง คึงหนัด
ลึงชิงหลัก ชักเย่อ และแย้ชิงรุ เป็นต้น

เวลากลางคืน ตามสโมสร สโมสร และที่ประชุม
ต่าง ๆ ยังมีการมหรสพ เช่น มีดนตรีบรรเลง มีการ
แสดงละคร โขน หนัง หุ่น จั๋ว ลิเก ระบำ จำลอง
นอกจากนี้ยังมีการจุดดอกไม้ไฟ เช่น พลุ ตะไล ไฟ

แสดงมหรสพต่าง ๆ

พะเนียง กังหัน ไม้กระถาง ลึงเหล่านี้นี้แต่ละอย่าง ๆ มี
เสียงดังสนั่นหวั่นไหว และมีแสงสุกไสสีต่าง ๆ งดงาม
น่าดูน่าชมยิ่งนัก

เชื่อแน่ว่านักเรียนทั้งหลาย ที่อ่านเรื่องงานวันเริง
วันขึ้นปีใหม่นี้ ตลอดแล้ว คงรู้สึกสนุกสนานเบิกบานใจ
ด้วยกันทุกคน ดังนั้นเมื่อเติบโตขึ้น ก็น่าจะช่วยกัน
สนับสนุนฟันเฟือง และ ละคร รักษา ธรรมเนียม ประเพณี งาน
วันเริง วันขึ้นปีใหม่ของเราไว้ ให้เป็น สง่า บ้าน สง่า เมือง
ปรากฏ อยู่ยั่งยืน ตลอด กะทั่ง บรรดา ลูกหลาน เหลน สืบ ๆ
กันต่อไป

(เพลง

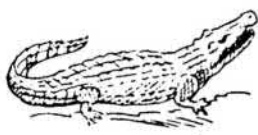
)

เราจะต้อง ตันตัว ทุกท้าวหน้า ด้วยเปิดตา เปิดหู ให้รู้แน
ความเป็นไป ในโลก ทั้งหลายแล ล่วงมาแต่ ก่อนนั้น เป็นฉันท
บัดนี้ยล อย่างไร ไปภายหน้า จะมีมา หมายถึง เป็นเช่นไหน
พยายาม เดินตาม ให้ทันไป กับสมัย โลกเสมอ ไม่เผอเรอ
ทุกธรรมเนียม ประเพณี มีขนบ ต้องเคารพ ดำรง ให้คงคลัง
สนับสนุน เป็นคุณ อยู่ยั่งยืน ทั้งล้าหลัง โลกอยู่ รู้ดัดแปลง
เช่นนี้เรา เหล่าราษฎร ชนชาติร่วม เป็นส่วนรวม รับสุข ทั่วทุกแห่ง
สยามจะ ประเสริฐ เลิศแสดง ขอเสียงแจ้ง ประจักษ์จบ พิภพเอย

บทที่ ๓๑

อธิบาย สระ — อี ลกรป ^{ที่} ทม ^{ที่} วั ร ^{ซึ่ง} ไม่ ^{ใช้} ตัว ^{สะ} ะ ก ก
อยู่ ^{ข้าง} หลัง หรือ บ ^{ที่} ไม่ ^{มี} ร ^ป สระ ^{อ่าน} ออกเสียงเป็นสระ — อี เช่น

จระเข้	อ่านว่า	จอระเข้	ทรพี	อ่านว่า	ทอระพี
นรชน	อ่านว่า	นอระชน	อรทัย	อ่านว่า	ออระไท
มรสุม	อ่านว่า	มอระสุม	บดี่	อ่านว่า	บอดี่
หรดิ	อ่านว่า	หอระดี่	บรม	อ่านว่า	บอรวม

จระเข้

ทรพี

นางอรทัย

แบบฝึกหัด

คหบดี เดินจรัล หนักรชน ดันมรคา ข้าวรพุทธเจ้า
 เหล่านรชน พันทรมาน กาลมรณะ พระนางอรทัย ใน
 โรงมหรสพ พบอศรพิษ ไข้ทรพิษ บริจาคเนืองๆ เครื่อง
 บริกขาร บริบาลทารก บริโภคอาหาร บริวารของเรา เข้า

ในบริเวณ เห็นพระบรมรูป บริหารอุปสยาม งามบริบูรณ์
 ชาวพุทธที่ หนึ่งจะเข้า เร่ไปทิศหรีดี มีลมมรสุม ท้าวอรุณ
 ชาวบริสุทธ เจียวมรกต อย่าทรมส นางธรณี.

ว่าระนิคต่าง ๆ

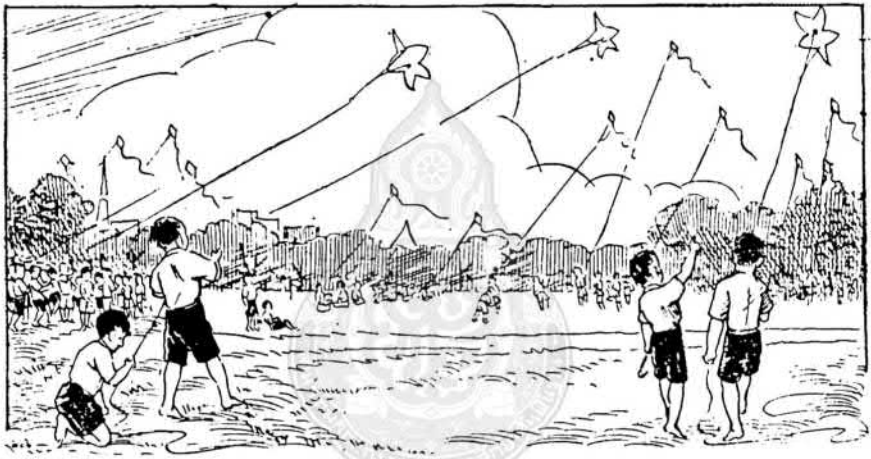
เล่นว่าว

การเล่นว่าว เป็น กีฬา อย่าง ดี ระนิค หนึ่ง ซึ่งเรา
 นิยม เล่น กัน ทั้ง ใน หมู่ เจ้า นาย คหบดี ตลอดจน คน ลำบาก
 แม้แต่ กระทั่ง เด็ก ๆ ตั้งแต่ ไหน ไฉน มา ที่ เดียว ว่าว
 เป็น ของ เล่น ที่ ประหลาด มาก เพราะ อาจ ชัก มัน ขึ้น ไป
 บน อากาศ บิน ร่อน ไป มา คล้าย ๆ นก จะ ชัก ให้ คว้า

กัน จนถึงแพ้ชนะก็ได้ และเป็น ของเล่น ที่ สบาย งาม เพราะได้ประติษฐาน โดยผู้ใคร่ทำ เป็น ภาพ แปลก ๆ บ้าง ก็วาดระบายสี หรือปิดลูกปดงามน่าดู เรียกตาม ชนิด เช่น ว่า จุฬา ว่า ปักเป้า ว่า อีลุม เรียกตามรูป เช่น ว่า จระเข้ ว่า ตะขาบ ว่า ผีเสื้อ ว่า นก เรียกตามเสียง เช่น ว่า ตู๊ตทู๊ต ว่า หังว เป็นต้น แต่ละอย่างๆ ล้วน น่าดู น่าชม การ เล่น ว่า ฐาน จิต เป็น ศิลปวิทยา อย่างหนึ่ง ซึ่งในขั้นต้น ผู้เล่น ต้อง อาศัย ฝึก เรียน ด้วย เชาว์นี้ คือ คอย จับ ไหว พริบ และ วิ่ง จะ แพ้ ชนะ ใน ขณะ เมื่อ ว่าว คว่ำ ต่อสู้ กัน บน อากาศ ประกอบ ด้วย ความ ตัดสินใจ อย่าง ว่องไว เฉียบ ขาด พร้อม ทั้ง ต้อง อาศัย กำลัง วังชา และ สายตา แม่นยำ จน มีความ ขำนาญ ด้วย ตนเอง

ในปีหนึ่งๆ มีหน้าเล่นว่าวอยู่ราว ๒ เดือน คือ เล่นกัน ใน หน้าแล้ง ระหว่างเดือน ๔ ข้างแรม ถึง เดือน ๖ ข้างขึ้น ซึ่งเป็น หน้าลมดี และ ท้องฟ้า

อากาศบริสุทธิ์แจ่มใส ถ้าเป็นวันเทศกาลตรุษสงกรานต์
แล้ว วันนั้นสนุกสนานมาก เพราะคนทั้งหลายหยุดงาน
ต่างก็เที่ยวเตร่พากันมาเล่นว่าว ด้วยความเบิกบานใจ เมื่อ
ถึงคราวันดีประชุมเล่นว่าวนี้ กล่าวเฉพาะบริเวณ

เล่นว่าว

ทองสนามหลวง ตอนบ่ายจนถึงย่ำค่ำ จะเห็นเต็มไปด้วย
ด้วยหมู่ชน ทั้งผู้เล่นคือคนชักว่าว และบริวาร
คือคนวิ่งรอก ตลอดจนคนส่งว่าว ทั้งผู้ไปเที่ยวชมชุมนุม
อยู่ในที่นั้น ตามรอบๆ สนามก็มีร้านขายอาหาร เครื่อง
บริโภค ตั้งอยู่เรียงราย ดูเกลื่อนกล่น ล้นหลามแน่น

ทวไป ยิ่งกว่านั้น บางปียังเคยมีประกวดว่า เป็น
กัฬาเนื่องในการ มหรสป เกียว กับ งาน ของสภากาชาต เช่น
ชักชวนให้บริจาค เงินบำรุง บริบาลทารก เป็นต้น ซึ่ง
ในวันนั้น มีว่าทำ เป็นรูปและ ระบายสีต่าง ๆ มากมาย
หลาย ชนิด ผู้ประกวดต่าง คิดทำว่า มา ประกวดกัน
ด้วยฝีมืออัน งาม แล้ว ชักชวน ไปลอย ร้อน ล่าย คว้าง
คว้าง ยกไปมา และ ไขว่คว้า อยู่บน อากาศ เป็น ภาพ
ที่ งามตาน่า ตูยึ่งนัก

เด็ก ๆ ที่ได้เคย เล่นว่า คงจะ รู้ สึก ว่า ว่า
เป็น กัฬา ที่ สนุกสนาน ที่ ช่วย บริหาร ร่างกาย ให้ แข็งแรง
บริบูรณ์ และมี ประโยชน์ เกียว แก่ การ ศึกษา ดัง กล่าว มา
แล้ว เด็ก ๆ ที่ จะ เล่น ว่า ต้อง ระมัด ระวัง เล่น ให้ เป็น เวลา
อย่า เล่น ให้ พร้า เพ้อ และ เพลิดเพลิน จน เกินไป คือ อย่า เล่น
จน ลืม การ เล่า เรียน และ กิจ ที่ ควร ทำ อื่น ๆ อย่า เล่น ใน
เวลา ที่ ไม่ ควร เล่น คือ ควร เล่น จำเพาะ ใน เวลาว่าง
ตอน บ่าย ราว ๑๖ นาฬิกา ไป จนถึง ย่ำ ค่ำ เท่านั้น
อย่า เล่น ใน ที่ ไม่ ควร เล่น คือ ต้อง เล่น ที่ ลาน กลางแจ้ง

เช่น สนาม หรือทุ่ง เป็นต้น ในที่ซึ่งมีต้นไม้หรือมีสิ่ง
ปลูกสร้าง เกาะ เกาะ เช่น ตึก กว๊าน บ้าน เรือน หรือที่มีเสา
โทรเลข โทรศัพท์ และอื่นๆ ที่จะกระทำ ความเสียหาย
ตลอดถึง เล่น ส่งเสียง อีกที่ก็ ก่อ ความรำคาญให้แก่ผู้คนไปมา
และในที่ที่ ประกอบ ด้วยภัย อันตราย เช่น มี สายไฟ พ้าย
ซึ่ง ร้ายแรง ยิ่ง กว่า อสรพิษ ถ้า ถูก มัน เข้า แม้ แค่ นิด หน่อย
ก็ มัก ตาย กัน บ่อยๆ ที่ เหล่า นี้ ไม่ ควร ใช้ เป็น ที่ เล่น
เป็น อัน ชาติ

ตามที่ได้อ่าน เรื่อง การ เล่น ว่า มา ตลอด แล้ว จะ
เห็นได้ว่า ก็ พากว๊าน นี้ มีวิธี ใน เชิง เล่น อย่าง สนุกสนาน
มาก เป็น ประโยชน์ บำรุง ร่างกาย ให้ เบิกบาน ร่า เริง
บันเทิงใจ ทำให้ มี หัว ใจ พริบ เกิด สติ ปัญญา ความคิด
เติบ โต หลาย จง จด จำ ไว้ ว่า ควร เล่น เพียงไร ควร เล่น
ไม่ ควร เล่น ใน ที่ เช่นไร การ เล่น ว่า นี้ ใน ทาง ที่ ดี ที่ ควร
นั้น นอกจาก ได้ รับ ประโยชน์ ดัง กล่าว มา ข้าง ต้น แล้ว
ยัง ได้ ชื่อ ว่า เป็น ผู้ มี ส่วน บำรุง ฟื้นฟู แบบ อย่าง การ
เล่น ว่า อัน เป็น กีฬา ที่ดี ของ เรา ชาว สยาม ซึ่งมี มา

แต่สมัยโบราณ เนิ่น นาน แล้ว นั้น ไร่ ให้ ดำรง คง เจริญ
สืบ ต่อ ไป จน กะทั่ง ลูก หลาน เหล่น ก็ จะ ได้ ชื่อ ว่า เป็น คน
ทำ ประ โยชน์ ให้ แก่ ประเทศ ชาติ อื่น เป็น ที่ รัก ยิง ของ ตน

(เพลง _____)

เล่นว่าว กล่าวกันว่า	เป็นกีฬา มีท่าที่
ทำให้ ไหวพริบดี	ด้วยฝีมือ หรือชำนาญ
เล่นว่าว ชาวสยาม	มีเกียรติงาม ความเชี่ยวชาญ
ทราบสิ้น ทุกถิ่นฐาน	โลกขานชื่อ เลื่องลือชม
เล่นว่าว ตามคราวยุค	พาสุนัข ปลูกเสริมรมย์
รักษา กีฬาสม	นิยมไว้ ให้ดีเอย

บทที่ ๓๒

อธิบาย ไ.....ย (ไม้มะลายมีตัว ย เกียง) คำเดียวโดด ๆ
อ่านออกเสียงเหมือนไอ ไม่ต้องอ่านออกเสียงตัว ย เช่น

ไทย	อ่านว่า	ไท	อสงไทร	อ่านว่า	อะสงไ
อุปไมย	อ่านว่า	อุปมะ	ปาลิไลยก์	อ่านว่า	ปาลิไล

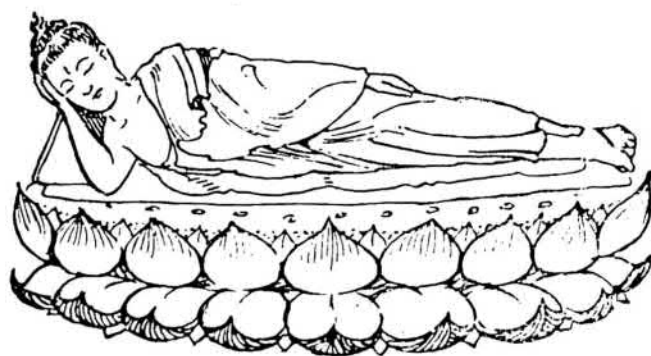

ปาลิไลยก์

๒๕๐๕ ๒๕๐๕
แปลตามคำอ่านต่อท้ายเขมรเป็นคำเดียวกันแล้ว ให้อ่านออกเสียง ย
เป็น ยะ เช่น

ไทยทาน	อ่านว่า	ไทยะทาน	ไมยราบ	อ่านว่า	ไมยะราบ
ไทยธรรม	อ่านว่า	ไทยะท่า	ไสยศาสตร์	อ่านว่า	ไสยะสาต

พระพุทธรูปไสยาสน์

แบบฝึกหัด

คนไทยเป็นชาติไทย มีความเป็นไทย ไม่ยอมเป็น
 ข้าใคร แต่ก่อนมีการปกครองเป็นราชาธิปไตย บัดนี้
 เปลี่ยนแปลงเป็นประชาธิปไตย คนไทยถึงแม้ว่ารู้
 ไสยศาสตร์ แต่นับถือพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนา
 ของชาวไทย และได้นับถือสืบเนื่องกันมาตั้งแต่ครั้ง
 บุปผาคาทวต ตามวัดไทยมักมีรูปพระพุทธรูปไสยาสน์ (พระ
 นอน) รูปพระพุทธรูปเจ้ากับช้างป่าดีไลยก์และวานร (ลิง)
 ช้างน้ำน้ำ วานรนำรวงผึ้ง มาถวายพระพุทธเจ้า นี่
 เป็นตัวอย่างแสดงความรักที่อย่างน่าชมเชย คนใจดี
 ทำบุญมักมีของไทยทานมาก ผู้ที่ใจดีย่อมได้รับความ
 เจริญสรวร เสริม

อธิบายคำ ฤ ฤ

ฤ อ่านออกเสียงเหมือน วิ วี เวอ เช่น

ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	ฤๅ	อ่านว่า วิๅ
กฤๅ	อ่านว่า กวิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ
ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ
ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ
ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ
ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ
ฤๅ	อ่านว่า วิๅ	พฤๅ	อ่านว่า พวิๅ

หมายเหตุ ฤ อ่านเป็นเสียง เวอ มีที่ใช้ยู่คำเกี่ยว คือ ฤๅ (เวอ)

ฤๅ ถ้าอยู่หลังตัว พ ฅ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ หรือ ห อ่านเป็นเสียง วิ

ฤๅ ถ้าอยู่หลังตัว ก ฅ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ หรือ ห อ่านเป็นเสียง วิ

ฤๅ ให้อ่านออกเสียงเหมือน วิๅ เช่น

ฤๅ อ่านว่า วิๅ
ฤๅ อ่านว่า วิๅ

ฤษี

พฤษภา

แบบฝึกหัด

พฤษภ แปลว่า ไคผู้ พฤษจิก แปลว่า แมลง บึ้ง
 ซึ่งได้ชื่อมาจาก ดาวฤกษ์ และเป็นชื่อเดือนตามทาง
 สุริยคติ เรียกว่าเดือน พฤษภาคม และเดือน พฤษจิกายน
 เดือน พฤษภาคม ตรงกับเดือน หก ตกอยู่ในฤดูฝน เดือน
 พฤษจิกายน ตรงกับเดือน สิบสอง ตกอยู่ในฤดูหนาว แต่
 ในประเทศ อังกฤษ เดือน พฤษภาคม ตกอยู่ในฤดูใบไม้ผลิ
 ส่วนเดือน พฤษจิกายน นั้น ตกอยู่ในฤดูหนาว วัน พฤษหส์ปัต

เป็นวันครู สมัยโบราณ นิยม พาบุตรหลานไปฝากกับ
 ครูบาอาจารย์ ในวัน พุทธศักราช เพราะถือว่าวัน พุทธศักราช
 เป็นวันครู และถ้าจะทำพิธีไหว้ครู ก็ทำในวัน พุทธศักราช
 ฤษีเป็นนักบวชผู้แสวงหาความรู้ นับว่าเป็นครูบา
 อาจารย์เหมือนกัน ที่หน้ากฎพระฤษีมีต้น พฤษภา ชื่อ
 ไม้มฤตยา มีกลิ่นหอม เด็กที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู
 บาอาจารย์ มักประพาศิตี บุตรที่ประพาศิตี บิดามารดา
 รักใคร่และมอบทรัพย์สินมรดกให้ปกครองต่อไป บุตรที่ดี
 เมื่อบิดามารดา มอบทรัพย์สินมรดกให้แล้ว ก็ตั้งใจประกอบ
 อาชีพในทางที่ดีที่ชอบ และพยายามรักษาทรัพย์สินมรดก
 ให้เกิดมุนพูนเขาเป็นบึงแผ่นนั้นคงสืบต่อกันไปจนกระทั่ง
 ทั่วลูกหลานเหลน

ธงชาติของเรา

ในฤดูแล้งเมื่อขึ้นปีใหม่ ราวเดือนเมษายน ยังไม่
 ขึ้นเดือน พฤษภาคม เด็ก ๆ ทุกคนได้เคยไปทำบุญก่อ
 พระเจดีย์ทรายที่วัดกับบิดามารดาบ้างแล้ว เมื่อก่อ

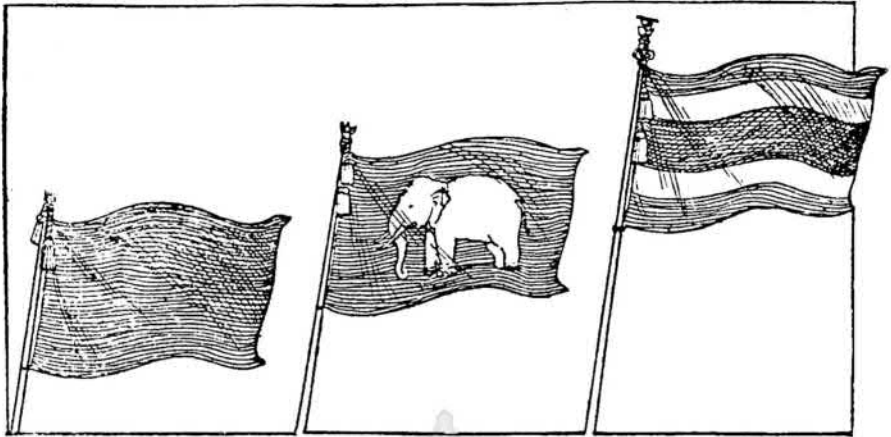

ก่อนพระเจดีย์ทราย

พระเจดีย์ ทราย เรียบ ร้อย แล้ว ก็ เอา ธง ปัก พระเจดีย์ ทราย
 ทุก ๆ องค์ แวดล้อม ไป ด้วย ธง ธง คั่น ใหญ่ ปัก กระจ่าง
 ชุ่ม ตรง ยอด พระเจดีย์ องค์ ใหญ่ ที่ อยู่ กลาง ส่วน คั่น เล็ก ๆ
 นั้น อุปมา เหมือน ธง บริวาร ปัก อยู่ เรียง ราย ตาม องค์ ที่
 ก่อ ไว้ รอบ ๆ แลดู สดงาม สร้าง ทวีป ทั้ง บริเวณ ลาน
 วัด เป็น ที่ เบิก บาน ทา น้ำ เพลิดเพลิน หฤทัย นอกจาก
 ที่ กล่าว นี้ แล้ว เด็ก ๆ คง จะได้ เพลิดเพลิน โดย เอา
 ธง ผูก ติด เข้า กับ ปลาย ไม้ แล้ว พา วิ่ง ไป มา คล้าย กับ เล่น
 ว่าว อย่าง น่า สนุกสนาน บ้าง ทำ เรือน ตุ๊กตา แล้ว ปัก

ของไว้นั้นหลังคา งามงามน่าดู บ้างเดินเป็นแถวทหาร
มีธงนำหน้า เป็นธงดำผ่าเผยว่า เรืองบ้าง เหล่านี้เป็นต้น
ตลอดจนได้เห็น ธงที่โรงเรียน โรงทหาร สถานที่ราชการ
พลเรือน ชักขึ้นไว้ในที่สูงตระหง่าน สง่างามสำหรับ
กระทำความเคารพบ้าง ในวันประกอบ ด้วยฤกษ์พิชัย ซึ่ง
เป็นวันสำคัญ ของชาติ สถานที่ ทำการ ของรัฐบาล
ตลอดจน ห้างร้าน บ้านเรือน ก็พร้อมใจกัน ชักธงขึ้น
ปลายเสา ปักและแขวนเป็นราว ห้อยรายเป็น ระยะ
ดูเป็นทิวตลอด แลสลับไปทุกหนทุกแห่ง เห็นแล้ว
ย่อมเร้าใจ ชวนให้ถึงโศกมิใช่น้อยเลย

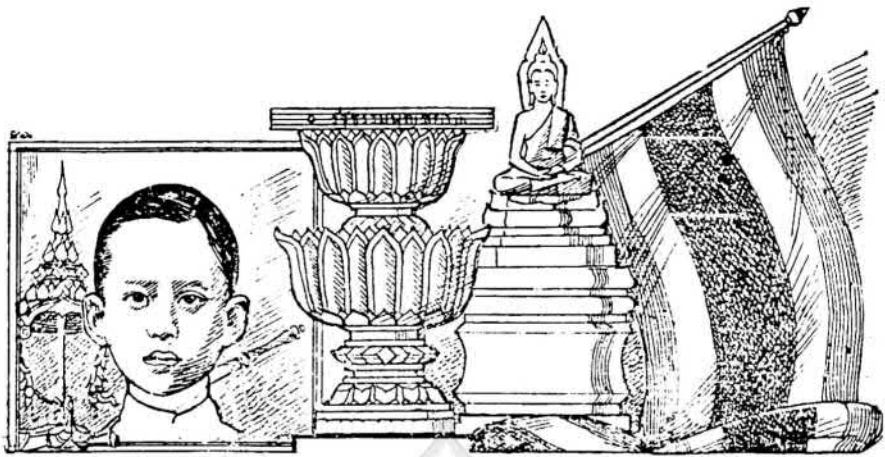
เมื่ออ่านเรื่องต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ได้เคยเห็น และ เคย
เล่นมาถึงตรงนี้ เชื่อว่าเด็ก ๆ คงจะ เรืองมาก แต่
ถ้าได้รู้กว้างขวางยิ่งขึ้นกว่า ธงชาติ คือธงของชาติ
ไทย แทนประเทศไทยที่เรา รักและเคารพนับถือยิ่งนั้น
มีความหมายสำคัญเพียงไรแล้ว ก็คงจะรู้สึก ตื่นเต้น
และ ปลาบปลื้มใจยิ่งขึ้นอีกเป็นแน่

ธงชาติ ๓ สมัย

สมัยโบราณ ไทยเราใช้ธงชาติสีแดง ต่อมา
ได้เปลี่ยนแปลงใช้ธงช้าง คือเพิ่มรูปช้างยืน สีขาว อยู่
ที่ตรงกลาง ส่วนพื้นของธงสีแดงตามเดิม ประดิษฐาน
ประตอຍให้ดูงามยิ่งขึ้น แต่คงมีความหมายเช่นเดียว
กัน ครั้นต่อมาอีก เราได้เปลี่ยนแปลงใหม่ ใช้ธง
ไตรรงค์ คือธงสามสี สีหนึ่งๆ นั้นแสดงเป็นเครื่องหมาย
แทนถึง ประเสริฐยิ่งของเรา คือสีแดงที่อยู่ริมทั้งสอง
ข้างนั้น มีสีแดงเหมือนสีเลือด อันหมายถึงแสดง
ความกล้าหาญ เป็นเครื่องหมายแทนชาติ มุ่งถึงจุด

ที่คนไทยทุกคน จะต้องพร้อมใจกันทำประโยชน์ให้แก่
ชาติ รักษา ชาติ และ สงวน ชาติ อัน เป็น มฤตก สำคัญ ของ
เราไว้ ให้คง เป็นไทย อยู่ ชั่ว พ้า และ ดิน ไม่ยอม เป็น
ข้าใคร สี่ ชาว ที่ อยู่ ถัด สี่ แดง เข้า ไป ทั้ง สอง ข้าง นั้น มุ่ง
ถึง ความ บริสุทธิ์ ชาว สะอาด หมด จด ม่ง ไส่ แห่ง ใจ อัน เป็น
ความ หมายถึง แทน ศาสนา ตลอด จน ถึง รัฐธรรมนูญ ซึ่ง
เป็น คู่ กับ ชาติ เป็น หลัก ธรรม ของ ชาติ สำหรับ ส่นับ
สนุน เห็น ยว รัง น้ำ ใจ คนไทย ให้ นิยม อยู่ ใน หมู่ คณะ เป็น
พวก เดียว กัน มี วินัย อย่าง เดียว กัน ส่วน สี่ น้ำ เงิน แดบ
ใหญ่ ตรง กลาง นั้น เล่า สี่ กล้าย สี่ พ้า ซึ่ง อยู่ เบื้อง สูง มี
ความ หมายถึง แทน พระ มหา กษัตริย์ ซึ่ง เรา ยก ขึ้น ไว้ ใน
ฐานะ อัน สูง คือ เป็น หัว หน้า ของ ชาติ เป็น ธง ชัย ของ
ชาติ เป็น สง่า ราศี ของ ชาติ ยุวชน สยาม จง รู้ สึก
สำนึก ทว่า ธง ชาติ ของ สยาม เป็น เครื่อง เชิดชู ความ
เอก ราชย์ ของ สยาม และ เป็น สิ่ง เคารพ ยิง ของ ชาว สยาม

พระมหากษัตริย์

รัฐธรรมนูญ

ศาสนา

ชาติ

ธงชาติของเรา (ต่อ)

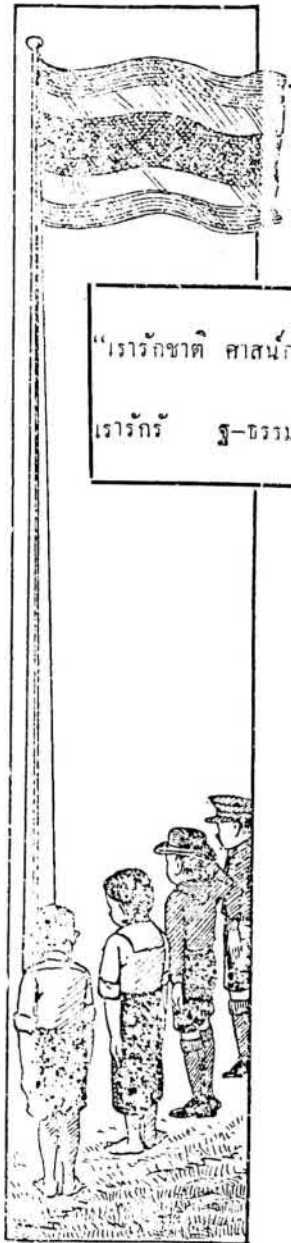
ชาติศาสนา ตลอดถึง รัฐธรรมนูญ และ พระมหา
 กษัตริย์ทั้งสามนี้ เป็นสิ่งประเสริฐยิ่ง ซึ่งชาวเรา
 ได้รับมรดกสืบเนื่องกันมาหลายชั่วบรรพบุรุษ สืบทั้งสาม
 ในพื้นธงชาตินั้น จะคอยเตือนใจเราให้ระลึกอยู่เสมอ
 ว่า เราเป็นไทย มีเลือดเนื้อเชื้อไขเป็นไทย ชาติของ
 เราเป็นไทย เราต้องยอมสละเลือดเนื้อ เพื่อชาติไทย
 เราต้องรักษา ความเป็นเอกราชของชาติไทยไว้ จะไม่ยอม
 เป็นข้าใคร เป็นอันขาด เรายอมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง

ที่จะทำตนให้สมกับคำจารึกที่หน้าหมวกว่า “รักชาติ
ยิ่งชีพ” ถึง “เสียชีพอย่าเสียสัตย์” “ยอมสละชีพ
เพื่อชาติ” เราจะรักและนับถือศาสนาของเรา เรา
จะรักและนิยม ในระบอบรัฐธรรมนูญของชาติไทย เรา
จะรักและเคารพในพระมหากษัตริย์ ผู้เป็นประมุขของ
ชาติไทย เราจะพร้อมเพรียงช่วยกันรีบเร่งทำประโยชน์
ให้แก่ประเทศไทยจริง ๆ มีสักว่าพูดแต่ปาก เราจะ
ร่วมกันช่วยเหลือทะนุบำรุงสนองคุณชาติไทย เราจะร่วม
กันยกย่องสนับสนุนส่งเสริมเชิดชูชาติไทย ให้ก้าวหน้า
ไปสู่ความเจริญมากที่สุดที่จะกระทำได้ เราจะร่วม
กันรักเกียรติยศชื่อเสียงของชาติไทย ชาวยุโรปทุกคน
จะต้องถือว่า ชาวยุโรปทั้งหมดเป็นชาติเดียวกัน
เหมือนหนึ่งร่วมบิดามารดาเดียวกัน ควรต้องถือธรรม
และรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน เมตตากรุณาต่อกัน มี
สาระทุกสิ่งทุกอย่าง ต้องช่วยเหลือกันในทางดีทางชอบตาม
แต่สมควรที่จะช่วยได้ ต้องละเสียซึ่งความอิจฉา ริษยา
เบียดเบียนกัน การทะเลาะวิวาทฆ่าฟันกัน สิ่งชั่วร้าย

อันผิดต่อศาสนาและน่าอัปอายขายหน้า เหล่านี้ อย่า
 ให้มีขึ้นระหว่างชาติไทยเราเลย เราจะต้องถือว่า เรา
 ต้องมีใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน
 เราจะต้องร่วมกันขยันขันแข็ง พยายามบากบั่นมานะ
 อดทน ก้มหน้ากตฟ้นทำมาหากิน หนักเอาเบาสู้ ยินดี
 ทำงานไม่เลือกงาน ทำงานอย่างน่าสนุกสนาน ขึ้น
 หน้าขึ้นตา ขึ้นใจ ชะมักเขม้น กระทำการตามหน้าที่ ของ
 ตนโดยเต็มกำลังสติปัญญา และความสามารถ ต่างคน
 ต่างต้องนึกถึงประโยชน์ของประเทศชาติให้มากที่สุด ที่
 จะทำได้ ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลอุดหนุน หักถวรั้งในพื้น
 เมืองไทย ทั้งผู้ทำและผู้ขออย่างแท้จริง พอใจใช้แต่ของ
 หรือสินค้าของเรา อันเราทำขึ้นในเมืองไทยให้มากที่สุด
 ช่วยกันป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของประเทศ
 ชาติไว้ทุก ๆ สถาน เพื่อให้ประเทศชาติของเราเลี้ยงตัว
 เองได้ โดยไม่ต้องอาศัยชาติอื่น นับว่าเป็นการเชิดชู
 เกียรติยศของชาติอื่นแท้จริง เราต้องพร้อมใจกันส่งเสริม
 ความรุ่งเรืองของชาติ ยอมสละกำลังทรัพย์ทำประโยชน์

และสร้างอำนาจ กำลัง ของทหาร แห่งชาติ ไว้ ให้ แข็งแรง
 มัน คง อยู่เสมอ เพื่อให้ เป็นที่ เกียรติ ของชาติอื่น เรา
 ต้อง ร่วมใจ กัน สนับสนุน ขนบ ธรรมเนียม ประเพณี ที่ ดีงาม
 ของเราไว้ เพื่อให้ เป็น เกียรติยศ แสดง ความเจริญ
 รุ่งเรือง ของชาติ เราต้อง เคารพบูชา และ ปฏิบัติ ตามศาสนา
 โดย เคร่งครัด เพราะ เป็น หลัก ธรรม ของชาติ เป็น
 เครื่อง ส่งเสริม ชักชวน เห็นใจ รักใคร่ คนไทย ให้ เป็น
 น้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อ ประพฤติตน ให้ เป็น พลเมือง ดี
 ของ ประเทศชาติ เราต้อง รัก พระมหากษัตริย์ เพราะ
 เป็น องค์ และ ส่งำ ราศี ของชาติ เป็น เครื่อง เตือนใจ ว่า
 คนไทย มี ประมุข และมี ใจ ร่วมกัน เป็น บุคคล เดียวกัน เพื่อ
 ให้ มีความ พร้อมเพรียงกลมเกลียวกัน อยู่เสมอ เราต้อง
 รัก และ ปฏิบัติ ตาม รัฐธรรมนูญ เพราะ เป็น หลัก ธรรม
 ความสุข ความเจริญ ของชาติ เป็น สิ่ง เตือนใจ ว่า
 คนไทย ต้อง ถือนิยาม อย่าง เดียวกัน เพื่อให้ การ ปกครอง
 ได้ เป็น ไปโดย ความสงบเรียบร้อย เราทั้งหลาย ก็ จะ ได้
 รับ ความ ร่วมเย็น เป็น สุขสบาย ทั่ว หน้ากัน

ธงชาติของเรา (ต่อ)

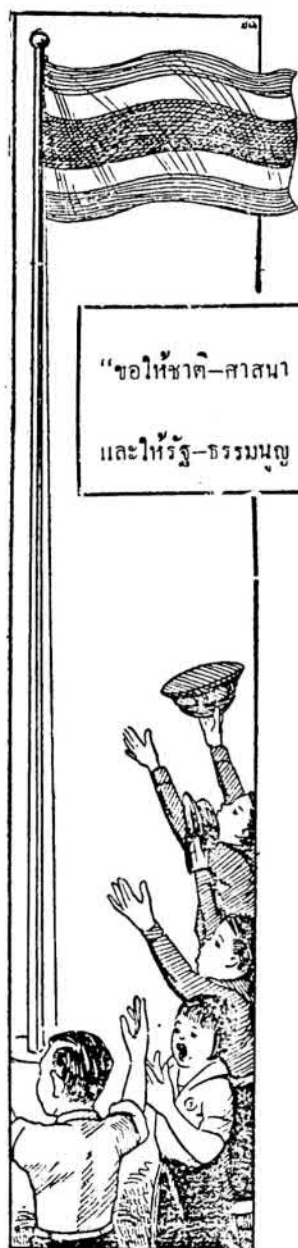

ธงชาติมีความหมายสำคัญหลายประการ ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นที่รักของเรา รักยิ่งกว่าชีวิตจิตใจทีเดียว

เราจะไม่ยอมให้ใคร มาดูหมิ่นเกียรติศักดิ์ของชาติเรา ด้วยอาการเหยียบย่ำหรือกระทำ

อันตรายอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อธงชาติของเรา เป็นอันขาด และเมื่อเวลาพบธงชาติ ในที่สมควร กระทำความเคารพ เราต้องแสดงความเคารพด้วยน้ำใสใจจริงทุกครั้ง พร้อมกับระลึกถึงสิ่งทั้งสาม คบไปกับสิ่งประเสริฐ ดังกล่าวแล้วโดยกล่าวคำมั่นสัญญาว่า

“เรา รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
เรา รัก รัฐ-ธรรมนูญไทย”

“ขอให้ชาติ-ศาสนา พระมหากษัตริย์ จรัสจรรย
และให้รัฐ-ธรรมนุญ เพิ่มพูนพัฒนา สวัสดิ์-ชโย!”

ทุกครั้ง และพร้าเตือนตัวเองว่า เรา
มีเลือดเนื้อเป็นไทย เราจะต้องร่วมใจ
กัน กระทำแต่ประโยชน์ เพื่อชาติไทย
และในที่สุดเราต้องตายเป็นไทย เมื่อ

ถึงคราวที่เรา
ชุมนุมร่วมกัน
ในวัน ม้งาน

วันเริงของชาติ หรือในการ ประชุมเพื่อ
ความ ครึกครื้น อย่าง หนึ่ง อย่างใด เรา
ต้อง พร้อมใจกัน แสดง ความปิติ ยินดี
โดยเปล่งเสียง ชโย! ฉะนั้นแล้ว เรา
ก็ควร ระลึกถึงดี ของชาติ อันแทนสิ่ง
ประเสริฐของชาติ และกล่าวคำอวยพรว่า

“ขอให้ชาติ ศาสนา พระมหา กษัตริย์
จรัส จรรย
และให้รัฐ-ธรรมนุญ เพิ่มพูนพัฒนา
สวัสดิ์-ชโย!”

เด็ก ๆ จงรู้ว่า เราจะต้องกระทำตนให้เป็น
คนรักชาติพร้อมทั้งกายวาจาใจ ตามความหมายแห่งส
งสาม ซึ่งมีอยู่ในพันธชาติ จนฝังตรึงมันติดเป็น
นิสัยสันดานประจำตัว เพื่อความเจริญจะได้มีมาสู่ตน
และผลแห่งความเจริญนั้น ก็ย่อมเกี่ยวเนื่องถึงชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ รัฐธรรมนูญ ของพวกเรา
ชาวไทยทั้งหลายด้วย จึงจะเรียกว่า เกิดมาไม่เสีย
ชาติเปล่า ในที่สุด พวกเราจึงมาพร้อมกันร้องเพลง
อันเกี่ยวแก่ชาติ ดังต่อไปนี้

(เพลงทำนองเพลงชาติ)

เหล่าเราหรือ คือเลือดไทย ได้สืบทอดมา เลื่องลือชา กล้าทุกสิ่ง จริง
ทุกอย่าง
น้ำจิตพร้อม ขอมพลี ทุกทุกทาง ร่วมก่อร่าง สร้างประเทศ
มาเขตต์ไทย
แม่อิงถูก กระทำ เขาย้าย ก็ไม่มี อ่อนน้อม ขอมเป็นข้า
ก่อกู้ความ เป็นไทยไว้ ได้ทุกครา นน่านุชา นำคู่ดคม ปลาบ
ปลื้มใจ

เหล่าเราทั้งหลาย ต้องระลึก นึกถึงคุณ ของบรรพชน ต้นสกุล
 คุณยิ่งใหญ่
 ร่วมรักษา รั้งบำรุง ชาติไทย ให้ทันสมัย หมายพึง ชังตน
 เอง
 มียอมให้ ใครกล้า มารานรูก เตรียมพร้อมทุกๆทาง อย่าง
 ครัวดเคื่อง
 หากใครขึ้น ฝืนกระทำ มียำมิเกรง ไทยยอมละเลง เลือดเนื้อไว้
 เพื่อไทยชั โย !

บทที่ ๓๓

อธิบาย เครื่องหมายต่างๆ ที่ใช้แทนตัวหนังสือ เช่น

พ. ศ. ย่อมาจาก พุทธศักราช อ่านว่า พุทธะลักกะหราช

พ. ร. บ. ย่อมาจาก พระราชบัญญัติ อ่านว่า พระราชะบันหยัต

สต. ย่อมาจาก สตางค์ อ่านว่า สะตาง

ส.น. ย่อมาจาก เส้น อ่านว่า เเส้น

ม. ย่อมาจาก เมตร อ่านว่า เมต

ซม. ย่อมาจาก เซ็นติเมตร อ่านว่า เซ็นติเมต

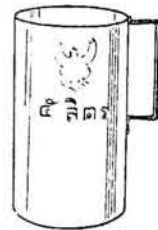
สตางค์

เครื่องชั่งตวงวัด

เซ็นติเมตร

ลิตร

กรุงเทพฯ ย่อมาจาก กรุงเทพมหานคร อ่านว่า กรุงเทบมะหานครน

โปรดเกล้าฯ ย่อมาจาก โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

๘๘

สัตว์ ๒ เท้า ไต่กำแพงเปิด, ไต่ ฯลฯ อ่านว่า สัตว์ ๒ เท้า ไต่กำแพงเปิด ไต่

๑-๓ วัน อ่านว่า ๑ ถึง ๓ วัน

๑ วา = ๔ ศอก อ่านว่า ๑ วา เท่ากับ ๔ ศอก

๑ วา (๔ ศอก) ยาว ๒ เมตร อ่านว่า ๑ วา ยาว ๒ เมตร

แนวคำ

,, ขาว อ่านว่า แนวขาว

. . อ่านว่า เพราะ ว่า

. . อ่านว่า เพราะฉะนั้น

๑ ๓ ๒ คำ อ่านว่า วันอาทิตย์ เดือนยี่ ขึ้น ๓ คำ

๒ ๓ ๑ คำ อ่านว่า วันจันทร์ เดือนสาม แรม ๔ คำ

๕
๔ | ๓
๑ | ๒
๒

 อ่านว่า ๕ ซึ่ง ๔ คำถึง ๓ บาท ๒ สี่ถึงเฟื่อง
๒ ไพ

แบบฝึกหัด

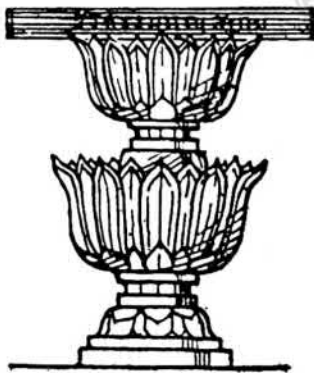
ท. ช. บุญเชิด เกศเชาวน์ เกิดวัน ๑ ๓ ๕ คำ
 ถ้วน ท. ณ. ทองคำ ธรรมประเสริฐ เกิดวัน ๖ ๓ ๔ คำ
 จำได้ว่าเป็นปีเดียวกัน คือ พ.ศ. ๒๔๖๖ ปีนั้น

ข้าวปลาได้ผลดี เราขายข้าวออกจะรวย สด. อยู่สักหน่อย
ถ้าเขียนลงเป็นมาตราเงินโบราณ ก็รวมเป็นจำนวนเงิน

๑๐
๔ | ๓
๑ | ๒
๑

และในปีนี้มี พ. ร. บ. มาตราชั่ง ตวง วัด

ออกใหม่ โปรดเกล้าฯ ให้ใช้ทั่วไปตลอดจนกรุงเทพฯ
เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ขายเอาวัดเอาเปรียบโกงเล็ก โกงน้อย
ต่อผู้ซื้อ เต็กๆ ควรฝึกหัดดูมาตราชั่ง ตวง วัดให้เป็นทุกคน
จะได้ไม่เสียเปรียบเขาในการซื้อขาย ใน พ. ร. บ. นี้
มีวิธีเปรียบเทียบมาตราเมตริก กับมาตราประเพณีของเรา
เช่น ๑ ม. = ๑๐๐ ซม. ๑ ถน. = ๔๐ ม. ฯลฯ

รัฐธรรมนุญ

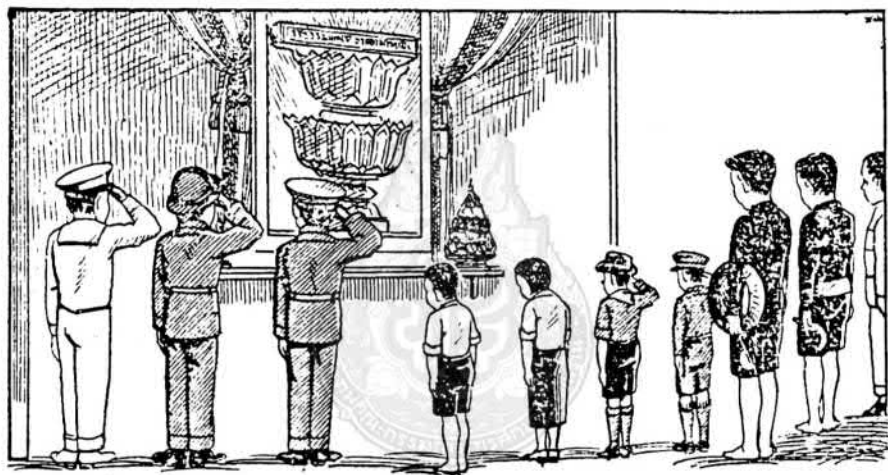
จงบูชารัฐธรรมนูญของเรา

ประเทศสยามเราได้เปลี่ยนแปลง
การปกครองตามระบอบ รัฐธรรมนูญ
หรือที่เรียกว่า การปกครองแบบ
ประชาธิปไตย เมื่อ ๒๔๗๕ คำ ป

๘

ออก ตรงกับวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕

รัฐธรรมนูญ ของเรามีรูปร่าง คล้าย กับ สมุด คัมภีร์
พระธรรม ปัดทอง มีแผ่นทองคำหุ้มไว้ที่ปกหน้า ตั้ง
อยู่บนพานทอง อนึ่งตงามหน้าดู ในสมุดนั้นมีระเบียบ
ข้อบังคับ การปกครอง ของเรา อันประกอบด้วย หลักธรรม

ในพระพุทธศาสนา ของเรา เป็นพื้น ข้อความทุกข้อ เป็นที่
น่านับถืออย่างยิ่ง เช่นเดียวกับ พระธรรมใน พระพุทธ
ศาสนา ของเรา เพราะฉะนั้น รัฐธรรมนูญ ก็ นับเนื่อง อยู่
ในศาสนา ซึ่งเป็นสิ่ง ประเสริฐ นั้น ที่เดียว

การ ปกครอง ตาม ระบอบ รัฐธรรมนูญ ก็ คือ การ

ปกครองที่ พวกเราปกครองตัวเราเอง แต่พวกเราทั้งหมด
 ทั่วประเทศ จะมาประชุมที่สภาผู้แทนราษฎร พร้อมกัน
 ทุกคน ไม่สะดวกด้วยประการต่างๆ พวกเราจึงได้
 พร้อมใจช่วยกัน เลือก คัดผู้ที่มีศีลธรรมอันดีงามจริงๆ มี
 ความประพฤติที่ กตัญญูต่อชาติ ซื่อตรงต่อชาติ มีใจ
 เด็ดเดี่ยว ยอมสละได้ทุกอย่าง มีความรู้เฉลียวฉลาด
 และสามารถดี จนเป็นที่นิยมนับถือของ คนทั่วไปใน
 จังหวัดนั้นๆ มาเป็นผู้แทน ส่วนผู้ที่สมควร เป็นผู้แทน
 ราษฎรนั้นแล้ว ก็ควรตั้งสัจย์ปฏิญาณว่าตนจะตั้งใจ
 ทำประโยชน์แก่ประเทศชาติจริงๆ มิเสกว่าพูดแต่ปาก
 ต้องการเกียรติยศชื่อเสียงมากกว่าเงินทอง และจะตั้งใจ
 ยอมตัวทำหน้าที่เป็น หูตา เป็นปากเสียงของเรา ด้วย
 ความซื่อสัตย์ สุจริต และ เมตตา กรุณา เป็นหัวหน้าอย่าง
 เป็น พ่อบ้าน ปกครอง ครอบครอง แล้วผู้แทนนั้นๆ ได้มา
 ประชุมที่ สภาผู้แทนราษฎร เพื่อปรึกษาหารือในการ
 ควบคุมดูแลความทุกข์สุข ความสงบเรียบร้อย ความ
 ปลอดภัย ตลอดจน ความเจริญของ พวกเราทั้งหลาย

ระเบียบข้อบังคับแห่งการปกครองตามระบอบรัฐธรรมนูญ
นั้น ใช้บังคับ พวกเราทุกคน ตลอดจน พระเจ้า อยู่หัว
อย่างเดียวกันทั้งหมด และได้รับความคุ้มครองเสมอหน้า
กัน ไม่เลือกที่จะเป็นคนชั้นไหนๆ หรือศาสนาใดๆ
ก็ตาม

รัฐธรรมนูญนี้เป็นหลักธรรม ความสุขความเจริญ
ของประเทศสยาม หรือเป็นหลักบ้านหลักเมืองของไทยเรา
ทั้งนี้เราทุกคนควรเลื่อมใส เคารพนับถือ การปกครอง
ตามระบอบรัฐธรรมนูญ ด้วยใจอันผ่องใสจริงๆ ไม่ใช่
พูดแต่ปาก และน่าจะร่วมความพร้อมเพรียง เป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน ประพฤติและปฏิบัติตาม และยกย่อง
สนับสนุนส่งเสริมเชิดชูบูชา รัฐธรรมนูญไว้ พร้อมด้วย
กาย วาจา และใจ ตลอดจนชีวิตก็อาจยอมตายแทน
รัฐธรรมนูญได้ตลอดเวลา และควรระลึกไว้เสมอ เพื่อ
ให้รัฐธรรมนูญของเรา ดำรงเป็นศรี คือมีขวัญทั้ง
มัน อยู่ตลอดกาลนาน

นักเรียนทั้งหลายได้อ่านเรื่องรัฐธรรมนูญของเรามาแล้ว ถ้าคิดให้ลึกซึ้ง จะเห็นพ้องร่วมกันว่า รัฐธรรมนูญของเรา ก็คือตัวของเรา นั่นเอง แต่มันค่าสูงยิ่งกว่าตัวเรา เพราะฉะนั้นเราจะต้องรักและนับถือรัฐธรรมนูญของเรา ยิ่งกว่าชีวิตจิตใจของเรา และเราจะต้องยอมตายแทน รัฐธรรมนูญของเราทุกเมื่อ จนกระทั่งทราบเท่าวันตาย และจงจำไว้ว่า ผู้ที่รักรัฐธรรมนูญ อันแท้จริงนั้น คือผู้ที่ประพฤติและปฏิบัติ ตามระบอบรัฐธรรมนูญ โดยเคร่งครัด

(เพลง)

รัฐธรรมนูญ คู่ชาติ ศาสนา
รัฐธรรมนูญ นั้นต้อง เป็นของเรา
ร่วมประเพณี บิดเป็นหลัก ร่วมรักษา
เสียเลือดเนื้อ สละมอบ ด้วยนอบนบ

รัฐธรรมนูญ เหมือนว่า ตัวข้าเจ้า
รัฐธรรมนูญ นั้นเล่า สิ่งเคารพ
ใครขึ้นมา หมั่นเล่น ต้องเป็นศพ
โดยปรารถ รักเลิศ เชิดชูเอย

แห่รัฐธรรมนูญ

งานแห่รัฐธรรมนูญของเรา (ต่อ)

ณ วัน ๙๓ ค่ำ ปีมอก ตรงกับวันที่ ๑๐ ธันวาคม
 พ.ศ. ๒๔๗๕ เวลา ๑๕.๐๐ น. (บ่าย ๓ โมง)
 ชาวสยามผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา นับตั้งแต่เจ้านายฯลฯ
 ตลอดจนประชาราษฎรทั่วหน้า ต่างพากันปลื้มปิติแซ่ซ้อง
 สาธุการ ในการที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออก
 ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 พระราชทาน รัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรสยาม แก่
 ประชาชนชาวสยาม รัฐธรรมนูญนี้มิใช่กฎหมายหรือ

พ.ร.บ. สามัญที่ ประกาศออกใช้ตามเวลาปกติ คือเป็น
กฎหมายสูงสุด เป็นแม่บทสำคัญเป็นหลักใน การปกครอง
ประเทศสยาม เหล่าประชาชนชาวสยามพากันชื่นชม
ยินดี ทำการฉลอง รัฐธรรมนุญ อย่าง ครึกครื้น มโหฬาร
ทั่วพระราชอาณาจักรสยาม ตลอด ๓ วัน ๓ คืน ต่าง
รู้สึกเหมือนหนึ่งได้แก้วสารพัดนึกอันมีค่าประเสริฐ ไม่มี
สิ่งใดมาปูนเปรียบได้ ด้วยความรู้สึกอย่างว่านี้ มี
ทั่วไปในบรรดาชนชาวสยามทุกเพศทุกวัย ไม่ใช่แต่
เฉพาะผู้ใหญ่ แม้แต่เด็ก ๆ ต.ช. คนหนึ่ง กล่าวด้วย
ความรู้สึกอย่างจริงใจว่า อย่างว่าแต่ใครจะให้ สก.
ฉันทัก ๘๐-๘๐ สก. เลย ต่อให้เอาเงินจำนวนตั้ง

$\frac{3}{1} \frac{1}{1} \frac{2}{3}$ มากให้ ฉันทักก็ไม่ยินดี เท่า กับ ความปรีดา

ปราโมทย์อย่างจริงใจของฉันท.เลย และได้ยิน ครู คนหนึ่ง
กล่าวเป็นคติอันจับใจน่าฟังว่า

“ปวงประชาชนชาวสยามเป็นผู้ที่ รัก รัฐธรรมนุญสยาม

นักเรียนทั้งหลาย เป็น ปวง ประชาชน ชาวสยาม

“ ผู้ที่ รัก รัฐธรรมนูญสยาม ”

นักเรียนทั้งหลาย จง จำไว้ว่า วันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้
เป็นวันที่ ระลึก พระราชทาน รัฐธรรมนูญ ประจำปีของเรา
เราจง พร้อมใจ เป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกัน ด้วยน้ำใสใจจริง
เพื่อ อวยพร แก่ รัฐธรรมนูญ อัน เป็น ศรี คือ มิ่งขวัญ ของเรา
ให้ ดำรง ตั้ง มั่น สถาพร อยู่ ตลอดกาลนาน ชั่วฟ้า และ ดิน

(เพลง)

ชาวสยาม ยินดี เป็นที่สุด เปรียบประดุจ ได้มณี อันมีค่า
คือ รัฐ-ธรรมนูญ พร้อมมูลมา เพื่อผลพา พัฒนา สู่รัฐรัก
เรานิยม ชมชื่น ทุกคืนคำ เรารักธรรม-บุญเกิด เป็นเลิศหลัก
เราทั้งชาติ ราชนักร่วม ร่วมพิทักษ์ เราพร้อมพรัก พร่ำพร้อง ร้องชโย !

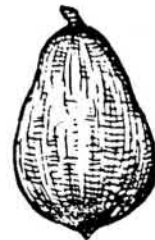
บทที่ ๓๔

อธิบาย คำเทียบ แล้วผูกทักให้นึกเรียนออกเสียงให้ชัดจริงๆ

เปรียบเทียบ ร กับ ล ที่ละคู่ๆ เช่น

{ มะระ	{ วั ^๕ เรือง	{ กราว ^๕ เกียว	{ เกรียม ^๕ กรม
{ มะระกอ	{ ลือ ^๕ เลือง	{ กลม ^๕ เกดียว	{ โลก ^๕ กดม
{ วา ^๕ รูป	{ โวง ^๕ รำน	{ ว่าง ^๕ รัน	{ เรียง ^๕ รាយ
{ โถม ^๕ ดูป	{ โถ้น ^๕ ถำน	{ ปลาย ^๕ ถัน	{ ส่ว ^๕ ตลาย
{ รุกราน	{ กำ ^๕ ไร	{ รว ^๕ รัน	{ เรือ ^๕ รบ
{ ถนน ^๕ ลาน	{ กำ ^๕ ไล	{ เดียน ^๕ ถัน	{ เดือน ^๕ ดบ
{ รบ ^๕ วา	{ รัน ^๕ รมย์	{ ไร ^๕ วัง	{ เรียบ ^๕ เรียง
{ ถ่า ^๕ ตา	{ ถิง ^๕ ดม	{ ถู่ ^๕ ถ่วง	{ ไล่ ^๕ เถียง
{ ว่าง ^๕ เวติ	{ ครอบ ^๕ ครอบ	{ ครอบ ^๕ แควง	{ พรุ่น ^๕ พวัง
{ ลอย ^๕ เลิศ	{ ถ่า ^๕ คลอง	{ เกลือบ ^๕ แคลง	{ พลบ ^๕ พลึง
{ รูป ^๕ ไครง			
{ คลึง ^๕ ไคลง			

มะระ

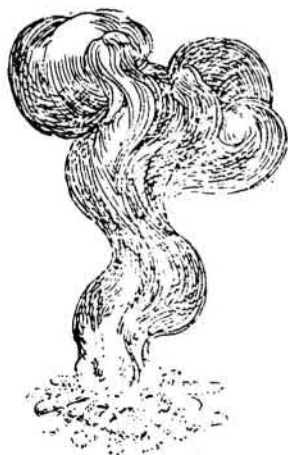
มะระกอ

คำเทียบสำหรับ จตจำ

วัช วัช ถัฏ วัฏ จร ฐ มี วัช
 เข้า ร้อง ถ้อง ถอย คลอ ชะลอ ลม รื่น ร่ม ควัน
 หิว เวระ พาย เลาะ เทียว เสี่ยง กราว เกรียว กลม
 เกลียว กัน พริง เพรศ เพลิด เพลิน พลัน ไม่ ร้าง เริศ
 ตี เลิศ เหลือ

เปรียบเทียบ ฟ กับ คว ที่ละ คู่ ๆ เช่น
 { แพร่ง ฟัน { เชือก ฟัน { แพง ฟัก { ช้าม ฟาก
 { ร่ม ควัน { อ้อย ควัน { ถ่วง ควัก { ตึง ควาก
 { ท้อง ฟ้า { ฟม ฟาย { {
 { คั่น คว่า { วัว ควาย { {

แปร่ง ฟัน

กวนไฟ

คำเทียบสำหรับ จตจำ

ผ่า ฟัก ควัก ไล่ พลัน อบ อ้อย ควัน
 ฟัน เทียน ไป แพร่ง ฟัน ถู ควัน ไฟ ที่ ได้
 ฟาก ควาก ๆ ตึง วัช มา ออย่า ฟุม ฟาย
 เปิด วัว ควาย จาก คอก ช้าง มอง ฟ้า
 เกลาย ยัง มี อยู่ เจ้า เข้า คว่าง งาน

เปรียบเทียบ ฝ กับ ขว ที่ละคู่ๆ เช่น

{ จิตต์ฝักไฝ	{ ฝៃฝั่น	{ เคะ ฝ่า	{ กาฝาก
{ บินขวักไขว่	{ ทำ ขวัญ	{ มือ ขวา	{ ปักขวาก
{ แก่น ฝาง	{ เหมื่อง ฝาย	{ เข้ามืดฝาน	{ แอบแฝง
{ คดอง ขวาง	{ ขวน ขวาย	{ ลีว ขวาน	{ เขตต์แขวง
{ เกี้ยวแฝก			
{ นกแขวก			

คำเทียบ สำหรับ จตจำ

รุ่งเช้า เขาขวักไขว่ ต่างฝักไฝ พร้อมใจกัน
 สนุก ปลุกเร้า ขวัญ ด้วย ฝៃฝั่น อย่าง พั่น เผื่อ
 หน้า ฝ่น เขา ขวน ขวาย เทียว เหมื่อง ฝาย
 เมือง ฝ่ายเหนือ กิ่ง ฝาง กัด ขวาง เรือ ต้อง แอบแฝง
 ทุก แขวงไป

เที่ยวงานประกวดสินค้า

งาน ประกวดสินค้าใหญ่โต ครั้งนี้ไม่รุ่งโรย ลุล่วง
 ไปได้อย่างดี เป็น งาน ประกอบ ด้วย ความ งาม เปรียบพรั่ง
 สนุก เพลิดเพลิน เป็น งาน เขิกเริก กราวเกรี้ยว และ กลมเกลียว

งานประกวดสินค้า

กันไปในหมู่บ้านทุกชั้น ไม่ว่าจะไปที่ไหน ได้ยินแต่เสียง
 เลื่องลือเรื่องราวของงานคราวนี้ อยู่ทั่วไป ถ้าจะไล่เลียง
 และนำมา เรียบเรียง คงหลายเล่มสมุด เจ้าหน้าที่
 ในงานต่างทำการ อย่างตัวล้นด้วยความรีบเร่ง ผู้คนที่
 ผักผ่อนในการเที่ยวเตร่ มาดูมาชม ต่างก็เดินขวักไขว่ไปมา
 ที่หน้าประตูข้างล่าง มีคนแต่งร่างกายเป็นตลก สวมเสื้อลาย
 ยืนรายงานกำหนดการ ประกวด สินค้าอยู่บนร้าน ทั้งๆ ที่
 คีระสะแก โหล่นลั่น อย่างนั้น ประเดี๋ยวหายใจ ชั่วครู่ บาน
 ประเดี๋ยวทำตัว โกลงเกล้งไปมา เหมือนเรื่องจะล่ม ประเดี๋ยว

ก็กางร่มขึ้นแล้วหุบ และอื่นๆ อีก ใครๆ ที่ได้ดูพากัน
 ขบขันไม่ใช่น้อย เขาประกาศเป็นภาษาอังกฤษ พอฟัง
 ได้ไม่แปรปรวนนัก ผั่งไผ่ยิบก็เข้าใจคำแปล ถึงแม้ว่า
 สถานที่เช่นนี้ ไม่ใช่ที่ลับ เปิดรับรองชนทั่วไปก็ตาม
 แต่เป็นที่รู้จักกัน อยู่ว่าเป็นสถานที่ที่มีเขตต์แขวงจำกัด ใคร
 จะแอบแฝงเข้าไปไม่ได้ แต่แรกที่เราจะเข้าไป ต้อง
 แลกเปลี่ยน ความอยากเห็น อยากรู้ อยากดู อยากชม
 ของเรา โดยเสียค่าผ่านประตู ๑๐ สตางค์ เป็น อย่าง
 ต่ำเสียก่อน จะเด็ดลอดให้รอดพ้นไปจากสายตาของนาย
 ประตูไม่ได้ ครั้นเข้าไปแล้ว แม้เราจะรู้สึกรื่นรมย์
 สักเพียงใดก็ตาม แต่อย่าง น้อยเราก็ไม่ควร แสดง กิริยา
 อย่าง ลึง ลม เพราะ รอบๆ สถานที่ประหวัด แม้จะมี
 ตำรวจรักษาการ อยู่เพียง ประปราย แต่เขาเหล่านั้นจะ
 ไม่ปล่อยปละละเลย หน้าที่ ของเขาเป็น อัน ชาติ น่าชมเชย
 ยิ่งนัก ในบริเวณ ภายใน ของสถานที่นั้น มีตัว อย่าง
 สินค้ามากมาย บ้างก็แปลก ประหลาด บ้างก็งดงาม
 เป็น ตัว อย่าง ของ ศิลป หัตถกรรม และ พืช กรรม ล้วน แต่

นำนาน่าชม ชวนให้ติดตามต้อใจ พิจารณาดูแล้วทำให้
 เพลิดเพลิดน อยากศึกษาให้รู้ลึกซึ่ง ออกไปอีกว่า สิ่งนั้น
 ประกอบขึ้นด้วยอะไร ฝีมือประณีตเพียงไร มีประโยชน์
 อย่างไร เป็นต้น สิ่งที่ชอบใจเรามากก็คือ ในห้อง
 ประกวตภาพ มีภาพแผ่นหนึ่งเป็นรูปเรือรบใหญ่กะจาง
 ขั้ดไม่ลบเลือน เขียนแรสีเข้ากรอบเป็นลวดแล อีกแผ่น
 หนึ่งเป็นภาพเหมืองฝายในเมืองฝายเหนือ ชาวนา กำลัง
 ขวนขวายแก้ไขทดน้ำกันอยู่ เค้าหน้าของเขาเหล่านั้น
 แสดงถึงความตั้งใจ ใฝ่ฝัน ต่อ การงาน มีขวัญดีอยู่ทุกเมื่อ
 ในห้องแสดงสินค้าของห้างร้าน กำไลงาของห้างหนึ่ง
 ซึ่งสลักทำเป็นลวดลายต่างๆ มีตัวอย่างวางเรียงราย
 เป็นสินค้าแพร่หลาย กำไลมือนี้นี้ทำผลกำไรให้เจ้าของมาก
 ที่เดียว ถัดไปที่สุดมุมห้องโน้นมีลังใหญ่ซึ่งทำเป็นช่องๆ
 บรรจุรังนกตัว อย่างที่ส่งมาแต่จังหวัดต่างๆ ทางปีกษ์ได้
 ทุกสิ่งที่ได้ไปเห็นมานั้น แปลกประหลาดน่าดู
 น่าชม ดังกล่าวมาแล้ว เราจึงใคร่จะกล่าวสรุปความว่า
 พวกเราชาวสยาม ต้องรู้สึกสำนึกตัวถึงความจำเป็น

ในข้อนี้ให้มากที่สุดว่า เราต้องช่วยกัน คิดทำสินค้า
 ของเราขึ้นใช้เอง และต้องช่วยกัน อุดหนุน บำรุงสินค้าไทย
 ทั้งฝ่ายผู้ซื้อและผู้ทำด้วยน้ำใสใจจริง เพื่อให้สินค้าไทย
 ของเราเจริญทันเทียมบ่าไหล่เขา ครั้นแล้วเราชาว สยาม
 ทั่วหน้า ก็จะได้อยู่เย็น เป็นสุขสืบไปตลอดกาลปาวสาน

(เพลง)

นายินดี ที่สยาม นามไทยถิ่น พื้นแผ่นดิน อุดมดี มีพืชผล
 เราพร้อมใจ ให้จิตต์ หมั่นคิดค้น สืบเสาะสน สืบค้น ในพื้นเมือง
 หมายอาชีพ รับมุง บำรุงร่วม ผู้ทำรวม ทั้งผู้ซื้อ จงล่อเลื่อง
 ว่าสยาม งามเจริญ ดำเนินเนื่อง ชาติรุ่งเรือง เราสุข ทุกคนเอย

บทที่ ๓๕

อธิบาย อักษรที่ใช้แทนสระในหนังสือโบราณ

๑. อักษรหัน อักษรหันตัวหน้าใช้แทน (ไม้ผกหรือหันอากาศ)

๒. ตัว ย ตัว ย ที่อยู่ระหว่างพยัญชนะต้นกับตัวสะกดใช้แทน

สระ เ-ย

๓. สระ เ-อ— อ่านออกเสียงเหมือนสระ เ-— หรือ เ-ย

	ง	น	ม	ย	ว	ก	ต	บ
กะ	กั	กั	กั	กั	กั	กั	กั	กั
	กก	กน	กม	กย	กว	กก	กต	กบ
ขะ	ขง	خن	خم	xy	ขว	ขก	ขต	ขบ
คะ	คง	کن	کم	cky	คว	คก	คต	คบ
หะ	หง	هن	هم	hy	หว	หก	หต	หบ
สระ	สง	سن	سم	sy	สว	สก	สต	สบ
กระ	กรง	กรن	กรม	กรย	กรว	กก	กต	กบ
เก็	เก็	เก็	เก็	เก็	เก็	เก็	เก็	เก็
	เกก	เกน	เกม	เกย	เกว	เกก	เกต	เกบ
เ็	เง	เณ	เเม	เย	เว	เก	เต	เบ
เข็	ขง	خن	خم	xy	ขว	ขก	ขต	ขบ

๑
เคย คง คน ฅม คยย คยว คยก คยติ คยบ

เห็ญย หนยง หนยณ หนยม หนยย หนยว หนยก หนยต หนยบ

เสวีย เสวียง เสวียน เสวิม เสวียบ เสวียว เสวีก เสวิต เสวิม

เกรีย กรยง กรยณ กรยม กรยข กรยว กรยก กรยด กรยบ

เกอ { เกิง เก็น เก้ม เกีย เกอว เกิก เกิด เกิบ
เกอง เกอน เกอม เกอย เกอว เกอก เกอด เกอบ

{ เกอง เกอน เกอม เกอย เกอว เกอก เกอท เกอบ

ເຢ ເວ ເວນ ເວມ ເວຍ ເວງ ເວກ ເວດ ເວບ

เคอ เคอง เคอน เคอม เคอย เคอว เคอก เคอด เคอม

๒
ฝน

_____ ชื่อย่อกลาง _____ ชื่อย่อสูง _____ ชื่อย่อต่ำ _____

$$1 \quad 2 \quad 3 \quad + \quad 1 \quad 2 \quad 1 \quad 2$$

ตงง ตงง ตงง ตงง ตงง ฟงง ฟงง ฟงง นงง นงง นงง

ကပၤ ကပၤ ကပၤ ကပၤ ကပၤ ဣပၤ ဣပၤ ဣပၤ ဣပၤ ဣပၤ ဣပၤ

เบอ¹ม เบอ²ม เบอ^๓ม เบอ^๔ม เบอ^๕ม เหอ¹ม เหอ^๒ม เหอ^๓ม เรอ¹ม เรอ^๒ม เรอ^๓ม

က ခ ခ ခ ခ ခ ခ ခ ခ ခ ခ ခ

$\left\{ \begin{array}{ccccc} \overset{1}{\text{ရက်}} & \overset{2}{\text{ရက်}} & \overset{3}{\text{ရက်}} & \overset{4}{\text{ရက်}} & \overset{5}{\text{ရက်}} & \overset{1}{\text{နှစ်}} & \overset{2}{\text{နှစ်}} & \overset{3}{\text{နှစ်}} & \overset{1}{\text{တစ်}} & \overset{2}{\text{တစ်}} & \overset{3}{\text{တစ်}} \end{array} \right.$

(တၢ်ဂၢၤ ၁ တၢ်ဂၢၤ ၂ တၢ်ဂၢၤ ၃ တၢ်ဂၢၤ + တၢ်ဂၢၤ ၁ တၢ်ဂၢၤ ၂ တၢ်ဂၢၤ ၃ တၢ်ဂၢၤ ၄ တၢ်ဂၢၤ ၅)

ก ล ว ว ก ล ว ว ก ล ว ว ก ล ว ว ก ล ว ว ช ร ว ว ช ร ว ว ช ร ว ว พ ล ว ว พ ล ว ว พ ล ว ว

อธิบายเครื่องหมาย ° (นฤกหิต) ที่อยู่บนพยัญชนะ อ่านเป็น
เสียง ม สะกด เช่น

ประทุ อ่านว่า ประทุม
ต้เต็จ อ่านว่า ต้มเต็จ

ขุ่น อ่านว่า ขุ่มขุ่ม
กลัดเกลียว อ่านว่า กลดมเกลียว

แบบฝึกหัด

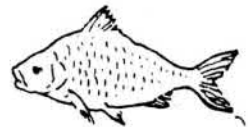
รกกกน ม่นนใจ ไคร่ฟ่ง ตงน่น คนนนา
ผาผนง จงหวตต ครตตเคร่ง ปลั่งปลั่ง ตั่งตว
ววควาย สายบว ท่วไป ไฟตบ รบรอง ป้องกน

สายขว

จนน อบบ ทบบ ทิม ย้มหว
คววไฟ ไก่อชนน ทนทที่
ติกรบบ ชบบ ร้อง ระวง
จงหวะ กะชั้นน ทนทแข็ง

แกคว หวขัว ทวตว จตวยม ทยมกายน ย่อม
ยยน ทยน ฐป รูปขยน รยนหนงงสื้อ ถือคยว กัวยั่ว
ราวตัยว ทัยวบ้า ปลาตะพยน
วยนวน คนตยว กลัดกลยว ฌลยว

ฉลาก ปราบปราย หลยวแด แดกปลี่ยน วยน ทยน
 ขยน ภาพ วาบ วยบ งบย ขยบ ฌยบ ชาติ คาค คั่น
 หม่นน เทอญ เซอญตุ เซอตุ ญู่เถอศ เกอศ เป้น คน
 ขวน ขววย วยน รน เรอจ เซอจ กราน เซอจ ทยน เกอน เถอย

เซอจกราน

กัณเคอย

แม่เคอย ลูกเคอย คู้เคอย เถอยผ่ ช้เซอย เงอย หนา
 ทำเคอย เนอย วน วน เถอย

นกกระจาบ กบข ชาว นา

ครันน ถึง เวลา ย่าง เข้า ฤตุ ฝน นกกระจาบ ทั้ง หลาย
 ก็ ยาย ที่ อยู่ ติงง นันน มน น จัง พา กน น บิน มา เป้น ผุ่ง ๆ
 มา ทำ รวง อาศัย อยู่ ตาม ต้น ไม้ และ ต้น ไม้ อื่น ๆ อีก ที่ ชน

อยู่รอบ ๆ บริเวณหมู่บ้าน มองดูรวงข้าวเขียวติด ๆ กัน
ไป รวงของมณนทำสอยด รวย รวย เป็นที่น่าดู น่าชม
ยิ่งนัก

ส่วนประจักษ์ชนชาว นานัน เล่า มีความหม่น
เพียร ขนุน ขนุน แข็งคี่มา ตั้งแต่ตั้งแต่เดอมแล้ว พอฝน
ตกดิน ร่วน เขาก็ เรอมนั่น ตรมทำนา ไถ คราด

ทุ่งนา

หว่าน หรือตกกล้า และ คอย ทะนุ บำรุง ต้นข้าว เหล่า นั้น
โดยหาปุ๋ย มาใส่ เพื่่อม เติม เพื่อให้ ข้าว งอกงาม เป็น
อย่าง คี ย่อม คอย ระวัง ป้อง กันน หนู ปู เพลี้ย และ

หนอน ขยอก เพื่อมิให้มา กตต กิณ ต้น ข้าว ให้เสีย หาย
 คอย กันน ทำนบ และ ระบาย น้ำเข้า ออก ไม่ให้น้ำ มาก
 หรือน้อย เกินไป เพื่อให้ ต้น ข้าว งอกงาม และ คอย
 เก็บ ได้ ทั้ง ถอน ต้น หญ้า ต่าง ๆ ตลอด จน ผัก เพื่อมิให้
 มา แย่งชิง อาหาร ของ ต้น ข้าว ต้น ข้าว เหล่า นั้นน ถึง ออก
 งาม ขยว สะพรั่ง ยิ่ง ตู ยิ่ง เพลิดเพลิน เจริญตา ครั้น
 ต่อ มา รว เทือน กัน ยาน หรือ ตุลาคม ข้าว ก็ เรือง ตั้ง
 ท้อง ออก รวง อ่อน ๆ ชู รวง ขยว สะพรั่ง งาม น่า ตู ยิ่ง นก
 แดง ก็ ค่อย ๆ เจริญ ขึ้น เป็น ชั่น ไป จน กระทั่ง รว เทือน
 ธันวาคม ข้าว ก็ สุก มอง ดู เหลืองอร่าม ไป ท่วง ท้อง ท่ง
 ทวย รว กบ สีสทอง น่า ดู เหลือ เกิน ใน ระหว่าง นี้ ชาว
 นา ต้อง คอย ระวัง ระวัง ยิ่ง ชน เพราะ จน จะ ถึง คราว
 เก็บเกี่ยว แล้ว ศัตรู ที่ จะ มา กิณ ข้าว นั้นน ก็ คือ นก กระจาบ
 ที่ กล่าว มา แล้ว นั้นนเอง

มีนิทาน เรื่อง นก กระจาบ กบ ชาวนา เรื่องหนึ่ง เป็น
 เรื่อง ที่ น่า อ่าน น่า ฟัง มาก คือ นก กระจาบ ผูก ใหญ่ ผูกหนึ่ง
 บิน ไป ชุมนุ กิณ ข้าว ที่ ท่ง นา ตำบลหนึ่ง ซึ่ง เจ้า ของ เคย

ซึ่งชายตกไว้ ในที่สุดชาววานนั้น ก็ชักเชือกตลบ
 ชายไทยเร็ว ดิ้นยกกะจาบหมดทั้งฝูง แล้วนกกะจาบ
 เหล่านั้น ก็ขึ้นร่นยกย้ายจะหาทางออก แต่ก็
 ออกไม่ได้เลยสักตัวเดียว เพราะทวนมนนทั้งๆเล็ก
 คั่งนั้น ก็ยิ่งใหญ่กว่าช่องตาข่ายมาก ภายหลัง
 มนนตกลงนตตะแนกนแล้ว พวกมนนทั้งหมด ต่าง
 ก็บินขึ้นพรวกพร้อมกัน ด้วยกำลังแรง อนันต์จึงขน
 พาข่ายที่ครอบคลุมนั้น ลอยขึ้นไปบนอากาศ ครั้น
 ถึงกอไม้กอหนึ่ง ก็ค่อยๆ ร่อนต่ำลงๆ ให้ข่ายนั้น
 ครอบลงบนกอไม้ แล้วพร้อมใจกันสลัดข่ายนั้นออก

ทั้งเสีย และใน ทนไน ไต นั้นน ต่างก็ พา กนไน บิน กลับไป
ยงง รงง ของ มนไน โดย รอด พ้น จาก อัน ตราย ไป ได้

นิทาน เรื่อง นี้ นับบว่า เป็น คติดี มาก ชก มา สอน
ให้ นก อยน รู้ว่า ความ สามัคคี คือ ความ พร้อม พรอง
ปรอง ต้อง ร่วม ช่วย กนไน ทำ กิจ การ ต่าง ๆ แม้ ใน เชน
การ งาน นั้น จะ ยาก ลำบาก หรือ มาก มาย ไหญ่ โต สัก พยง ไต
ก็ ตาม ถ้า พอ จะ ทำ ไต ไม่ เหลือ กำ ลง สติ ปัญญา แล้ว
ก็ อาจ จะ ทำ สำ เร็จ ผล ได้ ทว อย่าง ที่ แสดง ปรียบ ทบ
คุณ ของ ความ สามัคคี นั้นน มี อยุ่ ไม่ นอย เลอย ที่ เห็น
ง่าย ๆ เช่น ชาว นา จะ ก่ ยว ชาว ก็ ต้อง ลง แหก จะ ปลุก เรือน
ก็ ต้อง ขอ แร่ง กนไน และ กนไน ให้ ช่วย เหลือ จะ ลาก เชน ของ
หนัก ก เช่น ลาก ชุง เมื่อ ต้น บท ร้อง นำ ชื่น ว่า “สา ระพา”
แล้ว ต้อง รบบ “เฮ โด” ให้ พรกก พร้อม กนไน แม้ แต่
หมู่ ปลวก ทว เล็ก ๆ แต่ อาจ ทำ รวง ไต ไหญ่ โต ก็ เพราะ
อาศัย ความ สามัคคี กนไน ผุง แผลง ผัง แตน ต่อ และ
มด แดง ทว เล็ก ๆ มนไน สามัคคี กัน ครอบ ครนไน ไม่ แดก หมู่
แตก คณะ เมื่อ ใคร ไป รงง แกร รงง ของ มนไน มนไน ก็

ช่วย กบน รุกต รุกต๋อย จึงทำให้เป็นที่เกรงขามคร้าม
 ขยาดแก่คนทั้งหลายได้ ทั้งอาจป้องกันภัยอันตราย
 ในหมู่คณะของตน ถ้าผู้ใดทำลายความสามัคคีในหมู่
 คณะของตนแล้ว ก็จงทราบเถิดว่า ผู้นั้นเป็นผู้
 เสี่ยงหาย เลวทราม กว่าแมลง ตว เล็ก ๆ เหล่า นั้นน มาก
 ความสามัคคีมีคุณจริง จงไม่มีสิ่งใดที่จะหยาบคายได้
 เลย เชอญเราเหล่า นกกรรณทั้งหลาย จงบนน เถอใจ
 เถอ จงอบรมปลุกฝัง และรักษาความสามัคคีของ
 หมู่คณะ เชอชู้ไว้ให้มั่นคง ตั้งต้นแต่ในครอบครัว
 ที่บ้าน เพื่อนฝูงที่โรงเรียน เพื่อนบ้านใกล้ คยง และ
 สหายร่วม การงาน กะเถอขึ้น ไปจนถึงชนหมู่ใหญ่
 ผู้ร่วมบ้าน เกอต เมืองนอน ผลคือ ความสุข ความเจริญ
 ย่อม จะ ดำเนอน มาสู่ ตวเรา และ อาจ เถอตุน ประเทศ
 ชาติอนน เป็นที่ รกกยิง ของเรา ให้รุ่งเรือง เจริญต่อไป
 ภายหน้า อีก ด้วย

(เพลง)

เราต้องจำ สำนึก รู้สึกว่า งานทุกทำ ทำสำเร็จหวัง
ด้วยพร้อมพรกต สามัคคี มีกำลัง เป็นเลิศขง กิจเขต ได้ผลดี
เราหญิงชาย ชาวสยาม ปลุกความรอก ร่วมรู้จัก รักษา สมหน้าก
ต่างดำรง คงรอก สามัคคี มุ่งไมตรี ตรงถนน มั่นนเหมือน

อนนรสเคิม เต็มท เต้ามอยุ่ เกลดย่อมรู้ รักษา มาทุกเมื่อ
ไม่ปรากฏ รสชด มัจจเจอ จำไว้เพื่อ บำเพ็ญ เช่นนันทนอยะ

บทที่ ๓๖

คำกลอน

ว่าด้วยระเบียบการเขียนหนังสือไทย

ระเบียบหลัก จักเรียน เขียนหนังสือ
ตามแบบไทย ให้ด้วย ฝ่ามือ หมั่นฝึกปรือ ประกอบ เจริญชอบชม
มีส่วนสัด จัดจด กำหนดกะ พยัญชนะ ประมาณ สันฐานสม
กว้างห้าส่วน สูงเจ็ด เศษนิยม ดูให้กลม— กลืนกัน ถูกชั้นเชิง
อักษรทั่ว ตัวอักษร ก่อนจะเขียน ถ้านักเรียน รุนเล็กนัก มักยุ่งเหยิง
เขียนตัวเล็ก จะเตลิด เลยเปิดโปง เพราะแรกเริ่ม หัดอยู่ จงรู้ทาง
ควรเขียนบน กระดาษอย่าง ตารางเช่น เขาขีดเส้น ตามประสงค์
ตรงขวาง

เขียนตัวโต เต็มบรรทัด ทานจัดวาง เป็นแบบอย่าง ยลฝึก นักจำนง
ชั้นสูงแหละ แนะไว้ รู้ให้ทั่ว ขนาดตัว ธรรมดา อย่าให้หลง
คอรารวง กงบรรทัด บัญญัติคง หรือเล็กลง กว่าบ้าง อย่างงามตา
ตัวอักษร สิจะเขียน ให้เนียนแนบ อย่างนอกแบบ โยขวาง ไปข้างหน้า
เขียนตัวตรง คงเช่น เคยเห็นมา โยอีกท่า ทางหลัง ยังพอมอง
พยัญชนะ หัวขมวด ทานกวัดขัน ขมวดชั้นเดียว หรือจะ ขมวดสอง
หัวออกหรือ หัวเข้า เอาทำนอง ให้เนตอง ตามถูก ผูกใจจำ

อักขร— ชนะที่ มีหัวอยู่ ฟังเรียนรู้ ดูนัยม ข้อมคมจำ
 เป็นต้น ร หรือว ขอนเนนนำ หัวเป็นคำ— หนดก่อน ตอนเขียนลง
 อนึ่งทาง วางระยะ กะจงเหมาะ เพียงจะเพาะ พองาม ตามประสงค์
 อย่าให้มัน สั้นนัก อ่านชักง หรือยาวเลื่อย เจอขง ให้คงคร
 อักขรเรียน เขียนรูป พยัญชนะ หัสระ วรรณยุกต์ ถูกทุกส่วน
 เส้นขึ้นลง คงแน่ ไม่แปรปรวน ขมวดม้วน มีให้เล่น จมเกลื่อน

แคลง

เช่น พ.ท. ต่อแยก แผลตรงไหน ต้องลากให้ ถูกท่า ม่อยันแข็ง
 สระอะ ต้องขัด ไม่ดัดแปลง เป็นจุดแฝง เผื่อเฟือน ให้เลื่อนง
 วรรณยุกต์ ทุกอย่าง ต้องวางให้ ถูกตามที่ ชี้ชี้ อย่าได้หลง
 ดุพัญ— ชนะต้น เมื่อยลตรง จังใส่ลง เหลยมหลัง ท่านบังคับ
 แต่ถ้าเป็น เช่นคำ กล่าอักษร เช่นว่า “กลอน” “กลาว” ให้รู้

ดูกำกับ

ต้องวางลง ตรงตัวหลัง หวังให้รับ เป็นหนึ่งนับ เนืองเสียง ล้าเนียงพจน
 ข้อสำคัญ วรรณยุกต์ ทุกแห่งหน ให้อยู่บน ตัวสระ หรือสะกด
 เกรงพลาดพลั้ง ระวังไว้ ขอให้คง เรื่องผิดบท บัญญัติ อย่าเปลี่ยนแปลง
 อักขร ฟังรู้ ดูระยะ พยัญชนะ กะให้งาม ตามแปลง
 ตลอดจน ถึงสระ ท่านแสดง ให้ทราบแจ้ง จำต้อง มีช่องไฟ
 คอเว้นห่าง วางให้ ได้ระยะ เท่ากันกะ คะเนส่วน ควรเพียงไหน

อย่าเขียนผิด ตัดยัด เป็นพดไป เป็นเหตุให้ ยุ่งนั่นนี่คำ พาราคาญ
ยังมีหลัก วรรคตอน ความต่อเนื่อง ให้รู้ฟัง เว้นพอดควร ส่วนขนาน
เท่าส่วนกว้าง ของนิ้วชี้ มีประมาณ ให้เป็นการ สะดวกตาย อ่านง่ายครั้น
คำคำเดียว เกี้ยวพยางค์ อย่าง “ลจิต” อย่าเขียนผิด พยางค์แยก ให้

แผกผัน

พยายาม เขียนไว้ ให้เนื่องกัน อยู่ในบรรทัดเดียว จรงเจิวเธอ
หนังสือเขียน ขาดตก ความบกพร่อง เมื่อจะต้อง เต็มเข้ามา แล้ว

อย่าเพลา

ตกหนังสือ คือให้ ผู้ใดเจอ ทราบเสมอ เครื่องหมาย คลาย

เคลือบเคลง

โดยเขียนเป็น เช่นกา-กะบาดบ่ง บอกตรงไว้ บนล่าง อ่างแกลง

ข้อความตก ตามคดี ที่แสดง ขวามือแห่ง เครื่องหมายอ่าง ข้าง
ล่างนั้น

จะเขียนเป็น เช่นเครื่องหมาย คล้ายมุมจั่ว แล้วเขียนตัว เต็มตก

ให้หักหัน

ขึ้นข้างบน แบบอังกฤษ นั้นผิดครั้น เป็นแม่นมั่น ไม่มี ที่ไทยเรียน
การขีดมา ว่าไว้ อีกนัยณะ ต้องเขียนและ ฆ่ากะทั้ง ทั้งคำเขียน
ตกเต็มใหม่ ให้ถูกแบบ ที่แนบเขียน คือเขียนเปลี่ยน ปรากฏ

หมดทั้งคำ

จะขัดมา เพียงพียงก็ อย่างสะเพร่า ตกเต็มเอา แต่ได้ ไถลถล่ำ
 เพียงพียงก็เดียว สะดวก ลวกๆทำ ใช้ไม่ได้ ให้จำ ที่น่าแะ
 อีกคำย่อ ต่อเนื่อง ด้วยเครื่องหมาย รุ้ง่ายตาย โดยจด สมมติและ
 เรียกมัทพ- ภาควิ ที่ใช้เยาะ พ.ศ. และสต. ชม. ฯลฯ
 ที่เคยเห็น เช่นใช้ ไม่ถูกมาก เขียนจุลภาค ผิดหลัก ลักษณะ
 เสียก็รู้ ผู้เรียน เปลี่ยนเถอะนะ นักรู้จะ ประมาทได้ ถ้าใช้เพลิน
 ขอละลาน มีสำคัญ ชงมันหมาย เป็นแบบค้าย ควรรู้ อย่าดูเฟิ่น
 ฝึกการเขียน เร็วร่า ให้จำเริญ เพื่อดำเนิน ในทาง อย่างแจ่มเจน
 หนังสือไทย จะได้เด่น เป็นเยี่ยมยอด สืบตลอด วงศ์วาน ลูกหลานเหลน
 ไม่เลอะเลือน เคลื่อนกลาย เบี่ยงบายเป็น ขาดกฎเกณฑ์ เช่นหนังสือ
 มิกิอูครู

จงเคร่งครัด หัดฝึก ฝึกศึกษา จากตำรา ตำรับ พร้อมสรรพอยู่
 ฟังนิมม สมควร สอบสวนดู จะได้รู้ ระเบียบเขียน แนบเนียนเออ

เพลง (รักกัน)

อันคนเรา เผ่าผูก ปลุกความรัก ให้ประจักษ์ ผังจิตต์ มิตรสมาน
 วัลลภถึง ชงกัน นนอยุ่ยาวนาน ต้องประสาน สามัคคี ดีต่อกัน
 และต่างผู้ รู้สึก อย่างลกซง เป็นนำหนึ่ง เดียวแต่ ไม่แปรผัน
 มีเอื้อโย ขัดเหนียว ให้เกยวกัน มมีวัน เว้นว่าง ร่างไมตรี

เพราะประพจน์ ขัตติธรรม อันจะยก มื้ออยู่หกล อย่างเลิศ ประเสริฐศรี
เรียก "สารา ณีธรรม" จำงัด เป็นเหตุที่ ทำให้ ใจระลึก
คือไม่ลืม ปลื้มใน ไม่ตรึงภาพ จะเอิบอาบ อิ่มอยู่ ด้วยรู้สึก
เพราะรักกัน มั่นคง จ้านงนิก รอยจารึก อะไร ก็ไม่ปาน

หนึ่งเราต้อง ช่วยเหลือ เพื่อประกอบ ในการชอบ เชิงเช่น
เป็นหลักฐาน

ร่วมแรงเดี่ยว เกลี่ยกลม ประมอ้งงาน ให้ประสาน สำเร็จ เสร็จด้วยดี
สองเราต้อง เตือนกัน หมั่นไค้เคะ เพื่อกักเนะ และนำ ธรรมวิถึ
เพื่อตงตัว ดังตน ผลทวี่ เป็นคุณ มีมาสู่ หมู่ของตน

สามเราต้อง ปองสมัคร จะรักใคร่ ทั่วกันไป ใฝ่หา ฟ้าสุกผล
ไม่มั่งร้าย หมายเรื่อง เครื่องร่อนรน หรือเสือกสน ส่อเสียด เบียด
เบียดกัน

สี่เราต้อง ตั้งใจ ใ้กว้างขวาง นิยมอย่าง ดียิ่ง ทุกสิ่งสรรพ
ควรเผื่อแผ่ แก่ใคร ก็ใ้ปัน ด้วยใจอัน โอบอ้อม พร้อมอารี

ห้าเราต้อง มุ่งหมาย ภายประพจน์ นำจิตยึด นิยมงาม ต้องตามที
คือสุภาพ กริยา หงพาที ไม่ถือดี แข็งกระด้าง ใ้ว่างตน

หกเราต้อง ร่วมตาม ลงความเห็น มีประเด็น เป็นไป ในเหตุผล
เพราะหน้าที ชุระกิจ ความคิดตน ผู้ได้วยล อย่าเห็น เป็นประมาณ
อนุโลม หลักผู้ คนหมู่มาก เพ่งเล็งหาก แลเห็น เป็นแก่นสาร

เป็นสาธา- ณะไป ในวงงาน เลิกทั้งการ แ่งแย่ง แข่งดกัน

อีกหนึ่งข้อ ขอเสริม เพิ่มไว้หน่อย เราต้องคอย คุ่มกัน ให้แข็งขัน
กำลังจิตต์ ประจำ เป็นสำคัญ ไม่ควรหวั่น- ไหวคลอน ง่อนแง่นไป
ก็อดทน จนประจักษ์ ใจหนักแน่น ต่อให้แสน อุปสรรค ก็ผลักดัน
ทะลุทะลวง มุลากร ประจักษ์ไกล ไม่มีภัย พะพาน ให้อารมณ์
ฟังว่า “สามัคคี” นี้เป็นหลัก คือความรัก พรักพร้อม ย่อมสืบสาว
ส่งเสริมความ งามเลิศ เกียรติเพริศพราย สยามด้าว แดนเด่น โลก
เห็นเอย

เพลง “รักสยาม”

เราชาวสยาม พร้อมกัน มั่นรักสยาม ประเทศงาม นามเกียรติ์
มาก่อนเก่า

เป็นถิ่นฐาน บ้านเกิด เมืองนอนเนา เราอยู่เรา รับสุข ทุกโมงยาม
เราชาวสยาม พร้อมกัน หมั่นเร่ร่อน ทำคุณเพ่ง ผลพระคุณ กรุง

สยาม

เพราะสยาม เป็นประเทศ เขตต์ไทยนาม เรามั่นความ รักจริง รักยิ่งนัก

เราชาวสยาม พร้อมกัน ข้องกันสยาม ให้คงนาม ปราบกฎ ยิ่งยศ
ศักดิ์

เพราะประเทศ สยามนี้ เป็นที่รัก เราพิทักษ์ เท้าชีวิต เท้าจิตต์ใจ

หากสยาม ย่นบง คงอำนาจ ไทยทั้งชาติ ชีพดำรง ทรงอยู่ได้
สยามลุ่ม จมหมด ลงเมื่อใด ชีวตไทย ทั้งชาติ ขาดเมื่อนั้น

ใครขึ้นรุก รานระ สยามเขตต์ เราทุกเพศ ทุกวัย มีใจมั่น
ร่วมกอดคอ กันม้วย ลงด้วยกัน เพื่อเขตต์ชนท์ สยามอยู่ คู่ดินฟ้า
ถึงจะตาย ไร้สาย ให้ลือลั่น ให้โลกสรร- เสริญไทย ว่าใจกล้า
สละพร้อม ยอมพลี แม่ชัว เพื่อรักยา ชาติประเทศ เขตต์ทรก

เพลง “รักชาติ”

ไทยทั้งผอง ต้องรู้ เขตต์สยาม ประเทศนาม ไทยนี้ เป็นที่เน
เป็นาหนง ชงรัก ยงนกกเท บ้านเกิดแล เมืองนอน แต่ก่อนไร
ชาติไทยเล่า เราต้อง ครองเกียรติศักดิ์ ชงรักนัถ เลือดเนื้อ นับเชอไซ
พลีชีพโดย เต็ดขาด เพื่อชาติไทย มียอมให้ ใครทำ เขี้ยบบ้ายศ

ชาติไทยลุ่ม จมลง ไม่คงอยู่ เราทุกผู้ เหมือนม้วย ด้วยกันหมด
ชาติไทยเกิด เลิศลอย ไม่ถอยถด เราปรากฏ เกียรติธรรม เกริกกำจร

หากใครฝืน ขึ้นกล้า มาเขี้ยบบ้าย เราจ้จำ บ้องกัน ไม่ย่นหยอน
ถึงบรรลัย ก็ให้กอง นามกร โลกอวยพร พร้อมว่า กล้าหาญเอย

ยุวชน	ชาวเรา	เหล่ารักชาติ
พร้อมมุ่งมาด	หมายฝึก	ไผ่ คึกษา
การอาชีพ	รื้อร่ง	เฟื่องเรียนมา
เป็นวิชา	เชิดชู	หมู่เราไทย
เราต้องรวม	ร่วมคิด	ประดิษฐ์สร้าง
ทุก ๆ อย่าง	ทางนิยม	ลมลมัย
เราทำไ้	ได้แล้ว	แน่วแน่วใจ
เป็นผลให้	ประเทศชาติ	สามารถเอย.

